

ئەخەمە تىجان قۇرماق ساپرى

ئۆيىزۇر باللار پۈچۈكلىرى

1

شىنجاڭ ئۆيىزۇرستىنى نىشىۋانى

قىزلىرىغا بىلەن

Love you
Smile

كۈرتەملىقىزلىرىغا

دەگر، بىز ئۇنىتىنىڭ تەندىمىسىن
ئۈرۈن ساپىرى 1988 - بىلەن بىر
دىرىن ئەھىپىتىڭ كەتكەنلا دە
كەتكەنلەن مەيدانىغا خەربىن قالىلى
سەنە دەلىپاڭا كەڭىن. 1983 - بىلەن
شەھەر قازىچىرىنىڭتە لەددەب.
پات ئاكىلىسى بىر تۆرۈپ، شىرىخال
تەبەۋىزىيە ئىستانىشقا تەقسىم قى.
ئىشتەدىن يۈيان مەخىبىر، مۇھەممەد
بىلۇپ ئىشلىپ كەلەمكە. ئۇ ئى دە
بىلەنىڭ ھەممىلا زانېرىدا ئىسىر
يازغان بىلۇپ، كۆتۈلگۈن شېشىر،
ناخشا تېكتى، ھېكايە، پۈزىست،
مەسىل، چۈچكەرنى ئىبانان قىدا.
خان، ئالدىنى ئەسىرىنىڭ 90 -
يىللەرىدىن باشلاپ ئۇ زېھنى قۇۋۇ
ۋىتنى باللار ئەدمىيەتى ئىجادىيە
تىگە بېغىشلاپ، باللار ئۈچۈن كۆپ.
لسکەن ئەسىر لەرنى ئىجاد قىلىدى.
بىلۇپ بۇ ئۇنىڭ باللار چۈچە كىلىرى
ئۇزىگە خاس ئالاھىدىلىكى بىلەن
ئوقۇرەنەنلە رىنمكى سۈپۈپ ئوقۇشىغا
مۇيدەسىر بولىدى. ئۇ ھازىرمۇ با.
لەلار ئۈچۈن كۆپلەپ ئەسىر ئىجاد
قىلىقاتا.

ئەخەتجان قۇریان سابرى

1

ئۇيغۇر بالطار پۇچىكلىرى

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔族童话 / 艾合买提江 · 库尔班编 . — 乌鲁木齐 :
新疆大学出版社 , 2005. 4

ISBN 7 - 5631 - 1969 - 8

I. 维… II. 艾… III. 维吾尔族 - 童话 - 作品集 - 中国
IV. 287. 7

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2005) 第 037707 号

ئۇيغۇر بالىلار چۆچەكلىرى (1)

ئاپتۇرى: ئەخەمەتجان قۇرماق سابىرى

* * *

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىيەتى نەشر قىلىدى

(ئۇرۇمچى شەھىرى غالبىيەت يولى 14 ، پوچتا نومۇرى: 830046)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى تارقاتى

شىنجاڭ جىاڭجىاڭتۇڭ سوداچەكلىك شىركىتى

فۇرماتى: 18. 75 mm × 1168 × 850 mm / 1 - باسما تاۋىقى:

2005 - يىل 7 - ئاي 1 - نەشرى

2013 - يىل 7 - ئاي 2 - بېسىلىشى

* *

ISBN 7 — 5631 — 1969 — 8

ئومۇمىي باھاسى (5-55.00): يۇمن

كىرىش سۆز

قەدىرىلەك ئاتا - ئانىلار، سوپۇملۇك كىچىك دوستلار، قولىڭىز -
دىكى بۇ كىتاب ھازىرقى زامان ئۇيغۇر بالسلىرىنىڭ پىشىكىسىغا
ماس كېلىدىغان ئىجادىي بالسلار چۆچەكلىرىدىن تەركىب تاپقان.
بۇ كىتابتىكى چۆچەكلىرىنىڭ ھازىرقى زامان پۇرىقى كۈچلۈك،
بەزى چۆچەكلىرى ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىنىڭ ئەئەننسىگە ۋارىسلۇق
قىلىش ئاساسىدا بارلىققا كەلتۈرۈلگەن بولسىمۇ، كۆپلىگەن چۆچەك -
لمىرەد ھازىرقى زامان بالسلىرىنىڭ تۈرمۇشى ماھىرلىق بىلدەن بايان
قىلىنغان.

بۇ كىتابتىكى ھايۋانلار ھەققىدىكى چۆچەكلىرى يۇمۇرلۇق، قىز -
قارلىق، شېئىرىي چۆچەكلىرىنىڭ تىلى چۈچۈك، رىتىمىدارلىقى كۈچ -
لۈك.

بالسلار چۆچەكلىرى بالسلار ئەدەبىياتى تارىخىدىكى تارىخى ئۆزۈن
ژانىرلارنىڭ بىرى. بالسلار ئەزەلدىن چۆچەك ئاڭلاشنى ياخشى
كۆرىدۇ، چۈنكى چۆچەكلىرىدىكى ھەر خىل مەزمۇنلار بالى -
لارنىڭ بىلىم دائىرسىنى كېڭىتىپ، زېھىننى ئاچىسىدۇ.
بالسلار ئۆزلىرىگە تەسىر قىلغان چۆچەكلىرىدىكى ھاياتلىق
قانۇنىيەتلەرنى ئۆزلىرىگە بىر ئۆمۈر ھەمراھ قىلىسىدۇ.

زامان تەرەققىي قىلماقتا، بالىلارنى قىزىقتۇرىدىغان تۇرلۇك زا-
مانىمى ئاستىلەر كۆپىيىۋاتقان بولسىمۇ، بالىلار چۈچە كىلىرىنىڭ
ئورنىنى ئىگىلەيدىغان يەنە بىر مەنىۋى كۈچ تېخى بارلىقا كەلگىنى
يىوق. تەرەققىي قىلغان ئەللەردىكى بالىلار تەربىيىسى تەتقىقاتى بىلەن
شۇغۇللىنىدىغان مۇتەخەسسىسىلەر بالىلار چۈچە كىلىرىنىڭ بالىلارنى
تەربىيەلەشتە ئىنتايىم مۇھىم رول ئوينايىدۇغانلىقىنى ئەممەلىي پا.
كىتلار ئارقىلىق تەكتىلىمەكتە.

بالىلار چۈچە كىلىرى ئالدى بىلەن بالىلارنىڭ سۆزلىش قابىلىيە-
تىنى ئۆستۈرىدۇ. ئادەتتە ئۆچ ياشتن ئالتە ياشقىچە بولغان بالىلار
ئۆزلىرى كىتاب ئوقۇيالماىغاچقا، ئاتا - ئانلىرى ۋە تەربىيچىلىرىدىن
چۈچەك ئائىلайдۇ. بۇ جەرياندا ئۇلار چۈچەكتىكى ھەر خىل ۋەقەلەرگە
قىزىقىپ، يېڭى شەيىلەر بىلەن تونۇشۇش بىلەن بىلە، تەبىئىي ھالدا
سۆزلىش قابىلىيەتتىنى ئۆستۈرۈپ بارىدۇ. بالىلار چۈچە كىلىرى بالى-
لارنىڭ تېككۈرى ۋە تەسىۋۇر قابىلىيەتتىنىمۇ ئۆستۈرىدۇ، شۇڭا با-
لىلارنى تەربىيەلەشتە بالىلار چۈچە كىلىرىنىڭ رولىغا سەل قاراشقا
بولمايدۇ.

ئۇيغۇر بالىلىرىمىز ئۆزلىرىنىڭ چۈچە كىلىرىگە موهتاج ئىدى. بۇ
كتاباتىكى چۈچە كىلەر ئۇيغۇر بالىلارنىڭ مۇشۇ جەھەتسىكى تىلە-
پىنى ئاز - تولا بولسىمۇ قاندۇرالايدۇ، دەپ قارايمىز.

ئىشىنىمىزكى، بۇ كتاباتىكى چۈچە كىلەر ئۇيغۇر با-

. لىلىرىنىڭ سۆيۈپ ئوقۇشىغا مۇيىسسەر بولىدۇ.

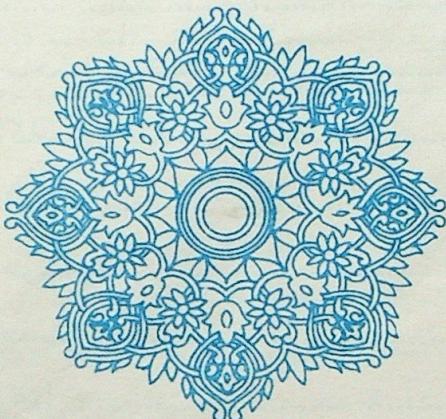

مۇندەر بىچە

1	ئالتۇن كەش.....
9	ئامەت بىلەن ئاپەت.....
15	پىل ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى.....
25	تولكە بىلەن بورسۇق.....
31	كېيىنە كىقىز.....
38	قارىغۇچىنىڭ ناخشا ئېيتىشى.....
43	مايمۇنىڭ ماكانسىز قىلىشى.....
46	كەنجى قارلىغاچ.....
51	ھەسەن بىلەن ھوسەن.....
58	ئېيىق بىلەن ھەسەل ھەرىلىرى.....
64	ھاكاۋۇر ئەتىرگۈل.....
68	تۇغراتق بۇۋاي.....

73	يالغانچىنىڭ قۇيرۇقى بىر تۇتام.....
76	ئېيىق بىلەن ئۆردهك.....
82	شىر ۋە پاشلار.....
88	مايمۇننىڭ قۇيرۇقى.....
98	تېپىشماق ئويۇنى.....
110	قوشلارنىڭ شاھ سايلىشى.....

ئالىخانىڭ

بىز ياشاؤاتقان مۇشۇ زاماندا تەڭرىتاغ ئېتەكلىرىدىكى مەلۇم بىر بولستانلىق مەھدىللەد تۇغلۇق ئىسىملىك بىر بالا بار ئىدى. ئۇ تەندى تدربييە دەرسىگە بەك قىزىقاتتى، بولۇپمىز تېز يۈگۈرۈش ۋە پۇتبولغا بەك ئامراق ئىدى. بوش ۋاقتى تاپسلا باللار بىلەن يۈگۈرۈشۈپ قوغلاشماق، پۇتبول ئوينايىتتى. بىراق، ئۇنىڭ توب تېپىدىغان تۈزۈك-رەك ئايىخى يوق ئىدى. ھازىر ئۇ كېيىۋاتقان ئاياغىمۇ ئۇنىڭغا ئاكىسى-دەن قالغان بولۇپ، ئەسلىي رەڭى ئۆڭۈپ توپا رەڭىگە كىرىپ قالغا-نىدى. ئىككىلا پاي ئايىغىنىڭ ئۆچى تېشلىپ كەتكەچكە، پۇتنىنىڭ باشماللىقى كۆرۈنۈپ تۈراتتى. مەكتەپتىكى بەزى ساۋاقداشلىرىنىڭ سۆلدەلىك، ئاستىدىن چىراغ يېنسىپ تۈرىدىغان چىرايلىق ئايىغىنى كۆرگەندە، تۇغلۇقنىڭ نېمىشلىكىن ئىچىگە ئوت كەتكەندەك بولۇپ ئولتۇرالماي قالاتتى. شۇڭا ئۇ توب ئوينىغاندا، يۈگۈرگەندە كېيدىغان چىرايلىق ئايىخى بولۇشنى شۇنچە ئارزو قىلاتتى.

—ھەي، قانداق قىلسام ئوبدانراق بىر ئاياغقا ئىگە بولارمەن، بۇل-

تۇر ئۆزۈم پۇل تېپىپ ئاياغ ئالاي دەپ، ئەتسىسى - ئاخشىمى ۋە يەكشەنبە كۈنلىرى باشقىلارنىڭ كېۋەزلىكىدە پاختا تېرىپ، چۈچۈكبۇيا يېلتىزىنى كولاب سېتىپ، ئاياغ ئالغۇدەك بۇل قىلسام ئاپام ئاغىرىپ دوختۇرخانىدا يېتىپ قالغاچقا، پۇل

كېرەك بولۇپ ئۇنىڭ ھەممىسىنى دادامغا بىردىم. ئەمدى يەنە قارا سۇ بويىغا بېرىپ چۈچۈكبۇيا يىلتىزى كولاب ساتسام بولغۇدەك، بۇ يىل چۈچۈكبۇيا يىلتىزىنى باهاسىنى ئۆسۈپتۈ دەيدۇ، — شۇ خىياللارنى قىلغان تۇغلۇق مەكتەپتىن قايتىپ كېلىپلا گۈرجىكىنى ئېلىپ، قارا سۇ بويىغا چۈچۈكبۇيا يىلتىزى كولاب كېلىشكە ماڭدى. ئەمدى ئۇنى مەھەللەدىكى بالىلارنىڭ توب ئويناشلىرىمۇ جەلپ قىلالىمىدى.

قارا سۇ دېگىنىمىز، بۇلاق، ياداڭلىقلاردىن تەبىئىي شەكىللەنگەن ئېقىننىڭ ئىسمى ئىدى. ئاشۇ قارا سۇنىڭ ئەترابىدا چۈچۈكبۇيا ناھا- يىتى كۆپ ئىدى. يېقىندىن بېرى كىشىلەر بۇ يەرنى كولاب قارىغۇزىز قىلىۋەتكەن بولسىمۇ، چۈچۈكبۇيا يىلتىزىنى يەنلا تاپقىلى بولاتشى. تۇغلۇق چۈچۈكبۇيا يىلتىزىنى كولاب بولۇپ، تەرلىرىنى ئېرتى- ۋېتىپ، ئارام ئېلىپ ئولتۇرغاندا، غەلاتى بىر ئىش يۈز بىردى. تۇغ- بول ماھىرىلىرى كېيدىغان ئاياغنىڭ شەكلى بىلەن ئۆپئوششاش ئى- دى، چوڭ - كىچىكلەكى تۇغلۇقنىڭ ئايىغى بىلەن تەڭ ئىدى. ئاياغ- تىمن ئاقۇج، سېرىق، يېشىل نورلار چاقنالاپ نورغاچقا، ئاياغنىڭ ئەسلىي رەڭىنى بىلگىلى بولمايتتى. تۇغلۇق كۆزلىرىگە ئىشىنەمەي نەچچە قېتىم ئۆزۈلەپ، نەچچە قېتىم يۈمۈپ ئاچتى. چۈشۈم بولۇپ قالمىسۇن دېگەندەك يۈزلىرىنى چىمداب شاپىلاقلاب باقتى. ئەمدى تۇغلۇق ئاياغ- نىڭ راستلىقىغا ئىشىندى. ئاياغ تېخىمۇ نورلىنىپ كۆز چاقناتىپ تۇراتتى. ئالدىدا تۇرغان ئاياغنىڭ راستلىقىغا ئى- شەنگەن تۇغلۇق خۇشاللىقىدىن ھایاچىنىنى باسالماي ئاياغقا ئۆزىنى ئاتماقچى بولۇپ تۇرغاندا، ئاياغ تۇيوقسىزلا مىدرلاب

ئۇيغۇر بالسلاج چۈچە كىلىرى (1)

كەتتى. بۇ تۈغلۇقنى تېخىمۇ ھەيران قالدۇردى. ئۇ بىرەرسى مېنى ئەخەمەق قىلىۋاتقان بولمىسۇن دەپ ئويلاپ، ئورنىدىن تۈرۈپ ئەتراپقا قارىدى. سەل نېرىراقتا قوي بېقىۋاتقان بىرنەچە بالىدىن باشقان ئادەم كۆرۈنۈمەيتتى. تۈغلۇق ئېڭىشىپ ئاياغنى قولىغا ئالماقچى بولغاندا ئا. ياغتنى ياخراق سادا چىقتى.

— تۈغلۇق، مەن بۈگۈندىن باشلاپ سېنىڭ بولىمەن، بىراق مە.

نىڭ بىرنەچە تەلىپىم بار، قوشۇلاماسەن؟

ئاياغدىن چىققان ئازارنى ئاشلاپ تۈغلۇق چۈچۈپ كېتىپ قوللىدە.

رىنى دەرھال تارتىۋالدى.

— تەلىپىمگە قوشۇلاماسەن — قوشۇلماماسەن؟ — سۆزىنى تەك.

رارلىدى ئاياغ.

سۆزلەۋاتقاننىڭ راستلا ئاياغ ئىكەنلىكىنى بىلگەن تۈغلۇق ئەمدى ئاياغنىڭ سوئالىغا جاۋاب بىردى:

— قوشۇلمەن، قوشۇلمەن، بىراق سەن ئاياغ تۈرۈپ گەپ قىلا.

لایدىكەنسەنخۇ؟

— مەن دېگەن سېھىرلىك ئاياغ.

— پاھ! مېنىڭ سېھىرلىك ئايىغىم بار بولدى، — دېدى تۈغلۇق

قىن — قىنىغا پاتماي، — قېنى تەلەپلىرىڭنى ئېيت، نېمە تەلىپىك بولسا ئورۇندايەن.

— بۇنىڭدىن كېيىن چۈچۈكبۇيا يىلتىزىنى كولمايسەن.

— نېمىشقا؟

— سەن ئازاراق پۇلنى دەپ چۈچۈكبۇيا يىلتىزىنى كولىساڭ، قارا سۇ بويىدىكى بۇ گۈزەل مەنزىرلىر كۆپ ئۆتىمەي نابۇت بولىدۇ. ئۇ چاغدا كېپىنەك، يىڭىناغۇچ، ھەسىل

ھەرقاندىق نەدە ياشايىدۇ؟ بۇنداق قىلسالىق سەن بۇ يەرنى قۇملۇققا ئايدا-
لاندۇرۇۋېتىسىن.

—ماقول، ماقول، مەن ئۇنى ئوپلىماپتىمىن، مەنمۇ ئاياغ ئۈچۈن
شۇنداق قىلغاناتىم. ئەمدى ئايىغىم بار بولغاندىكىن ھەرگىز كولە-
مايمەن.

—رەھمەت ساڭا!!

—رەھمەت ساڭا!!

—رەھمەت ساڭا!!!

شۇ چاغدا تۈغلۇقنىڭ ئالدىغا كەلگەن ھەسىل ھەرسى، يىڭىنا-
غۇچ، كېپىنەكلىر ئۈچ، تۆت ياشلىق قىزلارىنىڭ ئاۋازىغا ئوخشайдىغان
چۈچۈك ئاۋازى بىلەن ئۇنىڭخا رەھمەت ئېيتتى. بۇنى كۆرگەن تۈغلۇق
تېخىمۇ ھەيران بولدى.

—مېنىڭ ئىسمىم ئالتۇن كەش، مېنى كىيسىڭ ھەرقاندىق ئا-
دەمىن تېز يۈگۈرەلمىدىغان، تېپكەن ھەرقاندىق تۆپۋاڭ ۋوروتاغا كىردا-
دىغان بولىدۇ.

ئۇ ئالتۇن كەشنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئائىلاپ، خۇشاللىقىدىن نېمە
قىلارىنى بىلدەلمەي تۇرغاندا، پۇتىدىكى كونا ئايىغى غايىب بولۇپ،
ئالتۇن كەش پۇتىخا كېلىپ قالدى. خۇشال بولۇپ كەتكەن تۈغلۇق
ئۆيىگە قاراپ يۈگۈردى. تۈغلۇق قانات چىقىرىپ ئۇچقاندەك قارا سۇ
بويىدىن بىر دەمدىلا ئۆيىگە كېلىپ قالدى. ئاتا - ئانىسىغا بولسا چۈ-
چۈككۈيا يىلتىزىنى سېتىپ ئاياغ ئالدىم دەپ قويدى.

ئەنە شۇنىڭدىن كېيىن تۈغلۇق مەكتەپتە ئۆتكۈزۈلگەن
ھەرقاندىق يۈگۈرۈش مۇسابىقىلىرىدە بىرىنچىلىكىنى ئالدى. ئۇ
تېپكەن ھەرقاندىق توب ۋوروتاغا كىرمىدى قالىمىدى. تۈغلۇقنىڭ

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە كىلىرى (1)

ھۆرمىتى ئېشىپ، ئۇنىڭغا شان - شەرەپلەر يېغىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ بۇ كارامىتىدىن يېقىن - ييراقتىكى ھەممە ئادەم خەۋەر تېپىپ كەتتى. مەكتەپىمۇ توغلۇقنى ئۆزىنىڭ پەخرى دەپ قارايدىغان بولدى. چۈنكى، ئۇلارنىڭ مەكتىپىنىڭ پۇتبول كوماندىسى كۆپ قېتىملىق چوڭ - چوڭ مۇسابىقىلەرde چىمپىيون كوماندا بولغانىدى. توغلۇقنى يۇقىرى دەرىجىلىك ئورۇنلارنىڭ پۇتبول كوماندىلىرى ئەكتەمەكچى بولغان بولسىمۇ، مەكتەپ ئۇنى كەتكۈزۈمىدى. توغلۇق باشتا كەتمىيمەن دېگەن بولسىمۇ، يېقىندىن بېرى سەل تەۋرىنىپ قالغانىدى. چۈنكى، ئۇ ئەندە شۇ كاتتا كوماندىلارنىڭ ئالاھىدە شارائىتىغا قىزىقىپ قالغانىدى.

توغلۇق ئەندە شۇنداق شان - شەرەپلەرگە ئېرىشىپ، خۇشال بولۇپ يۇرگەن كۈنلەرنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ تاڭ سەھەر قويۇپ ئالتۇن كەشنى كىيمەكچى بولۇپ، ھەرقانچە قىلىپىمۇ كىيدىلمىدى. توغلۇق ئالتۇن كەشنى كىيمىسى ئۆزىنىڭ بارلىق كارامەتلەرنىڭ يوققا چىقىدىغان-لىقىنى ئوبىدان بىلەتتى. ئۇنىڭ ئۇستىگە، بۇگۇن بىر مەيدان پۇتبول مۇسابىقىسى بار ئىدى، شۇڭا ئۇ ئالتۇن كەشنى كىيىشكە ئالدىراپ، تەرلەپ - پىشىپ كەتكەن بولسىمۇ پىقتە كىيدىلمىدى. شۇ چاغادا ئال-تۇن كەش ئۆزىنىڭ رەڭدار نۇرلىرىنى چاچقاندىن كېيىن مۇنداق دېدى:

— توغلۇق!

— ھە، ئالتۇن كەشىم، نېمە گېپىشك بار؟

— من ساڭا بىر گەپ قىلسام ماقۇل بولامسىن؟

— ماقۇل بولىمەن، — توغلۇق تېز جاۋاب بەردى.

— ئەمىسى، سەن ئەمدى مەندىن ئايىرلىسىم، بولامدۇ؟

— بۇ، بۇ.... — توغلۇق نېمە دېيەرىنى بىلەلمىي

قالدى.

— يېقىن دوستۇڭ ئەركىنى ئوبىدان بىلىسەنخۇ دەيمەن.

— ھە، بىلىمەن، ئۇ ھازىر ماڭالمايدىغان بولۇپ قالدى. ئاتا - ئا.

ئىسى ئۇنى مەكتەپكە ھارۋا بىلەن ئاپىرىپ ئەكلىۋاتىدۇ.

ئەركىن تۈغلۇقنىڭ كىچىك ۋاقىتىدىن تارتىپ بىللە ئويناب چوك

بولغان دوستى ئىدى. بىراق، ئىككى يىلىنىڭ ئالدىدا ئۇ تاسادىپسى بىر

ھادىسە بىلەن ئىككى پۇتى كارغا كەلمىدىغان مېيىپ بولۇپ قالغاندە.

دەسلەپكى چاغلاردا تۈغلۇق ئۇنى دائم يوقلاپ، ئۇنىڭ مىسکىن

دە. دەسلەپكى شادلاندۇرغان بولسىمۇ، ئالتۇن كەشنى كېيىپ شان - شە.

رەپكە ئېرىشكەندىن بېرى ئەركىنى يوقلاشنى يۇنتۇپ قالغاندى.

— سەن مېنى ئاشۇ دوستۇڭغا بېرىۋېتىشنى خالامىسىن؟

تۈنۈقىسىز سورالغان بۇ سوئال تۈغلۇقنى ھودۇقتۇرۇۋەتتى، شۇندى:

داققىمىۇ ئۇ يىخلامىسىرخان حالدا مۇنداق دېدى:

— ئۇنىڭ پۇتى كاردىن چىققان نورسا، ئالتۇن كەش كىيگىنىنىڭ

نېمە پايدىسى؟

— ئۇ مېنى كىيىسە ساقىيىدۇ، خۇددى ساڭا ئوخشاشلا يۈگۈرە.

لەيدىغان بولىدۇ.

— بىراق، مەن قانداق قىلىمەن؟ يەنە ئىسکى ئايىغىمنى كېيىپ

يۈگۈرۈش مۇسابىقىسىدە كەينىدە قېلىپ، پۇتبول مۇسابىقىسىدە كارغا

كەلمەي يۈرەمدىمەن؟

— يەنلا يېقىن دوستۇڭ ئەركىنىڭ ھازىرقى ئەھۋالدىن ياخ-

شى - ٥٥

تۈغلۇق قانداق قىلىشنى بىللەلمەي قالدى. ئالتۇن كەشنى

بېرىۋېتىدى دېسە، يۈگۈرۈش مۇسابىقىسى ۋە پۇتبول مۇسابىقىدە -

سىدە ئۆزىنىڭ ياخشى نەتىجىگە ئېرىشەلمەيدىغان لەقىنى

ئۇيغۇر بالىلار چۈچە كىلىرى (1)

ئۇيدان بىلەتتى. بەرمدى دېسە يېقىن دوستى ئەركىنىڭ ئۆمۈرلۈك مېيىپ ئۆتۈشىگە يۈرىكى چىدىمايتتى. تۈغلۇق ئاخىرى بۇ ئالتۇن كەش ئارقىلىق دوستى ئەركىنىڭ پۇتنى ساقايىتىشقا بەل باغ-لىدى. ئۇ شۇ كۈنى مىجەزىم يوق دەپ مۇسابىقىگىمۇ قاتشاشماي، كونا ئايىخىنى كىيىپ، ئالتۇن كەشنى ئېلىپ ئەركىنىڭ ئۆيىگە باردى.

ئەركىنى دادسى هارۋا بىلدەن ئىشىك ئالدىغا ئېلىپ چىققاندە كەن. ئۇ تۈغلۇقنى كۆرۈپ خۇشال بولۇپ كەتتى، چۈنكى ئۇ دوستىنى سېخىنغانىدى. تۈغلۇق ئەركىنگە ئاياغ ئېلىپ كەلگەنلىكىنى ئېيتىپ، ئاياغنى ئالدىراپ ئۇنىڭ پۇتسىغا كېيگۈزدى. هارۋىدا ئولتۇرغان ئەركىن خۇشال بولۇپ تۈغلۇققا رەھمەت ئېيتتى. ئەركىنىڭ دادسىمۇ، تۇغ-لىقىمۇ خۇشال بولدى.

— ئەمدى ئورنىڭدىن تۇرە! — تۈغلۇق ئەركىنگە بۈيرۈق قىلىدى. ئەركىن «تۈغلۇق ماڭا چاقچاق قىلىۋاتىدۇ» دەپ ئويلاپ كۆلۈپ قويۇپ ئولتۇرۇۋەردى.

— ئورنىڭدىن تۇر دەيمەن! — تۈغلۇق يەن بۈيرۈق قىلغاج ئەر-كىنىڭ قولتۇقىدىن يۆلسىدى. ئەركىن ئۆزىنىڭ قانداق قىلىپ ئور-. نىدىن تۇرۇپ كەتكەنلىكىنى بىلدەمەي قالدى، ئۆزىگە ئىشەنمەي تەم-. تىرىھەپ ئاران ماڭدى. كېيىن بىردىنلا يۈگۈرۈپ، سەكىرەپ كەتتى. هوپلىدىكى ھەممىيەن خۇشاللىقىدىن ۋارقىرىۋەتتى. نېمە ئىش بول-. خاندۇ دەپ ئۆيدىن هوپلىسىغا چىققان ئاپىسى ئەركىنىڭ سەكىرەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ خۇشاللىقىدىن «جىنىم بالام!» دېگىنچە ئەركىنى باغرىغا بېسىپ ھۆڭرەپ يىغلىۋەتتى. تۈغلۇق ئەركىنىڭ پۇتسىغا قارىدى. ئەركىنىڭ پۇتىدا

ئالتون كەش يوق تۇراتتى. لېكىن، ئۇ تېخىچىلا ھوپلا ئېچىدە يۇ-
گۈرۈپ يۈرهەتتى...

شۇ كۈندىن كېيىن تۈغلۇق ئالتون كەشتىن ئايىرىلىپ قالغان
بولسىمۇ، يۈگۈرۈش ۋە پۇتىبول ئويناسنى بىر كۈنمۇ توختاتىمىدى.
جاپالىق مەشقق قىلىپ، ئالتون كەش يوق تۇرۇپىمۇ يۈگۈرۈش ۋە پۇت-
بۇل مۇسابىقىلىرىدا ياخشى نەتىجىگە ئېرىشتى.

ئامەت بىلەن ئاپىتتە

ئامەت بىلەن ئاپىت گەرچە

بولسىمۇ ئاداش،

تۈگىمەيدىكەن ئارىسدا

غۇۋغا، دەتالاش.

جېدەللەشىپ قالىدىكەن

دائىم بىسلەشىپ،

بىر - بىرىنى كۆزگە ئىلمىي

تىللاپ، قەستەلەشىپ.

ئامەت دەپتۇ: «سەن مېنىڭدىن

تۇر ئەمدى يىراق،

كېلىپ تۇرار سەندىن دائىم

سېسىق بىر پۇراق.

مېنى ھەممە «خۇش كەپسىز» دەپ

قارشى ئالىدۇ،

سېنى كۆرگەن بارچە جانلىق

بىدەر قاچىدۇ.

شۇڭا مېنىڭ ئەل ئىچىدە

ئىناۋىتىسم بار،

ئەلگە تەقدىم قىلىدىغان
سائادىتىم بار.»
ئاپەت ئاڭلاب بۇ گەپلەرنى
كۈلۈپ كېتىپتۇ،
بوش كەلمەستىن ئۆمىز دەرھال
ئېغىز ئېچىپتۇ.
«بىراق، ساڭا ئېرىشىمكى
تەسقۇ ئاۋامنىڭ،
سەن يۈرۈيسمەن ئارقىسىدا
نەچچە داۋاننىڭ.
پۇرسەت چىقسا مەن ئۇلارنى
تۇرمەن يوقلاپ،
مېنى كۆرۈپ ئۇلار دائىم
قاشقايىدۇ يىغلاب.
ئەدىپنى بېرىپ كەلدىم
تىنچ - ئاماننىڭ،
كۆكىسىگە تىغ ئورۇپ كەلدىم
ھەربىر زاماننىڭ.
سەن ئۆزۈڭچە مەتدىن ئۈستۈن
تۇرمەن دەمىسىن،
قانچە قىلساك ھەممە ئىشتا
مېنىڭدىن كەمىسىن.
نۇچى بولساڭ كۆرسىتىپ باق
سەن بىر كارامەت،

ئۇندىن كېيىن كۆرسىتىمەن

مەنمۇ ماھارەت.

تىت - تىت بولۇپ بۇ گەپلەرنى

ئاڭلىغان ئامەت.

دەرھال ھۇندر كۆرسىتىپتۇ

قىلىپ تېز ھەرىكەت.

تۇرغاسىكەن بىر قارا تاش

يولنىڭ چېتىسىدە،

ئامەت دەرھال كىرىۋاپتۇ

ئۇنىڭ ئىچىگە.

ئېشىك مىنىپ شۇ يول بىلەن

كەپتۇ بىر ئادەم،

كۆزى قارىغۇ، پۇتى توکۇر

قەلبىدە ئەلمەم.

قارا تاشنىڭ دەل يېنىغا

كەلگىنە ئېشىك،

بولۇپ قاپتۇ ئۆزىچىلا

چاپقۇر، سەكىرىڭەك.

قارىغۇ بۇۋاي يېقلىپتۇ

تاشنىڭ ئۆسقىكە.

هار ئاپتۇ ئېشىك ئۇنى

قويىخاج كۈلكىگە.

دەل شۇ چاغدا يۈز بېرىپتۇ

قىزىق كارامەت،

خۇشاللىققا ئايلىنىپتۇ

شۇ چاغدا ھەسرەت.

يەر - جاھاننى كۆرۈپتۇ ئۇ

نۇرلىنىپ كۆزى،

چەبەس يىگىت بولۇپ قاپتۇ

ساقيىپ پۇتى.

خۇشال بويپتۇ، نەمللىشىپتۇ

كۆزلىرى ياشتىن،

كۆرگەچكە بۇ كارامەتنى

ئۇ قارا تاشتىن.

قارا تاشنى ئۇ ئۇيىگە

ئېلىپ كېتىپتۇ،

ئۇنىڭ بىلەن يەنە كۆپلەپ

ھېكمەت تېپىپتۇ.

نۇرغۇن - نۇرغۇن كېسىدەرنى

داۋالاپتۇ ئۇ،

پۇل دىگەننى ئاغرۇقلاردىن

راسا ئاپتۇ ئۇ.

شۇ تاش بىلەن ئايلىنىپ ئۇ

كاتتا بىر بایغا،

ئىگە بويپتۇ نەچە گۈلباغ،

نەچە سارا يغا.

«كارامىتىڭ شۇنچىلىكىمۇ؟

دەپتىكەن ئاپتەت»،

ئۇيغۇر بالسلاج چۈچە كىلىرى (1)

«ھەئى» دەپتۇ ئۆز ئىشىدىن
كۆرەڭلىپ ئامدت.

«سِرَاقْ تُورْغُنْ سِمْنْ ئُنْ تاشنىڭ
قېشىدىن ئەمدى.

ئورۇن ئالاي مەنمۇ تاشنىڭ
ئىچىدىن ئەمدى.»

شۇ چاغلاردا پادشاھنىڭ
قىزى بوب كېسىل،

ساقايمىخاج شاھنىڭ يېشى
بولغانىكەن سەل.

شاھقا تاشنىڭ ھېكمىتىنى
ھەممە داڭلاپتۇ،

مەلىكىمۇ بۇ گەپلەرنى
خۇشال ئاخلاپتۇ.

قىزىنى ئېلىپ شاھ ئۇ يەرگە
يېتىپ بېرىپتۇ،

نۇرغۇن ئالتۇن، يامبۇنى تەڭ
ئېلىپ بېرىپتۇ.

مەلىكىنى ساقايتماقچى
بۇپىشكەن يىگىت.

چاتاق چىقىپ قىز شۇ يەردە
ئۆلۈپتۇ، ئېسىت.

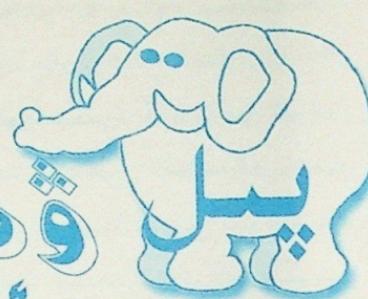
شاھ شۇ چاغدا غەزەپ بىلەن
توۋلاپتۇ دەرھال.

«كەلگىن جاللات بۇ ئىپلىسىنىڭ
جىنىنى تېز ئال!»
جاللاتلارمۇ دەرھال ئۇنىڭ
جىنىنى ئاپتۇ.
ئۇنىڭ تاپقان - تەرگەنلىرى
خەقلەرگە قاپتۇ.
بۇنى كۆرۈپ ئامىت پەقەت
قىلالماپتۇ گەپ.
قاقاڭلاپتۇ شۇ چاغ ئاپتى
خۇشال كۆرەڭلەپ.

پىل وە ئۇنىڭ دوستلىرى

بىزدىن ناھايىتى يېراقتىكى ئافرقىنىڭ قويۇق ئورمانلىقىدا تۇرلۈك ھايۋانلار ئىجىل ۋە ئىناق ياشайдىكەن. بۇ ئورمانلىقتا بىزىدە ئۆچىلار ئۇلارنىڭ خاتىرچەملىكىنى بۇزغاننى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئۇلارغا بىرخىل تىنچ، خاتىرچەم تۇرمۇش ھەمراھ ئىكەن. ئەندە ئاشۇ ھايۋانلارنىڭ ئارسىدا بىر پىل بىلەن بىر چاشقانمۇ بار ئىكەن.

بىر كۈنى پىل سەھەر ئورنىدىن تۇرۇپ، ئورمانلىقىنى ئايلىنىپ كەلمەكچى بولۇپ مېڭىپتۇ. ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسىنى ئۆچىلار ئۆلتۈ. رۇۋەتكەن، ئوماق ئۆكىسىنى ئورمانلىقتا يىتتۇرۇپ قويغان بولغاچقا، يالغۇزلا قالغانىكەن. شۇڭا ئۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئورمانلىق ناھايىتى زېردى. كىشلىك ۋە قورقۇنچىلۇق تۈزۈلۈپتۇ. ئۇ تۈغۈلۈپ چوڭ بولغۇچە مۇشۇ

ئورمانلىقتىن باشقا يىرگە بېرىپ باقمىغان بولغاچقا، باشقا يىرلىرگە كېتىشكە ئامال قىلالماپتۇ، ئۆكىسىنى ھەرقانچە ئىزدەپمۇ تاپالماپتۇ. ئورمانلىقتا يولۋاس، يىلىپىز، تىيىن، مایيمۇن، بۇغا دېگىندەك ھايۋانلار كۆپ بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ

«كىلگىن جالات بۇ ئىپلىسىنىڭ
جېنىنى تېز ئال!»
جاللاتلارمۇ دەرھال ئۇنىڭ
جېنىنى ئاپتۇ،
ئۇنىڭ تاپقان - تەرگەنلىرى
خەقلەرگە قاپتۇ.
بۇنى كۆرۈپ ئامەت پەقدەت
قىلالماپتۇ گەپ،
قاقاڭلاپتۇ شۇ چاغ ئاپتى
خۇشال كۆرەڭلەپ.

پىل وە ئۇنىڭ دوستلىرى

بىزدىن ناھايىتى ييراقتىكى ئافرقىنىڭ قويۇق ئورمانلىقىدا تۇرلۇك ھايۋانلار ئىجىل ۋە ئىناق ياشайдىكەن. بۇ ئورمانلىقتا بىزىدە ئۆزچىلار ئۇلارنىڭ خاتىرجەملىكىنى بۇزغاننى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئۇلارغا بىرخىل تىنج، خاتىرجەم تۇرمۇش ھەمراھ ئىكەن. ئەنە ئاشۇ ھايۋانلارنىڭ ئارسىدا بىر پىل بىلەن بىر چاشقانمۇ بار ئىكەن.

بىر كۇنى پىل سەھەر ئۇنىدىن تۇرۇپ، ئورمانلىقىنى ئايلىسىپ كەلمەكچى بولۇپ مېڭىتىپ. ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسىنى ئۆزچىلار ئۆلتۈ. رۇۋەتكەن، ئوماق ئۆكىسىنى ئورمانلىقتا يىتتۇرۇپ قويغان بولغاچقا، يالغۇزلا قالغانىكەن. شۇڭا ئۇنىڭ ئۇچۇن بۇ ئورمانلىق ناھايىتى زىبرى - كىشلىك ۋە قورقۇنچىلۇق تۇيۇلۇپتۇ. ئۇ تۇغۇلۇپ چوڭ بولغۇچە مۇشۇ

ئورمانلىقتىن باشقا يىرگە بېرىپ باقىغان بولغاچقا، باشقا يىرلەرگە كېتىشكە ئامال قىلالماپتۇ، ئۆكىسىنى ھەرقانچە ئىزدەپمۇ تاپالماپتۇ. ئورمانلىقتا يولۋاس، يىلىپىز، تىيىن، مايمۇن، بۇغا دېگەندەك ھايۋانلار كۆپ بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ

ھېچقايسىسى پىلىنى ئارىغا ئالماپتۇ. مايمۇنلار دەرەخ ئۇستىمە قىيىغە.
تىپ سەكىرەب ئۆزلىرىنىڭ ئۇينىنى ئوبىنسا، يولۇاس، يىلىپىزلار
كۈچۈكلىرىنى ئەركىلىتىپ، موللاق ئاتقۇزىدىكەن. قوشلارمۇ ئۆزلى.
رىنىڭ ناخشىسىنى ئېيتىپ نەغمە قىلىپ كۆڭول ئاچىدىكەن. پىل
ئاشۇ ھايۋانلارغا سالام قىلغان بولسىمۇ، بىراق ھايۋانلاردىن بىرەرسىمۇ
ئۇنىڭ سالمىنى ئىلىك ئالماپتۇ. يولۇاس، يىلىپىز ئۇنىڭخا خىرس
قىلىپ، ئۇنى يارىلاندۇرغىلى تاس قاپتۇ. ئاغزى بېسىقمايدىغان بەزى
قوشلار تېخى ئۇنى مازاق قىلىپ تۆۋەندىكىدەك قوشاقلارنى ئېيتىپتۇ:

پىل كالامپاي بىچارە،
ئادىشى يوق، ئۆزى يوق.
ئۇچالمايدۇ بىز لەردەك،
قانسى يوق، پېسى يوق.
سالپاڭ قۇلاق، يوغانباش،
ئۇزۇن، غدىرىي بۇرنى بار.
تۆت پۇتى بار دەرەختەك،
چاپاق باسقان كۆزى بار.
ئورمانلىقتا، يوللاردا،
ئاۋايلاپراق ماڭمايدۇ.
شۇڭا ئۇنى بۇ يەردە،
ھېچكىم كۆزگە ئىلمائىدۇ.

.....

بۇنداق قوشاقلارنى پىلىنى قدستەن تېرىكتۈرىدىغان چا-
ناقچى قوشلار توقۇسىمۇ، بۇ پىلغا بەك ھار كەپتۇ. چۈنكى،

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە كىلىرى (1)

قوشاقتىكى بەزى گەپلەر ئۇنىڭ يېخىرىنى ئېچىشتۇراتتى. راست دە-
گەندەك ئۇنىڭ ھازىرغىچە ئۆيىمۇ، دوستىمۇ يوق ئىدى. شۇڭا ئۇ ئالدى
بىلەن بۇ ئورمانلىقتىن ئوبىدانراق دوستتىن بىرنەچىنى تاپىماقچى
بولۇپ مايمۇنىنىڭ يېنىغا كېلىپ مۇنداق دەپتۇ:

ئەي مايمۇنچان، مايمۇنچان،
بىز دوست بولساق بولارمۇ؟
بىلە ئويناپ، تەڭ كۈلۈپ،
شاد يايىرساق بولارمۇ؟

پىلىنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاپ مايمۇن كۈلۈپ كېتىپ مۇنداق دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ:

ئۇزۇن بۇرۇن پىلغۇ سەن،
كىملىكىڭنى بىلمەمسەن.
چىقىپ سەنمۇ دەرەخكە،
مېنىڭ بىلەن ئوينامسەن.
ها، ها، ها...

چىقالمايسەن دەرەخكە،
ئاتالمايسەن موللاقنى.
دېيەلمىيمەن ھەرگىز دوست،
سەنەتكە سالپاڭ قۇلاقنى.

بۇ گەپىنى ئاڭلۇغان پىل ئۇمىدىسىزلىنىپ دەرەخ

ئۇستىدە شاراقلاپ ئولتۇرغان سېغىزخانغا مۇنداق دەپتۇ:

ئەي سېغىزخان، سېغىزخان،
بىز دوست بولساق بولارمۇ؟
بىللە ئوبىناب، تەڭ كۈلۈپ،
شاد يايىرساق بولارمۇ؟

بۇ گەپنى ئاڭلىغان سېغىزخان پىلىنى مازاق قىلغاندەك شاراقلاپ
سايرىۋەتكەندىن كېيىن مۇنداق دەپتۇ:

ئەي پىل دېگەن كالامپىاي،
ئۇزۇڭگە بىر قاراپ باق.
ئېپتىڭ شۇنداق پاسكىنا،
بار پالاستەك قوش قۇلاق.
ها، ها، ها...

قانىتىڭ يوق، سەن مەندەك
ئۇچالامسىن ئاسماندا.
تېپىپ سەنمۇ خىلىڭىنى،
دوست بول پاقا، چاشقانغا.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ پىلىنىڭ كۆڭلى يېرىم بويپتۇ. «مېنىڭ
ئۇلار بىلەن دوست بولغۇم بار ئىدى، بىراق ئۇلار نېمىد ئۆزجۇن
پاك قىلبىمىنى چۈشەنمەيدىغاندۇ؟ سېغىزخان سەن پاقا،
چاشقانلار بىلەن دوست بول دەيدۇ. بويپتۇ، ئۇنىڭ گېپىنىڭمۇ

ئۇيغۇر بالىلار چۈچە كىلىرى (1)

بىر ئاساسى بولۇشى مۇمكىن. پاقا بىلەن چاشقاننى ئىزدەپ ئۇلارغا دوست بولۇشنى ئېيتىپ باقاي». ئۇ ئالدى بىلەن سۇ بويدىكى يېشىل ئوت - چۆپلەر ئارىسىدا غەمسىز كۈرۈلداب ئولتۇرغان پاقىنىڭ يېنىغا كېلىپ كۆڭلىنى ئىزهار قىپتۇ:

ئەي پاقىجان، پاقىجان،
بىز دوست بولساق بولارمۇ؟
بىلە ئوينىپ، تەڭ كۈلۈپ،
شاد ياييرساق بولارمۇ؟

غەمسىز پاقا پىلىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ مۇنداق دەپتۇ:

ماڭا ئوخشاش سەن سۇدا
ئۆزەلەمسەن؟
خۇشال بولساڭ كۈرۈلداب
كۈلەلەمسەن؟
چىۋىن، قوڭخۇز، پاشىنى
يېيەلەمسەن؟
سەكىرەپ تۈرۈپ ئۆستەڭدىن
ئۆتەلەمسەن؟
ها، ها، ها...
بولدى، بولدى، سەن بىلەن
دوست بولمايمەن.
سېنىڭسىزمۇ شاد - خۇرام

پاشیالا پیمن.

پاقىنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاب پىلىنىڭ كۆڭلى تېخىمۇ يېرىم بويتۇ. «تۇۋا، پاقا جېنىدا مېنى كۆزگە ئىلمائىتىدۇ، ئەمدى قانداق قىلسام بولار؟ قارىغاندا مەن يالغۇز، دوستسىز ئۆتۈپ كېتىدىغان ئوخشايىمەن. ئوماق ئۆكام نەلدردىمۇ يۈرۈيدىغانسەن، سەن بولغان بولساڭ بۇنچىۋالا زېرىكىپ يالغۇز سىراپىمۇ كەتمەستىم. بويتۇ، ئەڭ ئاخىرىدا چاشقاننىڭ يېنىغا بىر بېرىپ باقاي». شۇنداق خىيال قىلغان پىل خىلى ئۇزۇن ئىزىدىگەندىن كېيىن، چاشقاننى توپا كولۇقاتقان يېرىدىن ئاران تېپىپ ئۇنىڭخا مۇنداق دەپتۇ:

ئەي چاشقانجان، چاشقانجان،
بىز دوست بولساق بولارمۇ؟
بىلله ئوبىناب، تەڭ كۈلۈپ،
شاد پاير ساق بولارمۇ؟

پلنیاڭ گېپىنى ئاڭلىغان چاشقان خۇشال بولۇپ سەكىرەپ كې-
تىپتۇ - دە، مۇنداق دەپتۇ:

بولسا سنهدك بير دوستوم،
خوشال كولوب يايير ايمن.
ئىناق - ئىجىل دوست بولوب،
كۈنده بىللە ئوينايىمن.

دostنى تاپماق ئاسانمۇ؟

سەندهك كەمەتىر، ھۆرمەتلىك،

دostنى تاپماق ئاسانمۇ؟

چاشقانىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاب پىل خۇشاللىقىدىن نېمە قىلا.
رىنى بىلەلمىي قاپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ پىل بىلەن چاشقان ئىنراق
دostلاردىن بولۇپ قاپتۇ. چاشقان تۈرلۈك قىزىقارلىق قوشاقلىرى
بىلەن پىلىنىڭ كۆڭلىنى خۇشال قىلسا، پىلمۇ يوغان بىستىگە ئانچە
ماس كەلمەيدىغان يۈمۈرلۈق قىلىقلارنى قىلىپ چاشقانى كۈلدۈرۈ.
ۋېتىپتۇ. ئەمدى پىل ئانچە زېرىكمەيدىغان بوبىتۇ.

بىر كۈنى پىل بىلەن چاشقان ئەندە ئاشۇنداق بىر - بىرىنىڭ
كۆڭلىنى خۇش قىلىپ ئوبىناۋاتقاندا، بىر بۆكەن ھاسىراپ، ھۆمۈددە.
گىنىچە ئۇلارنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كەپتۇ. پىل سوراپتۇ:
—ھى بۆكەن، ساڭا نېمە بولدى؟ نېمانچە ئالاقزادە بولۇپ كەت.
تىڭىز:

—ھى پىل ئاكا، تېز يوشۇرۇنۇڭ، ئورمانلىقىمىزغا يىدە ئۇۋە.
چىلار كەلگەن ئوخشايدۇ! — ھاسىراپ كەنگەن بۆكەن گېپىنى تۈگە.
تىپلا يۈگۈرگىنىچە كۆزدىن غايىب بوبىتۇ. بۇ گەپىنى ئاڭلىغان پىل
قانداق قىلارنى بىلەلمىي ھودۇقۇپ، تەمترىپ ئالدى - كەينىگە ماڭ.
خلى تۈرۈپتۇ، چۈنكى ئۇ ئۇزۇچىلاردىن بىك قورقىدىكەن. بۇنى كۆرگەن
چاشقان:

—دostۇم، سەن ئۇزۇچىلاردىن قورقۇۋاتقان ئوخشى.

مامسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

پىل ھەئە دېگەنەك بېشىنى لىڭشتىپ، بوش ئاۋازدا

مۇنداق دەپتۇ:

— ئۇۋچىلار بىك قىبىھ، ئۇلار مېنىڭ ئاتا - ئانامنى رەھىمىسىز -
لىك بىلەن ئۆلتۈرۈپ پارە - پارە قىلىۋەتكەن. ئوماق ئىنىمىنىڭ يوقاپ
كېتىشىگىمۇ ئۇلار سەۋەب بولغان، مېنى كۆرۈپ قالسا ھەرگىز تىرىك
قويمىайдۇ. قارىغاندا مېنىڭ ئەجىلىم توشقان ئوخشايدۇ، قانداق قىلسام
بولار؟

كۆپ ئۆتمەي ئورمانلىقتىكى بارلىق ھايۋانلار ئۇۋچىلاردىن قور -
قۇپ، پاتپاراق بولۇپ ھەر تەرمىكە قېچىشقا باشلاپتۇ. دېمەك، ئۇۋچىلار
يېقىن ئەتراپقا كېلىپ قالغاندى.

— مەن ئەمدى ھېچ يەرگە يوشۇرۇنالمايمەن، قانداق قىلسام بولار?
— پىل ئازاب بىلەن ھۆركىرىۋېتىپتۇ. پىلىنىڭ بىچارە ھالىتىنى
كۆرگەن چاشقان تېزلىك بىلەن ئەقىل تېپپىتۇ:
— ھەي پىل، مەن سېنى يوشۇرۇپ قويالايمەن.
چاشقاننىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلىغان پىل ئالدىراپ سوراپتۇ:
— قانداق يوشۇرالايسەن؟!

— ئەمىسە سەن مېنىڭ دېگىنىم بويىچە قىلغىن!
— ئەگەر جېنىم ئامان قالىدىغانلا بولسا، سەن نېمىنى قىل دە -
سەڭ شۇنى قىلىمەن.
چاشقان پىلىنى ئۆزىنىڭ ئۇۋسىنىڭ ئالدىدىكى دۆڭلەرنىڭ ئا -
رسىدىكى بوش يەرگە ياتقۇزۇپتۇ. ئارىلىقتا ئازراق يوقاپ كېتىپ،
نۇرغۇن دوستىنى باشلاپ كەپتۇ. ئۇلار تېزلىك بىلەن پىلا -
نىڭ ئۇستىگە توبَا چېچىپ، ئۇنىڭ ئۇستىنى نېپىز بىر
قۇۋەت توبَا بىلەن كۆمۈۋېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پىل تەبىئىي
بىر دۆڭگە ئايلىنىپ قاپتۇ. چاشقان پىلغا ھەرگىز مىدر -

لېماسىلىقنى تاپىلاپتۇ.

كۆپ ئۇتمىي ئۇۋچىلار ئاتلىرىنى كىشىتىپ يېتىپ كەپتەن.
گەرچە ئۇلار پىلىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتكەن بولىسىمۇ، پىلىنى «دۆڭ»
ئۇخسايدۇ دەپ پەرۋاسىز كېتىپتۇ. پىل خەترەدىن قۇتۇلۇپ قاپتۇ. ئۇ
چاشقانىنىڭ ياخشىلەقىدىن كۆپ مىننەتدار بويىتۇ، شۇنىڭدىن كېيىن
ئۇلارنىڭ دوستلۇقى تېخىمۇ قويۇقلۇشىپتۇ.

بىر كۇنى تالى سۈزۈلۈشكە يېقىن چاقماق چىقىپ، هاۋا گۈل.
دۇرلەپ، شارقراپ يامغۇر يېغىپ كېتىپتۇ. يامغۇر چىلدەكلەپ قۆزى.
خاندەك يېغىۋاتقاچقا، ئورمانلىقتا يامغۇر سۈيى ئۆستەڭ بولۇپ ئېقىپ.
تۇ. ئورمانلىقتىنى مىجدىزىنى ئوبىدان بىلىدىغان پىل بۇنىڭدىن چوقۇم
كەلکۈن كېلىدىغانلىقتىنى بىلىپ، چاشقانلارنىڭ ئۆيى تەرەپكە قاراپ
يۈگۈرۈپتۇ. پىلىنىڭ ئۆيى دۆڭدە بولىسىمۇ، چاشقانىنىڭ ئۆيى ئويماندا
بولغاچقا، كەلکۈن كەلسە ئۇلارغا خەۋىپ يەتمىي قالمايتى. پىل چاش.
قاننىڭ ئىشىك ئالدىغا كېلىپ قاتىققى ۋارقراپتۇ.

چاشقانجان، تېز ئۇبۇڭدىن چىق، كەلکۈن كېلىدىغان بولدى، تېز
ئۇبۇڭدىن چىق! — پىلىنىڭ ئاۋازىنى ئاخلىقىغان چاشقان ئۆيىدىن يۈگۈ.
رۇپ چىقىپتۇ. پىل ئۇنى ۋە باشقا چاشقانلارنى خارتۇمى بىلەن دۇمبىدە.
سىگە ئېلىپ، ئۆزى تۇرۇۋاتقان دۆڭگە قاراپ يۈگۈرۈپتۇ.

پىل تۇرۇۋاتقان دۆڭدىن پەستىكى ئورمانلىقتا بولۇۋاتقان ئىش.
لارنى كۆرگىلى بولىدىكەن. پىل چاشقانىنى بىخەتەر يەرگە ئورۇنلاشتى.
تۇرۇپ قويۇپ، يەنە باشقا ھايۋانلارنى ئويغىتىۋېتىش ئۇچۇن
چىپىپتۇ. ئاكخىچە كۈچلۈك كەلکۈن يېتىپ كەپتۇ. پىلىنىڭ
ئاۋۇال ئۆزى بىلەن دوست بولۇشنى خالىمىغان مايمۇنغا
كۆزى چۈشۈپتۇ. ئۇ دەرەخ ئۆستىدە بولۇپ، كەلکۈن دەرەخكە

شىدده تلىك ئورۇلۇپ، دەرەخنى قومۇرۇۋېتىلا دەپ قالغاندى. مايىمۇن دەرەخكە چىڭ يىپىشقىنىچە قورققىنىدىن چىرقىرىماقتا ئىدى. پىل تېزلىك بىلەن مايىمۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنى خارتۇمى بىلەن يۆگەپ دۇمبىسىگە ئېلىپ، ئۆزىنىمۇ چۆكۈرۈۋېتىشكە ئاز قالغان كەلكۈن سۈينى كېچىپ دۆڭگە ئېلىپ چىقىپتۇ. ئۇ يەنە ئۆزى بىلەن دوست بولۇشنى خالىمىغان سېغىزخاننىڭ تېخى ئۇچۇرما بولمىغان بالىلە. رىنى، پاقىنى ۋە يەنە بۆكەن، بۇغا قاتارلىق ھايۋانلارنى قۇتقۇزۇپ دۆڭگە ئېلىپ چىقىپتۇ.

پىلنەڭ خالىسانە دوستلۇقى ھەممىيەنەننى تەسىرلەندۈرۈپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن دوست بولۇشنى خالىمىغان مايىمۇن، پاقا، سېغىزخانلار بەكمۇ خىجىل بويتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئورمانلىقتىكى ھەممە ھايۋانلار پىلنى ھۆرمەتلەيدىغان، ئۇنىڭ بىلەن دوستانە ئۆتىدىغان بويتۇ. ھەممە ئۇنىڭ يوقاپ كەتكەن ئۆكىسىنى ئىزدەپ تېپىپ بېرىپتۇ. بۇ نىڭدىن ناھايىتى خۇشاڭ بولغان پىل ئورمانلىقتا تېخىمۇ ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا بەل باಗلاپتۇ.

بىلەن بورسۇق

تۈلکە گۈزەل يۇرتىدا خۇشال ئوينىپ قانغاندىن كېيىن، ئاپىسىد.
نىڭ نەسھىتى بويىچە مۇستەقىل ياشاشنى ئۆگىنىشىكە كىرىشىپتۇ.
ئۇ ئاپىسىنىڭ دېگىنى بويىچە ئالدى بىلەن ئۆزىگە سادىق ئاق كۆڭۈل
دوست تاپماقچى بويپتۇ.

— ئەمدى مەن كىملەر بىلەن دوست بولسام بولار؟ ماڭا ئاق كۆ.
ڭۈل، سەممىمى، ئەقىللەق دوست كېرەك، بۇنداق دوستنى نەدىن تاپى.
مەن؟ — تۈلکە دوست تېپىش ئۇچۇن ئۆيىدىن چىقىپ،
ئۇستەڭ بويىنى بويلاپ ئالدىغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇستەڭ بۇ.
يىدا باراقسان بولۇپ ئۆسکەن بولجۇرگەنلەر، ئىت ئۆزۈملەر،
«قىزىل قاچا» دەپ ئاتىلىدىغان ياخا ئۇرۇكلىمر ئۇنى جەلب

قىلالماپتۇز. شۇڭا، ئۇ دوست تېپىش مەقسىتىدە يۈگۈرگىنىچە ياۋا
مېۋىلىك ۋە چاتقاللىقلار ئارىسىغا كىرىپتۇز.
تۈلكە چاتقاللىقلار ئىچىدە كېتىۋاتقاندا، ئۆزىگە يېقىنلا يەردە
تۈرغان بورسوقدى كۆرۈپ قاپتۇز.

— ئاپامنىڭ ئېيتىشچە بورسوقدى بىزنىڭ شىرەم تۈغقانلىرىمىز
ئىكمەن. ئۇنداق بولغاندىن كېيىن بورسوقدىجان بىلەن دوست بولسام
بولغۇدەك، ئاۋۇال ئۇنىڭ بىلەن تونۇشۇپ سۆزلىشىپ باقاي. ئۇ بور-
سوقدىجاننىڭ ئالدىغا كېلىپ سالام قىپتۇ:
— سالام بورسوقدىجان، قانداق ئەھۋالىڭ؟ ئىككىمىز دوست بولالىلى،
بولامدۇ؟

— من...، من...، من سىزنى پەقەتلا تونۇيالىمىدىمغۇز.
— شۇنداق، سەن مېنى تونۇمايسەن، بىز سىلەر بىلەن تۈغقان
بولىمىز، مېنىڭ ئىسمىم تۈلكە.
تۈلكىنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاب بورسوقدىنىڭ چىرايى ئۆڭۈپتۇ ۋە
نېمىدىندۇر قورقاندەك تېخىمۇ دۇدۇقلاب مۇنداق دەپتۇ:
— خاپا بولمىسىڭىز، مېنىڭ ناھايىتى ئالدىراش ئىشىم بار ئىدى،
شۇڭا... من ماڭاي، — بورسوقدىجان گېيىنى ئۆزۈۋېتىپلا ئارقىسىغا
بۇرۇلۇپ تېز مېڭىپ كېتىپتۇ.

— ھىي، توختا، نەگە ئالدىرايسەن، من سەن بىلەن شىرەم تۈغقان،
ئۇنىڭ ئۇستىگە سەن بىلەن دوست بولغىلى كەلگەن تۈرسام، بۇنداق
قىلسالىڭ قانداق بولىمۇ؟! — تۈلكە يۈگۈرۈپ بېرىپ بور-
سوقدىجاننى توسوۋاپتۇ.

— من سەن بىلەن دوست بولالمايمەن، سەن قانداق-
سىگە بىزنىڭ تۈغقىنىمىز بولىسىن، كۆڭلۈڭە كەلسىمۇ

دەۋپەري، سىلەرنىڭ قانداق خۇي - پىيلىڭلارنىڭ بارلىقىنى مەن ئاپام -
دىن كۆپ ئاڭلىغان، — بورسۇق دۆڭىگە چىقىۋېلىپ پۇتنى ئالماپ
ئولتۇرغاندىن كېيىن تۈلكىگە دومسىيىپ تەتۈر قاراپ تۇرۇۋاپتۇ.

— ئەدەپلىكەك بولغۇن بورسۇقجان، مەنمۇ ساڭا ئىددەپ بىلەن
مۇئامىلە قىلىۋاتىمىنغا، مەن بىلەن كۆرۈشە - كۆرۈشمەيلا بۇنداق
قوياڭلار مۇئامىلە قىلىۋاتىمىنغا، مەن بىلەن كۆرۈشە - سېنىڭ ئاپاك بىزنىڭ خۇي -
پىيلىمىزنى باشقىچە دەپ بىرگەن ئوخشىمىدا، «مىڭ ئاڭلىغاندىن بىر
كۆرگەن ئەلا» دېگەن گەپ بار، سەن ئەڭ ياخشىسى مەن بىلەن دوست
بولۇپ، مېنىڭ قانداقلىقىمنى سىناب باقىماسىدەن.

— مەن سىلەرنى مۇغىمبىر، قۇۋە، ھىلىگەر دەپ ئاڭلىغان، سە -
لمەرنىڭ قولۇڭلاردىن قۇۋۇق - شۇمۇلۇقتىن باشقۇ ئىش كەلمىدىكەن -
خۇ. رەنجىمەڭ، مەن سىزدەك مۇغىمبىر بىلەن دوست بولۇشنى خالى -
مايمەن. بورسۇقجان گېپىنى تۈگىتىپلا بولجۇرگەنلىك دۆڭىدىن يۇ -
گۇرۇپ چۈشۈپ، ئۆستەڭ بويىنى بويلاپ بىدەر تىكىۋېتىپتۇ.

تۈلكە دوست تاللاشنىڭ تۇنجى قەدىمىدىلا زەربىگە ئۇچرىغان
بولغاچقا، نېمە قىلىشىنى بىلەلمە قاپتۇ. ئەمدى ئۇ باشقۇ بىر يەرگە
بېرىپ دوست تاپماقچى بولۇپ تۇرغاندا، بايىقى بورسۇقنىڭ «قۇتقۇزۇڭلار!
زۇڭلار! قۇتقۇزۇڭلار!!» دېگەن ئەنسىز ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. تۈلكە دەرھال
ئاۋاز چىققان تەرەپكە يۈگۈرۈپتۇ. ئۇ دۆڭىدىن ئارتىلىپ ئۆستەڭ بويىدە -
دىكى چىخىر يولغا چوشكەن بولسىمۇ بورسۇقنى كۆرەلمەپتۇ. شۇندى
داقتىمۇ بورسۇقنىڭ «قۇتقۇزۇڭلار!» دېگەن ئاۋازى يېقىنلا
يەردىن ئاڭلىنىپتۇ. ئۇ بورسۇقنىڭ ئاۋازىنىڭ ئۆستەڭنىڭ
ئىچىدىن چىقىۋاتىقانلىقىنى بىلىپ، ئۆستەڭنى بويلاپ ئىز -
دەشكە باشلاپتۇ.

بۇ ئۆستەڭنىڭ سۇيى ئەڭ كۆپ يېرى بولۇپ، تاغ سۇيى تاشلاردىن تاشلارغا ئۇرۇلۇپ ھېيۇت بىلەن ئاقاتنى. بۇ يەركە بورسۇق ئەمەس ئې- بىسق چۈشۈپ كەتسىمۇ بىر نەچە يېرىسى زەخىملەندۈرمى چىقالا- مایىتتى. تۈلكە بورسۇقنىڭ ئۆستەڭنىڭ قىرىدىكى بىر تال سۆگەت يىلتىزىغا ئېسلىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. بورسۇق قورقۇپ كەت- كەچكە «قۇتقۇزۇڭلار! قۇتقۇزۇڭلار!!» دەپ توختىماي ۋارقىراۋاتاتتى. سۆگەت يىلتىزىمۇ بورسۇقنىڭ ئېغىرلىقى بىلەن ئاستا - ئاستا سو- زۇلۇپ، ئۇرۇلۇپ كېتىشكە ئاز قالغانىدى. ئەگەر تۈلكە يەنە كېچىكسە بورسۇق جېنىدىن ئاييرلاشتى. شۇڭا ئۇ ئۆستەڭ بويىدىكى سۆگەتنىڭ شېخىغا ئېسلىپ تۈرۈپ قۇيرۇقىنى بورسۇق جانغا سۇنۇپ بېرىپتۇ. - تېز بول، مېنىڭ قۇيرۇقۇمنى چىڭ توت، ھودۇقما، مېنىڭ قۇيرۇقۇمنى توت دەيمەن!

بورسۇق كۆزىنى ئېچىپ تۈلکىنىڭ قۇيرۇقۇنىڭ ئۆزىنىڭ ئالا- دىدىلا تۈرغانلىقىنى كۆرۈپ، قولىنى سۆگەت يىلتىزىدىن بوشىتىپ تۈلکىنىڭ قۇيرۇقىنى تۈتماچى بولغاندا، ھودۇقۇپ كەتكەچكە قولى بوشاب كېتىپ ۋارقىرىخىنچە ئۆستەڭگە چۈشۈپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن تۈلكە بورسۇقنىڭ كەنىدىن قاينامغا ئۆزىنى ئېتىپتۇ. تۈلکە مۇشۇ ئۆستەڭگە چۆمۈلۈپ چوڭ بولغان بولغاچقا، سۇ ئۇ- زۇشكە ئۇستا ئىكەن. ئۇ شاۋۇقۇنلۇق ئۆستەڭ ئىچىدە چەيدەسلەك بىلەن ئۇزۇپ هوشىدىن كەتكىلى تۈرغان بورسۇقىنى تۇتۇۋېلىپ بويىنىغا مىندۇرۇپ، قىرغاققا ئېلىپ چىقىپتۇ. بورسۇق قورقۇپ كەتكەنلىكىدىنمۇ ياكى سۇنى كۆپ ئىچىمۇغانلىقىدىنمۇ هوشىدىن كەتكەنلىكىدىن. تۈلکە بورسۇقىنى ئۇڭدا ياتقۇزۇپ، قورسۇقىنى بېسىپ ئاغزىدىن سۇ ياندۇرۇپتۇ. دەل شۇ چاغدا

ئۇيغۇر بالىلار چۈچە ڪلىرى (1)

بورسۇقنىڭ ئاتا - ئانا، تاغا - ھامىلىرى تو قماق، كالىھەكلىرىنى كۆتۈز -
رۇشۇپ چۈقان سالغىنچە كېلىپ تۈلکىگە ھۇجۇم قىپىتۇ. نېمە بول -
خانلىقىنى بىلەلمىي قالغان تۈلکە ئۆزىنى دالدىغا ئېلىپ بولغۇچە بې -
شىغا بىرنەنچە كالىدەك يەپتۇ. ئۇلار تۈلکىنى بىر تەرەپتىن ئۇرۇپ، بىر
تەرەپتىن ۋارقىراپ تىللاپتۇ.

— ھوي مۇغەمبىر تۈلکە، ئاتا - بۇ ئىلىرىڭىنىڭ بىزگە قىلغان
ئەسكىلىكلىرى ئازدەك سەنمۇ بىزنىڭ بۇ ئامراق بالىمېزغا زىيانىكىدە -
لىك قىپىن - دە، ئەمدى بىز سەن مۇغەمبىر تۈلکىلەردىن كونا -
يېڭى ھېساباتنى بىرافقا ئالمايدىغان بولساق! بورسۇقنىڭ دادىسى قو -
لىكى تو قماقنى ئېگىز كۆتۈرۈپ تۈلکىنى ئۇرماقچى بولغاندا، بور -
سوق ھوشغا كېلىپ كۈچپ ۋارقىراپتۇ.

— دادا، ئۇنى ئۇرمائىلار! ئۇ جېنىمىنى قۇتقۇزۇۋالغان دوستۇم، ئۇ
بولمىغان بولسا من ئاللىقاچان جېنىمىدىن ئايىرلىغان بولاتتىم!
بورسۇقنىڭ ئاتا - ئانىسى ۋە باشقا ئۇرۇق - تۇغقانلىرى گائىگە -
رىغان ھالدا تو قماق - كالىھەكلىرىنى تاشلاپ بورسۇقنى قۇچىقىغا ئاپ -
تۇ...

تۈلکىگە بىرنەنچە تو قماق خېلى ئوبىدان تەگكەن بولغاچا، ئۇنىڭ
كۆز - قاپاقلىرى ئىشىشپ چىقىپتۇ.
— بالام، بۇ مۇغەمبىر تۈلکە سېنى قانداق قۇتقۇزۇۋالدى؟ سېنىڭ
دەۋاتقىنىڭ ئۇلارنىڭ تېبىئىتىگە يات بىر ئىشقا؟ — بورسۇقنىڭ ئا -
پىسى ئۇنى باغرىغا باسىنىچە شۇنداق دېپتۇ.

— ئاپا، دادا، سىلەر تۈلکىلەرنىڭ ھەممىسى قۇۋۇ -
ھىلىگەر، مۇغەمبىر بولىدۇ دەۋاتاتىشىلار. بۇ تۈلکە ئۇنداق
ئەممە سەكەنغا، — بورسۇق بایا بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى ئۇلارغا

سوْزلىپ بېرىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلادىپ بورسۇقنىڭ ئاتا - ئانىسى ۋە باشقا
تۇغقانلىرى ئۆزلىرىنىڭ قىلىقىدىن خىجىل بولۇپ، تۈلكىدىن قايدا-
تا - قايتا ئېپۇ سوراپتۇ ھەمەدە ئۆزلىرىنىڭ ئۇقۇشما سلىقتىن قىلىپ
قويغان ئەسكىلىكىنى يۈيۈش ئۈچۈن تۈلکىنى بورسۇقلار مەھىللە-
سىگە ئاپىرىپ قانغۇدەك ئۇينىتىپ، ئوبىدان مېھمان قىپتۇ. ئەندە شۇ-
نىڭدىن كېيىن بورسۇق بىلەن تۈلكە دوست بولۇپ ئۆتۈپتۇ.

كېلىكىنىڭ قىزى

مەلىكىئاي بۇ يىل بەش ياشقا كىردى. مەلىكىئاينىڭ يۈزى ئاق، كۆزلىرى قاپقارا، كىچىككىنە لەۋەلىرى جىندىستىدەك قىزىل بولۇپ، قىلىقلرى تولىمۇ ئوماق، گەپ سۆزلىرى بەكمۇ چۈچۈك ئىدى. ئۇنىڭ ئاتا - ئانسىنىڭ خىزمىتى بەك ئالدىراش بولغاچقا، ئۇ بەزىدە يىراق تاغ ئىچىدىكى مومسىنىڭ ئۆيىدە، بەزىدە يەسلىدە تۈراتتى. ئۇنىڭ ئاتا - ئانسى بىلەن تۈرىدىغان ۋاقتى ئانچە كۆپ بولمايتتى. ئاپىسى ئۇنىڭغا گۈل بىرگىلىرىدەك چىرايلىق كىيمىلەرنى كىيگۈزۈپ قو. ياتتى. شۇڭا ئۇ خۇددى چىرايلىق ئېچىلغان بىر تال گۈلگە ياكى گۈلدىن - گۈلگە قونۇپ ئۇچۇپ يۈرگەن كېپىندىكە ئوخشادىپ قالاتتى. مەلىكىئاي ئاپىسى بىلەن بىللە بولغان چاغلاردا بەك خۇش بولۇپ كېتىتتى. ئاپىسى ئۇنىڭغا تۈرلۈك ئويۇنچۇقلارنى، رەسىملىك كىتاب، لارنى ئېلىپ بېرىتتى. ئاپىسى تاماق ئېتىپ، ئۆي ئىشلىرىنى قىلغاندا، ئۇ ئويۇنچۇقلارنى ئۇينايىتتى. ئاپىسى بىكار بولغاندا ئۇنىڭغا رەسىملىك كىتابىتىكى قىزىقارلىق چاتما چۈچە كلمەرنى ئۇ - قۇپ بېرىتتى. بەزى چاغلاردا ئاپىسى ئۇنى مومسىنىڭ ئۆ - يىگە ئاپىرىپ قوياتتى.

مەلىكىئايمۇ مومسى ئايخان مومايىغا بەك ئامراق ئىدى.

ئايغان مومايلارنىڭ ئۆپى تاغ ئىچىدىكى گۈزەل مەنزايرىلىك جايىدا ئىدى.
ئۇ يەردىكى تاغ چوققىلىرىدىن تۆۋەنگە ئوخچۇپ چۈشۈۋاتقان زۇمرەتتەك
سۇلارنى، تۈرلۈك ياۋا گۈللەر ئىچىلىپ پورەكلەپ كەتكەن يېشىل
ئوتلاقلارنى، ئېكىز قارىغايى، چىنارلارنى، يېقىنلا يەرددە كۆرۈنۈپ تۈرغان
ئاق باشلىق تاغلارنى كۆرگىلى بولاتتى. شۇڭا مەلىكىئاي بۇ يەرگە
كەلسە بەك يايراپ كېتتى. شەھەر دەركىمن ئوينىيالىمىغاچقا، بۇ يەرددە
ئۆزىنى تولىمۇ ئازادە ھېس قىلاتتى.

كېچىسى مومىسى ئۇنىڭغا قىزىقارلىق چۆچەكلەرنى ئېيتىپ
بېرەتتى. كۈندۈزى ئۇ ئەتىگەنلىك چېيىنى ئىچىپلا ئىشىك ئالدىدىكى
ئونلاقتا ئوبىياتتى. بۇ يەردىكى ھەممىلا نەرسە ئۇنىڭ ئۈچۈن شۇنداق
گۈزەل ۋە يېڭى تۈيۈلاتتى.

بىر كۈنى ئايغان موماينىڭ مىجەزى بولىمىغاچقا ئورنىدىن تو-
رالىدى. مەلىكىئاينىڭ بۇ ئۆسى ئەتكەنچاي، يۇمىشاق توقاج بىلدەن مە-
لىكىئاينى ناشتا قىلدۇرغاندىن كېيىن، مەھەلله دوختۇرخانىسىغا دورا
ئەكەلگىلى كەتتى. مەلىكىئاي مومىسىنىڭ يېنىدا بىردهم ئولتۇردى.
شۇ چاغدا موماي ئۇخلاپ قالدى. مەلىكىئاي ئۆيىدە يالغۇز ئولتۇرۇپ
زېرىكتى، شۇڭا ئۇ ئوتلاقتا ئوبىاپ كىرمەكچى بولۇپ سىرتقا چىقتى.
بۇگۈن ھاۋا ئۇچۇق بولۇپ، ئوتلاقتىكى گۈل - چېچەكلەردىكى
سۇزۇك شەبىھملەر قۇياش نۇريدا ياللىرىاتتى. ئېكىزدىن پەسكە چۈ-
شۇۋاتقان سۈپسۇزۇك تاغ سۇلىرىدىن ھەسەن - ھۆسەنەك نۇر ھالقى-
لمىرى جىلۇھ قىلاتتى. رەڭدار كېپىنەكلەر خۇددى ئۇچۇپ
يۇرگەن گۈللەرگە ئوخشايتتى. بۇ مەنزايرىلىر مەلىكىئاينى
بەكمۇ خۇش قىلىۋەتتى. ئۇ ئوتلاقتىكى خۇشپۇرماق چېچىپ
تۈرغان گۈللەرنى پۇراپ، ئۇلارغا خۇددى دوستلىرىغا سۆز-

لىگەندەك سۆزلىھىتتى.

—ھېي چىرايلق گۈل، سېنىڭمۇ ئاپاڭ بىلەن داداڭ شەھەرىدىمۇ؟
ئۇلارنىڭمۇ خىزمىتى ئالدىرى اشىمۇ؟ سىلەر نېمىشقا يەسلىگە بارمايسىدە.
لەر؟ مەن يەسلىنى ياخشى كۆرمىيمەن، ئۇ يەردە ماڭا يېڭۈم يوق تا-
ماقنىمۇ زورلاپ يېڭۈزىدۇ، ھەممىمىزگە ئوپىمۇئوخشاش بىر ناخشىنى
ئۆگىتىدۇ، ئۇخلىغىمىز كەلمىسىمۇ ئۇخلاڭلار دەپ ئۇخلىتىدۇ...
مەن دادامنى ئانچە كۆپ كۆرەلمەيمەن، ئۇنىڭ خىزمىتى بەك ئالدىرىاش
بولغاچقا، كەچتە دادام ئىشتىن كەلگۈچە مەن ئۇخلاپ قالىمەن، مەن
ئەتىگەندە ئورنۇمدىن تۇرۇپ بولغۇچە دادام ئىشقا كېتىدۇ...

مەلىكىئاي شۇنداق گەپلەرنى قىلىۋاتقاندا، ئۆزىدە غەيرىي بىر
ئۆزگەرىشنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى سەزدى. ئۇنىڭ تەقى - تۇرقى كې-
پىنەككىلا ئوخشىپ قالغانىدى. ئۇنىڭ چىرايلق كۆينەكلىرى كېپىپ-
نەكىنىڭ قانىتىغا ئۆزگەرگەندى. ئۇ گۈلدىن - گۈلگە قونۇپ ئەركىن
ئۇچۇۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئەترابىدا بوي - تۇرقى ئۆزى بىلەن تەڭ بىرئەچچە
كېپىنەك ئۇچۇپ يۈرەتتى.

—ۋىيەي، كېپىنەكلىر يوغىناب كەتتىمۇ ياكى مەن كىچىكلىپ
كەتتىمۇ، ئۇلار نېمىشقا مەن بىلەن تەڭ؟ مەن نېمىشقا قاناتلىق بو-
لۇپ قالدىم؟ مەن ئۇچالمايتتىمغۇ، ئەمدى ئەجەب ئۇچالايدىغان بولۇپ
قاپتىمەن. بەك ياخشى يولدى، بەك ياخشى بولدى، مەن ئەمدى يەسلە-

نىڭ تاملىرىدىن ئۇچۇپ چىقىپ كېتەلەيدىغان بولۇم!

مەلىكىئاي شۇنداق خىياللارنى قىلىۋاتقاندا ئاق، سېرىق، حال
رەڭلىك ئۇچ كېپىنەك ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ قوندى. ئۇلار
هازىر قېرىقىزنىڭ يوغان ياپرىقىنىڭ ئۇستىدە ئىدى. مەل-
كىئاي ئۇچۇن ئۇ خۇددى كەڭرى كېشىل سەھىندەك تۈزۈلدى.

—ھې، قىزچاق، سىز بۇ يەركە مېھمان ئوخشىماسىز؟ —

كېپىنەكلىردىن بىرسى مەلىكىتايىدىن سورىدى.

—ھە، مەن يەراق يەردىن بۇ يەركى مومامنىڭ ئۆيىگە كەلگەن...

مەلىكىتايىنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان كېپىنەكلىر كۈلۈپ كەتتى.

—مومام دېگەن نېمە گەپ ئۇ؟

بۇلار مېنى مازاق قىلىۋاتىدۇ دەپ مەلىكىتايىنىڭ ئاچچىقى كەل-

گەن بولسىمۇ، ئۆزىنىڭ ھازىر يەسىلىدىكى بالسلار بىلدەن ئەمەس، كە-

پىنەكلىر بىلەن گەپلىشىۋاتقا نەقىنى ئېسگە ئېلىپ ئەستايىدىلىق
بىلەن سۆزلىدى:

—مومام دېگەن مېنىڭ ئاپامنىڭ ئاپىسى، ئۇ ماڭا ناھايىتى قد-

زقارالىق چۈچەكلىرنى ئېيتىپ بېرىدۇ، ماڭا بەك ئامراق، مەن بولسام

ئۇ زېرىكمىدۇ. مەن ئۇنىڭغا شېئر - قوشاقلارنى ئېيتىپ بېرىمەن،
ئۇسسىۇل ئويناب بېرىمەن.

—بىزمۇ زېرىكىپ تۇراتتۇق، ناخشا ئېيتىپ بەرسىڭىز بويىتى-

كەن، —كېپىنەك قىز لار مەلىكىتايىنى ناخشا ئېيتىپ بېرىشكە زورلاپ
تۇرۇۋالدى. مەلىكىتاي ئۆزىمۇ قوشاق ئوقۇشقا، ناخشا ئېيتىشقا ئۇستا
بولغاچقا، بەك تارتىنىپ ئولتۇرمایلا ئاۋازىنى قويۇپ بېرىپ ناخشا
ئېيتتى.

مومام دەيدۇ ئاسماندا،

يۇلتۇزۇڭ بار سېنىڭمۇ.

ياخشى ئادەم بولساڭ سەن.

نۇرى چاقنار ئۇنىڭمۇ.

ھەر ئاخشىمى قارايمەن،

ئۇمىد بىلەن ئاسمانغا.

بۈلتۈزۈمغا سۆزلەيمەن،
قەلبىم تولۇپ ئارمانغا.
ئى يۈلتۈزۈم، يۈلتۈزۈم،
سەن گېپىمنى ئاڭلىخىن.
ياخشى ئادەم بولايىمەن،
سەنمۇ نور چاچ، پارلىخىن.

مەلىكىئاي «يۈلتۈزۈم» دېگەن ناخشىنى ئېيتىپ بولغاندىن كې-
يىن، كېپىنەكلەر چاۋاڭ چىلىپ كېتىپتۇ. شۇڭا ئۇ ئىلها مەلىنىپ
تۆۋەندىكى «كۈچۈكۈم» دېگەن ناخشىنى ئېيتتى:

مېنىڭ ئوماق كۈچۈكۈم،
من بىلەن تەڭ ئوبىنайдۇ.
مېھمان كەلسە ئۆيۈمگە،
خۇشال بولۇپ يايرايدۇ.
ئىشتىن كەلگەن ئاپامغا،
ئەركىلەيدۇ، تاقلايدۇ.
دادام ئىشتىن كەلگۈچە،
يەنە ئۇنى ساقلايدۇ.
مېنىڭ ئوماق كۈچۈكۈم،
ھەرگىز مەينەت يۈرمەيدۇ.
بەڭ ئەقىللەق، ئەدەپلىك،
يىغلىمايدۇ، كۈلمەيدۇ.

مەلىكىئاي ناخشىنى چۈچۈك تىل بىلەن بەكمۇ چىرايلىق ئېيتقاچقا، كېپىنەكلەر خۇشال بولۇپ ئۇنى ماختاپ كېتىشتى. شۇڭا مەلىكىئاي يەسىلىدىكى مۇئەللەيمىلىرى ۋە ئاپىسى ئۆگەتكەن ناخشى لارنىڭ ھەممىسىنى بىر - بىرىگە ئۇلاب ئېيتىۋەردى. ئادەتتە مەلىك - ئىاي ئۇنى ئېلىپ بېرىمەن، بۇنى ئېلىپ بېرىمەن دەپ بىرمۇنچە يال - ۋۇرغۇزغاندىن كېيىن ئاران بىر ناخشىنى ئېيتىپ قويۇپ، يەنە نېمە ئېلىپ بېرىسەن، بولمىسا ئېيتىمايمەن، دەپ تۈرۈۋالاتى. بۇگۇن ئۆزدە ئۇنىڭدىن باشقۇ ناخشىنى بىراقلا ئېيتىۋەتكىنىگە ئۆزىمۇ ھەيران قالدى. ئۇنىڭدىن باشقۇ ناخشىنى چىرايلىق ئۇسۇل لارنىمۇ ئويىناپ بىر دى. كېپىنەكلەر مەلىكىئايىنى تاغ ئىچىدىكى تېخىمۇ چىرايلىق، تې - خىمۇ مەنزىرىلىك يەرلەرگە ئاپىرىپ ئويىناتى. مەلىكىئاي ئۆزىنىڭ كېپىنەكلەر بىلەن ئۇچۇۋاتقانلىقىدىن بەكمۇ خۇشال بولدى. ئۇ مۇنداق ئوپىلسىدى:

—ئەمدى بىك ياخشى بولدى، مەن ئۇچۇپ نەگە بارغۇم كەلسە شۇ يەرگە بارالايمەن، خالىسام باغچىغا بارىمەن، ئاپامنى كۆرگۈم كەلسە ئۇنىڭ يېنىغا ئۇچۇپ بارالايمەن.

ئۇنىڭ ئۇچقانسىپرى ئۇچقۇسى كېلەتتى. ئېگىز ئۆرلىكەنسىپرى تېخىمۇ ئېگىز ئۆرلىكۈنى كېلەتتى.

مەھەللى دوختۇرخانىسىدىن دورا ئېلىپ يېنىپ كەلگەن مەلە-

كىئايىنىڭ بۇۋىسى ئۆيگە كىرىپ ئايخان موماينىڭ تاتلىق ئۇخلاۋاتىدان -

لىقىنى كۆردى، بىراق مەلىكىئاي ھېچ يەرde كۆرۈنمەيتتى.

بۇۋاي ھەممە يەرنى ئىزدەپ مەلىكىئايىنى تاپالىسغاندىن كە -

يىن، ئەنسىزلىككە چوشۇپ ئايخان موماينى ئوبىغاتتى.

—مەلىكىئاي قېنى، ئۇ يوق تۈرىدىغۇ؟ — بۇ گەپنى

ئاڭلىغان ئايغان موماي چۈچۈپ كەتتى.

— نېمە دەيدىغاندۇ ماۋۇ ئادەم، ھازىر تېخى بارتىغۇ!

ئايغان موماي ئورنىدىن ئىتتىك تۈرۈپ كەتتى. ئۇلار جىددىيلە.

شىپ مەلىكىئاينى ئىزدەشكە باشلىدى. ئۇلار مەلىكىئاينى ئىشك

ئالدىكى ئوتلاقنىڭ ئوت - چۆپلەر قويۇق ئۆسکەن يېرىدىن تېپىمۇلا-

دى. مەلىكىئاى يۈمىشاق يېشىل ئوت ئۈستىدە تاتلىق ئۇخلاتاتقى.

قولىدا ياخا گۈللەردىن تىزغان كىچىككىنە گۈلدەستە تۈراتتى. ئۇنىڭ

ئۈستىگە ئاق، سېرىق، حال رەڭلىك ئۆچ تال كېپىنك قونۇۋالغان

بولۇپ، مەلىكىئاينىڭ بۇۋىسى بىلەن مومسىدىن ئۇركۈپ ئۈچۈپ

كەتتى ...

قارىغۇزىنىڭ ناخشا ئېيتىشى

بۇرۇنقى زاماندا تەڭرىتاغ ئېتەكلىرىدىكى بىر يۈرتتا ناھايىتى چوڭ بىر باغ بولغانىكەن. باگدا رەڭگارەڭ گۈللەر ئېچىلىپ تۈرىدە- كەن. ئۇ قىش بولمايدىغان زامانلار بولغاچقا، باغ تۆت پەسىلىنىڭ ھەم- مىسىدە ياشىرىپ تۈرىدىكەن. بۇ باگدا جاھاندا بار قۇشلارنىڭ ھەممە- سى بار ئىكەن. قۇشلار ناخشا ئېيتىپ، باغنى شادىمانلىققا چۆمۈرۈدە- دىكەن. ئەندە شۇ باگدا بىر قارىغۇجا بولۇپ، ئۆزىنى ماهر ناخشىچى ھېسابلايدىكەن. دېمىسىمۇ ئۇ ناخشا ئېيتىشقا ماھىركەن، ئۇ تۈرۈپلا سېغىزخاننى دوراپ شاراقلاقاپ كەتسە، تۈرۈپلا كاككۈكىنى دوراپ نازا- قىلىدىكەن. يەنە بەزىدە بۈلۈپ، تورغاينى دوراپ مۇڭلۇق ناخشا ئېي- تىدىكەن. بىر كۈنى قارىغۇجا سېغىزخاننى دوراپ تازا شاراقلاقاپ ئول- تۈرسا، كىچىك سېغىزخان يۈگۈرگىنىچە ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇ- يان - بۇيان قاراپ:

— ئاپا، ئاپا، سەن نەدە؟ — دەپتۇ.

— ھەمى، بۇ يەردە سېنىڭ ئاپاڭ نېمىش قىلىدۇ؟ مەن

دېگەن قارىغۇجا، كۆزۈڭنى يوغان ئېچىپ گەپ قىل، سېنىڭ

ئاشۇ قاملاشىغان ئاپاڭغا نەرىم ئوخشايىدىكەن مېنىڭ!

ئەكلىكىنىچە يۈگۈرۈپ كەلگەن كىچىك سېغىزخان

ئۇيغۇر بالسlar چۈچە كىلىرى (1)

قارىغۇجىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ نېمە قىلارنى بىلەلمى مۇنداق دەپتۇ:

— ھازىر تېخى ئاپامنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغانلىقىمۇ؟

— ئاپاڭ بۇ يەرگە كەلمىدى، ها، ها، ها ... مەن بايا ئاپاڭنى دوراپ

ناخشا ئېيتقانىدۇم، شۇڭا مېنى ئاپاڭغا ئوخشتىپ قاپسەن - ۵۵.

— يالغان سۆزلەۋاتىسىز، سىز ئاپامنى دورىسىڭىزماۇ ئۇنچىۋالا

ئوخشتىپ دورىيالمايدىغانسىز، ئاپامنى چوقۇم يوشۇرۇپ قويغان ئوخشايىسىز.

كىچىك سېغىزخان قارىغوجا ئاچام قەستەن مەن بىلەن چاقچاق.

لىشىپ ئاپامنى مۆكتۈرۈپ قويغان بولۇشى مۇمكىن، دەپ ئوپلەپ شۇنداق دەپتۇ.

— ئىشەنمىگەن بولساڭ قولاق سال، — قارىغوجا شۇنداق دېگەن.

دەن كېيىن سېغىزخاننى دوراپ ناخشا ئېيتىپتۇ:

مېنىڭ ئىسمىم سېغىزخان،

رەڭگىم قارا ۋە ئاپئاقدا.

قۇيرۇققۇم بىك چىرايلىق،

ئۆزۈممۇ بىك خۇش چاقچاق.

.....

كىچىك سېغىزخان باشتا قۇلاقلىرىغا ئىشەنمىي، ئاپام يېقىن بىر

يەردە ناخشا ئېيتىۋاتامىكىن دەپ ئەتراپقا قاراپتۇ، بىراق ئا.

پىسى ھېچ يەردە كۆرۈنەپتۇ. كىچىك سېغىزخان قارىغۇ.

جىنىڭ دوراش ماھارىتىگە قايىل بولۇپ، شاراقلىغانلىقىچە

ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

— كىچىك سېخىزخان مېنى ئاپام دەپ قالغانغا قارىخاندا سېـ
خىزخانىنىڭ ناخشىسىنى بەك ئۇخشتىپ ئېيتتىپتىمەن - ۵۵، مەن
ھەقىقتەن قابىلىيەتلەك ئىكەنەمن جۆمۇ، — قارىغۇجا مەغرۇزلىنىپ
كۈلۈپ كېتىپتۇ.

— توغرا، مەن ماھىر ناخشىچى، سېخىزخان دېگەن نېمىتى ئۇ،
مەن خالسام مۇشۇ باگدىكى داڭلىق ناخشىچى بۈلبۈل، تورغايلارنىڭمۇ
ناخشىسىنى ئېيتتالىيمەن، — مەي بولۇپ پىشقان توغاچتىن بىرىنى
لەززەتلەننېپ يەۋەتكەن قارىغۇجا ئۆز - ئۆزىگە شۇنداق دەپتۇ.
بۇ باغدا قۇشلارنىڭ ناخشا مۇسابىقىسى ئۆتكۈزۈلىدىغان بولغاچقا،
باڭنىڭ ئۇ يەر، بۇ يەرلىرىگە يېغىلغان قۇشلار ئۆزىنىڭ ناخشىلىرىنى
مەشق قىلىپ، مۇسابىقىگە تېبىارلىق قىلىۋاتقانىكەن. قارىغۇجا باـ.
نى ئارىلاپ يۈرۈپ، يوغان بىر ياكاچ دەرىخىدە قۇشلارنىڭ ناخشا ئېـ.
تىشنى مەشق قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلاردىن سەل نېرىراقتىكى
يەندە بىر ياكاچ دەرىخىگە قونۇپ، بۈلبۈلنى دوراپ ناخشا ئېيتتىپتۇ.
ناخشا ئېيتتىشنى مەشق قىلىۋاتقان قۇشلار بۈلبۈلنى بەك ھۆرمەتـ.
لىگەچكە، ئېيتتىۋاتقان ناخشىلىرىنى توختىتىپ جىمبىپ كېتىپتۇ.
قارىغۇجا قۇشلارنىڭ يېنىغا بېرىپ سوراپتۇ:

— سىلەر بایا بىر ئوبدان ناخشا ئېيتتىۋاتقانلىكار، ئەجەب جىمبىپ
كەتتىڭلارغۇ؟

— داڭلىق ناخشىچى بۈلبۈل كەلگەندەك قىلغانتى، شۇڭا
خىجل بولۇپ جىمبىپ كەتكەندۇق، — دەپتۇ ئاق قۇشقاچ ۋـ.
چىرلاپ.

بۇنى ئائىلاپ قارىغوجىنىڭ سەل ئاچىقى كەپتۇ:
— سىلەر بۈلبۈلنى بەك چوڭ كۆرىدىغان ئۇخشماسىلەر،

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە كىلىرى (1)

مەن بۈلۈلدىنمۇ ياخشى ناخشا ئېيتىمەن، كاڭكۈك، تورغايدىننمۇ ئا-
شۇرۇۋېتىمەن. قاراپ تۇرۇڭلار، بۇ قېتىملى مۇسابىقىدە مەن بىرىنچە-
لىكى ئالىمەن...— قارىغوجا ئۆزىنى خېلى ئۆزۈن ماختاپتۇ. بىر چاغدا
ئۇ بايىقى قۇشلارنىڭ ھەممىسى ئۇچۇپ كېتىپ، ئۆزىنىڭ يالغۇز قالا-
خانلىقىنى سېزپىتۇ.

كاتتا باگدىكى قۇشلارنىڭ ناخشا مۇسابىقىسى باشلىنىپتۇ. مۇ-
سابىقىگە ئالدىن تىزىمالاتقانلار مۇسابىقە باھالاش ھەيئىتىنىڭ رەتكە
تۇرغۇزۇشى بىلەن ئۆز نۆزەتلەرى بويىچە مۇسابىقىدە ماھارەت كۆرسى-
تىشكە باشلاپتۇ. نۆزەت قارىغوجىغا كەلگەندە، ئۇ كۆرەڭلىگەن ھالدا
مەيدانغا چۈشۈپ ماھارەت كۆرسىتىپتۇ:

بۈلۈل مەن باغلاрадا سايرايمەن،
گۈل كۆرسەم شادلىنىپ يايرايمەن.

.....

باھالاش ھەيئىتى قارىغوجىغا باشقا ناخشا ئېيتىشنى بۇيرۇپتۇ.
قارىغوجا نېمە بولغانلىقىنى ئائىقىرالماي يەنە باشقا ناخشىسىنى ئېي-
تىپتۇ:

كاڭكۈك، كاڭكۈك،
سايرايىمن ئىجىب مۇڭلۇق.
يا دوستۇم يوق، جۇپتۇم يوق،

.....

ئۇيغۇر باللار چۈچە كىلىرى (1)

باھالاش ھېئىتى ئۇنى يەنە ناخشا ئېيتىشتىن توختىتىۋاپتۇ. بۇ قارىغۇچىغا ھار كەلگەچكە، باھالاش ھېئىتىدىكىلەرگە ۋارقىراپ كېـ.

تىپتۇ:

— سىلەر زادى نېمە دېمەكچى؟ نېمە دەپ ماڭا ناخشىنى تولۇق ئېيتقۇزمايسىلەر؟

باھالاش ھېئىتىگە مەسئۇل بولۇۋاتقان تورغاي ئۇنىڭخا سالماقـ لەق بىلەن مۇنداق دەپتۇ:

— سىز باشقىلارنىڭ ناخشىسىنى دوراپ ئېيتۋاتىسىز، ئەڭ ياخشىسى ئۆزىگىزنىڭ ناخشىسىنى ئېيتىڭ!

قارىغوجا يەنە بىرنەچچە ناخشا ئېيتقان بولسىمۇ، باشقىلارنىڭ ناخشىسىنى دوراپ ئېيتقاچقا ئاخىرىغىچە ئېيتالماپتۇ.

بۇ قېتىملىقى مۇسابىقە قارىغوجا ئۈچۈن بىر ئازاب بويتۇ، باھالاش ھېئىتىدىكىلەر ئۇنىڭ دوراش ماھارىتىنى ھېسابقا ئېلىپ، ئۇنىڭخا رىغبەتلەندۈرۈش مۇكاباتى بىرگەن بولسىمۇ، ئۇ رازى بولماي غۇدۇرالى كېتىپتۇ. بىراق، ئۇ باشقىلارنى دوراپ ناخشا ئېيتىدىغان ئادىتىنى زاـ دىلا تاشلىماپتۇ.

مايمۇنىڭ ماكانسىز قىباشتىرى

بۇرۇنقى زاماندا يىراق تاغدىكى بىر ئورمانلىقتا بىر مايمۇنچان بولۇپ، ئۇ ناھايىتى ئويونچى ئىكەن. بىكار بولسلا دەرەختىن - ۵۵ - رەخكە سەكىرەپ غەمىسىز ئويناب يۈرىدىكەن. بەزىدە موللاق ئاتىدىكەن، بەزىدە ۋارقىراپ، چىرقىراپ باشقىلارنىڭ تىنچلىقىنى بۆزىدىكەن.

بىر كۇنى دەرەخ ئۆستىدە شاخقا قۇزىرۇقىنى يۆگىپ قويۇپ، بىد خىرامان ئۇخلىغان مايمۇنچان چۈشكە يېقىن ئاران ئورنىدىن تۈرۈپتۇ. بۇ كۆز پەسىلى بولغاچقا شاخلاردا مەي باغلاب پىشقاڭ ئالما، شاپتۇلار مايمۇن ئۈچۈن تىيىار تاماق ئىكەن. ئۇ خالسا شاپتۇل يەپ، خالسا ئالما يەيدىكەن ... بۇگۈن ئۇ شاپتۇل بىلەن قورسقىنى ئوبىدان تويىر، خۇزۇۋەغاندىن كېيىن ساياهىتىنى باشلاپتۇ.

مايمۇنچان ئايلىنىپ يۈرۈپ بىر ئۆڭكۈرنىڭ ئالدىدا ھەدەپ توپا كوللاۋاتقان ئېيىقىنى كۆرۈپتۇ. ئېيىق ئۆستى - بېشى توپا ھالىدا ئۆز ئىشى بىلەن مەشغۇل بولۇۋاتقانىكەن. بۇنى كۆرۈپ مايمۇن جاننىڭ ئىچى پۈشۈپتۇ.

—ھەي ئېيىق، بۇ يەردە نېمىمگە ئاۋارە بولۇپ يۈرۈيسمى؟ بۇنداق ئاۋارە بولغۇچە ئاۋۇ گۈلزارلىققا بېرىپ ھەسەل ھە.

رېلىرى تەييارلاب قويغان ھەسىلىنى يەپ لەززەتلەنسەڭ بولمامادۇ؟
—ھە، سېنىڭ ئوبۇنۇڭ تېخى توگىمەپتۇ — دە، ھەسىلىنىمۇ يەيدى.
مىز، بىراق تەييارلىقنى قىلىپ قويىمىساق بولمايدۇ، بۇ يىل قىشتا
سوغۇق بەك بولىدىغان ئوخشايىدۇ، شۇڭا ئۆيۈمىنى ئوبىدان راسلىۋالمىسام
بولمايدۇ.

—قىشتىڭ غېمىنى قىشتا يېمىدى، ھازىر جاپا تارتقانىنىڭ نېمە
پايدىسى، ئەمسە مەن ئوينىغلى كەتتىم، — مايمۇنچان سەكىرەپ
مولاق ئاتقىنچە ئېيىقتىن يىراقلاب كېتىپتۇ. مايمۇن سەكىرەپ
كېتىۋېتىپ ئېگىز تېرەكىنىڭ ئۇستىگە ئۇۋا ياساۋاتقان قاغنى كۆـ
رۇپ، ئۇنىمۇ گەپكە سالماقچى بوبۇتۇ:

—ھەي قاغا، تېرەكىنىڭ ئۇستىگە چاۋا — چانقاللارنى تىزىپ نېمە
قىلىۋاتىسىن؟

ئۆزىنىڭ مىڭ بىر جاپادا سالغان ئۆيىنى مايمۇننىڭ مازاق قەـ
لىۋاتقىنى ئائىلاب، قاغا خاپا بولۇپ قاقىلداتۇ:
— سەن مېنىڭ ئۆيۈمىنى كۆزگە ئىلمىيۋاتامسىن، بۇ ئۆيۈم بولـ
مسا باللىرىمىنى قىشتىن قانداق چىقىرىمەن؟
— قىش كېلىدىغانغا تېخى بارغۇ، ھازىر قانغۇدەك ئوينىۋالماي
قىشتىڭ جاپاسىنى تارتقانىنىڭ نېمىسى؟ — مايمۇنچان شۇنداق دېـ
كىنىچە قاغىدىن يىراقلاب كېتىپتۇ.

مايمۇنچان يۈگۈرۈپ، سەكىرەپ يۈرۈپ بىر بۇغىنىڭ
يېنىغا كېلىپ قاپتۇ. بۇغىمۇ ئۆزىگە ئۆي سېلىۋاتقانىكەن.
—ھەي بۇغىجان، نېمىكە جاپا تارتىپ يۈرۈيسمەن؟ ھازىر
ئوتلاقلاردا ئوت - چۆپ كۆپ بولغاندىكىن، قورسقىڭنى
توبىغۇزۇپ راسا ئوينىۋالساڭ بولمامادۇ؟ — مايمۇنچان موللاق

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە كىلىرى (1)

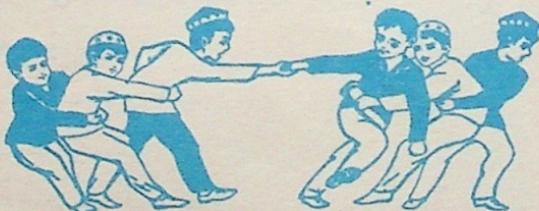
ئېتىپ ئويناشلىرىنى توختاتىمى يۇغىغا شۇنداق دەپتۇ.

— ئەتىگەنде، كەچتە سوغۇق بولۇۋاتقانلىقىنى بىلەمىۋاتامسىن؟

ئۆزىمىزگە ئوبدانراق جاي راسلىۋالمىساق قىشتا قىينىلىپ قالىمىز، سەنمۇ ئۆيلىرىڭنى راسلاپ بولغاندىن؟ — بۇغا سالماقلىق بىلەن شۇنداق دەپتۇ.

— هەي ... سىلەر راستىنلا ئەخەمەق ئىكەنسىلەر، كەلمىگەن قىشقا ھازىر غەم يەپ نېمە كەپتىكەن. ۋۇي، قورسىقىم ئېچىپ قاپتۇ، بېرىپ شاپتۇلدىن توپخۇدەك بىر يېمىسىم، — مایمۇنجان بۇغىنىڭ گېپىگە قۇلاقمۇ سالماي كېتىپ قاپتۇ.

كۆپ ئۇتمىي قىش كەپتۇ. شىۋىرغان ھۇڙلاپ، قار لەپىلدەپ يېـ خىشقا باشلاپتۇ، نەشتىرددەك سوغۇق جاندىن ئۆتىدىكەن. ئېيىق ئىـ سق ئۆيىگە كىرىپ قىشلىق ئۆيقۇسغا كېتىپتۇ، قاغا ئىسىق ئۇـ ۋىسىدا باللىرى بىلەن خۇشال - خۇرام ئۆتۈپتۇ، بۇغا ۋە باشقا جانـ دـ ئارلار ئۆزلىرىنىڭ ئۆيلىرىگە كىرىپ كېتىپتۇ. بىراق، يازنى ئويۇن، تاماشا بىلەن ئۆتكۈزۈۋەتكەن مایمۇنجان كىرىدىغان تۆشۈك تاپالماي هەسرەت بىلەن ياش تۆكۈپتۇ.

كەنخى فارلىغا

باھار كەلدى، كۈلدى دالا،

ياشاردى سۈمبۈل.

شوخ قارلىغۇچىلار قايتىپ كېلىپ،

ئۇينىدى ئۆسسىزلىق.

بارچە جانۋار شاد - يايىدى،

سايرىدى بۈلبۈل.

ئانا قارلىغاج تويىمای بېقىپ،

باغ - گۈلىستانغا.

ئۆي - ئۆي ئارىلاپ سالدى ئۆزۈ،

ئوبدان ئايۋانغا.

تۇخۇم چىقىرىپ بېسىپ ياتنى،

كېچە ۋە كۈندۈز.

ۋاقىتى يوقتى ئەمدى ئۇنىڭ،

قىلىشىقىمۇ سۆز.

كۈنلەر ئۆتۈپ ئۈچ بالىسى،

چىقتى ساقمۇساق.

بۇنى كۆرۈپ ئانا قارلىغاج،

شادلاندى شۇنداق.

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە ھىلسىرى (1)

جان باغرىم دەپ بالسلىرىنى،
باغرىغا باستى.

مېھرى ئۇنىڭ دەريا بولۇپ،
دولقۇنلاب تاشتى.

شۇندىن كېيىن بالسلىرىغا،
كۈنده توشۇپ دان.

كېچە - كۈندۈز ئەجىر قىلدى،
بولۇپ مېھربان.

ندىپسى بىكمۇ يامان ئىدى،
كەنجى قارلىغاچنىڭ.

ھەممىسلا مېنىڭ دەيتتى،
دان بىلەن ئاشنىڭ.

ئاكىلىرى يول بىرسىمۇ،
قىلىماي قانائەت.

ئانىسغا بويۇن سوزۇپ،
چىرقىرايىتى سەت.

ئانا قارلىغاچ دان ئەكىلىپ،
بىرگىچە بولۇپ.

كەنجى قارلىغاچ چالى سالاتتى،
سەكىرىتتى كۆپۈپ.

شۇ هوپىلىدا بارتى هۇرۇن،
بىر سېرىق ئاسلان.

تىيىار تاماق بارمىكىن دەپ،
تۇتماستىن چاشقان.

قارلىغاچلارنى كۆرگەندە ئۇ،
نەپسى تاقىلداب.

چۈشۈرمەكچى بولدى تېخى،
ئايۋاندىن ئالداب.

دېدى ئاسلان قۇۋۇلۇق قىلىپ،
كەنجى قارلىغاچقا.

«چۈشكىن يدرگە توپۇزىمەن،
سېنى دان، ئاشقا.

ئىككى ئاكاڭ دائىم سەندىن،
يدىدەك نغۇ كۆپ.

سېنى كۆزگە ئىلمائىدىكەن،
بەك كىچىك كۆرۈپ.
كەل يېنىمغا قانسىڭمۇ،
يېتىلىپ قاپتۇ.

بوى - بىستىڭمۇ ئۇۋاڭخا بەك،
تاقىلىپ قاپتۇ.»

كەنجى قارلىغاچ شۇ چاغ يدرگە،
چۈشمەكچى بوبىتۇ.

يدر يۈزىدە ئەركىن يايрап،
كۈلمەكچى بوبىتۇ.

ئاكىلىرى دەپتۇ: «ئۆكام،
بولمىغىن كەپسەز.

ثانام دېگەن مۇشكى بىزىگە،
دوسىت ئەممەس هەرگىز..»

« ياق، ياق » دەپتۇ كەنچى قارلىغاچ،
ئائىلىمای گەپنى.

ئاسلانجاندىن ئالماق بويىتۇ،
ئۇ كاتتا نەپنى.

ئۇۋىسىدىن چۈشۈپتۇ ئۇ،
ئاسلان دوستۇم دەپ.

ئاسلانجانمۇ قارشى ئاپتۇ،
ئۇنى پەپىلەپ.

ئويىنتىپتۇ دۇمبىسىگە،
مىندۇرۇپ ئۇنى.

گاھ غىدىقلاب، دومىلىتىپ،
كۈلدۈرۈپ ئۇنى.

راست دېگىندهك يېڭۈزۈپتۇ،
توبىغۇچ ئاش، نان.

ئاسلانجاننىڭ مۇددىئاسى،
بولغاچ ئالماق جان.

تۆيۈقسىزلا قارلىغاچقا،
ساپتۇ ئۇ چاڭىگال.

ئانا قارلىغاچ شۇ چاغ يېتىپ،
كەپ قاپتۇ دەرھال.

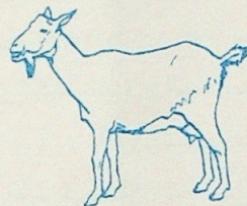
ئاسلانجاننىڭ كۆزىنى ئۇ،
ئاپتۇ چوقۇلاب.

قورقۇپ كەتكەن ئاسلانجانمۇ،
ئىڭىرالاپ، مىياڭلاب.

قاياققىدو غايىب بويپتۇ،
دostىنى تاشلاپ.
كەنجى قارلىغاچ مۇشۇ ئىشتىن،
ئېلىپ چوڭ ساۋاق.
ئانسىنىڭ گېپىدىن ئۇ،
چىقماپتۇ هەر ۋاق.
ئاكىلىرى قارلىغاچنى
ئاسراپ، ماختاپتۇ،
ئەمدى ئۆمىز كۆڭ ئاسماңدا
ئۇچۇپ يايрапتۇ.

ھەسەن بىلەن ھۆسەن

بۇندىن ناھايىتى ئۇزاق زامانلار ئىلگىرى تارىم دەرياسى ۋادىسىدە دىكى بىر توغراقلۇق مەھەللەدە ھەسەن بىلەن ھۆسەن ئىسىمىلىك قوشماق بالا بولغانىكەن. ئۇلار ناھايىتى چىرايلىق ۋە ئەقىقلۇق بولۇپ، ئۇلارنىڭ خۇي - پېيلىگە دققىت قىلىمغاڭ ئادەم ئۇلارنى پەرقىلەندۈرەلەمەيدىكەن. بىراق، ئۇلارنىڭ خۇي - پېيلى بىر - بىرىدىن ئاسمان - زې - من پەرق قىلىدىكەن. ھەسەن ئەدەپلىك، مۇلايم، باشقىلارغا ياخشىدە.

لمق قىلىشنى خۇشاللىق دەپ بىلىدىغان بالا ئىكەن. ھۆسەن ئەدەپسىز، ئەركە - نايناق، ئىچى تار، ئورۇنسىز ئىشلار ئۈچۈن باشقىلارنىڭ چىشىغا تېگىدىغان بالا ئىكەن. شۇڭا ئۇلار بىر - بىرى بىلەن ئانچە چىقىشالمايدىكەن. ھەسەن ئىندى - سىگە بەكمۇ كۆيۈنىدىكەن، ھەممە ئىشتا ئۇنىڭغا يول قويىدە.

دىكەن. بىراق، ھۆسەن ئاكىسىنى قىلچە ھۆرمەتلىمەيدىكەن،

ھەتتا بوزەك قىلىدىكەن.

بىر كۈنى ھەسەن ھۆسەننىڭ بارغانسىپرى ھەددىدىن ئېشىپ،

ئۆزىگە بەك قوپال مۇئامىلە قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ئاتا -

ئانسى يوق چاغدا ئايىرم نەسەھەت قىلماقچى بوبىتو.

— ئۆكام، ئىككىمىز بىر قورساقتا بىللە يېتىپ، بىللە تۈغۈلغان

ئاكا - ئۇكا قوشماقلار تۈرۈپ نېمىشقا چىقىشالمايمىز؟ قارىخىنا،

ئىككىمىز ئەينەكە قارىمايمۇ بىر - بىرىمىزدىن ئۆزىمىزنى كۆرە -

لەيمىز، شۇنداق بولغاندىكىن ئىناق - ئىتتىپاق ئۆتسەك ...

ھەسەننىڭ گېپى تۈگىمەيلا ھۆسەن ئۇنى سىلىكىشلىپ چالۇقاپ -

تۇ.

— ۋاي - ۋۇي، ئۆزەڭچە مېنى ئۆكام، ئۆكاملا دەيدىكەنسەن، مەندىن

نەچچە مىنۇت بۇرۇن تۈغۈلۈپ قالغىنىڭغا ماڭا ئاكا بولۇپ قالدىڭمۇ؟

بۇندىن كېيىن ئىسمىمنى چاقىر، مېنى ھەرگىز ئۆكام دېگۈچى بول -

ما! — ھۆسەن ھەسەننى سەت سىلىكىشلىپ، ئۇنىڭ گېپىگىمۇ قۇلاق

سالماي يۈگۈرۈپ چىقىپ كېتىپتۇ.

ھۆسەن ئۆيىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ مەھەلللىدىكى بالىلار بىلەن

بىردهم ئوينىغاندىن كېيىن، ئاتا - ئانىسىنىڭ يوق ۋاقتىدىن پايدىلە -

نىپ قانغۇدەك بىر ئوينىۋېلىش ئۈچۈن توغرالىققا كىرىپ كېتىپتۇ.

ھۆسەن توغرالىقتا يۈگۈرۈپ ئويناپ يۈرگەنде بىر ئوغلاقنىڭ

ئەنسىز مەرەپ:

— ئاپا، ئاپا! — دەپ زارلىنىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ قاپتۇ.

بۇنىڭدىن ئۆزىگە بىر ئويۇن تاپماقچى بولغان ھۆسەن توغ -

راقلق ئارىسىغا يوشۇرۇنۇپ، ئۆچكىنى دوراپ مەرەپتۇ. ھۇ -

سەن ھايۋانلارنىڭ ئاۋازىنى دوراشقا بەك ئۇستا ئىكەن.

—مە، مە ... بالام مەن ماۋۇ بىرددە...

ئوغلاق ھۇسەننىڭ ئاۋازىنى ئاپامنىڭ ئاۋازى دەپ ئاۋاز چىققان تەرەپكە قاراپ يۈگۈرۈپتۇ. توغراللار ئارىسىغا يوشۇرۇنۇڭالغان ھۇسەن ئوغلاقنى تۇتۇۋاپتۇ. ھۇسەندىن قورقۇپ كەتكەن ئوغلاق ئاپچىق مەردە-ۋېتىپتۇ.

—مە، مە، ۋايجان! ئاپام قېنى؟

ھۇسەن ئوغلاقنىڭ بويىندىن چىڭ تۇتۇۋېلىپ، قاقاقلاب كۈلۈپ مۇنداق دەپتۇ:

—بالام، مانا مەن سېنىڭ ئاپاڭ، نېمە گېپىڭ بار ئىدى، ئۆيىدە جىم ئولتۇرمائى بۇ يىرگە نېمىدىپ كەلگەننىڭ بالام...

—سەن مېنىڭ ئاپام ئەممەس! سەن مېنىڭ ئاپام ئەممەس!! — ئوغلاق ھۇسەننىڭ قولىدىن يۈلقۇنۇپ چىقىپ كەتمەكچى بولۇپ تىپرلاب باققان بولىسىمۇ، ھۇسەن ئۇنى بىك چىڭ تۇتۇۋالغاچقا قاچالماپتۇ.

—ھە، ئوغلاقجان دېگەن سەن ئوخشىماماسەن، كىچىككىنە تۈرۈپ ساقىلىڭ باركىنا سېنىڭ، — ھۇسەن ئوغلاقنىڭ ساقاللىرىنى يۈلۈپ ۋارقىرىتىۋېتىپتۇ. ئاپىسىنى تاپالىمغا نىنىڭ ئۆستىگە بۇ پالاكمىتكە يو- لۇققان ئوغلاق ئېجىنلىق مەرەب كېتىپتۇ. ھۇسەن تېخى ئۇنىڭغا منىۋاپتۇ، ھۇسەننى كۆتۈرەلمىگەن ئوغلاق يېتىپ قاپتۇ. بۇنىڭدىن ئاپچىقى كەلگەن ھۇسەن تاياق بىلەن ئوغلاقنى تازا ساۋاپتۇ.

—سەن بىك ھۇزۇن ئوخشىماماسەن، بولىمسا نېمىشقا مېنى كۆتۈرەلمىيسەن، ئىگەر يەنە مۇشۇنداق قىلىدیخان بول- ساڭ مەن سېنى بۆرىگە تاشلاپ بېرىمەن، — ھۇسەن ئوغ- لاقنى قورقۇتۇپ يەنە ئۇنىڭغا منىۋاپتۇ. بۆرىنىڭ گېپىسى ئاڭلاب قورقۇپ قالغان ئوغلاق ھەرقانچە كۈچەپمۇ ئورنىدىن

تۇرالماپتۇ. ھۆسمەن ئوغلاقنى يەنە تاياق بىلەن ئۇرۇپتۇ. ئەمدى ئوغلاق بىر ئامال قىلىپ ھۆسەننىڭ قولىدىن قۇتۇلماقچى بويتۇ. شۇڭا ئۇن ھۆسمەن تاياق بىلەن شۇنداق كۈچەپ ئۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، چىداب ئۇن چىقارماي پۇتنى سوزۇپ ئۆلگەندەك يېتىۋاتپتۇ. ئوغلاقنى ئۇرۇپ ھار-غان ھۆسمەن ئوغلاقنىڭ سوزۇلۇپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆلۈپ قالغان ئوخشайдۇ دەپ ئويلاپ، ئوغلاقنى بىرنەچە قىتىم توۋلاپ بېقىپ يولىغا مېڭىپتۇ. ھۆسمەن ييراقلاپ كەتكەندىن كېيىن ئوغلاق ئورنىدىن تۇرۇپ قېچىپ كېتىپتۇ.

ھۆسمەن رەگەتكىسىنى قولىغا ئېلىپ قوشلارنى ئاتقاچ ئۆز يولىغا راۋان بويتۇ. ھۆسەننىڭ بۇ توغرالقلىقتا ئەنە ئاشۇنداق قىلمىغان ئەس-كىلىكى قالمىغانكەن.

ھەسمەن ئۆيىدە ئۆزى يالغۇز ئولتۇرۇپ زېرىكىپتۇ. ئۆكىسى ھۆسمەن كىرمىگەچكە، ئۇنىڭدىن ئەنسىرەپ قاپتۇ. شۇڭا ئۇ ئاتا - ئانىسى كەل-گۈچە ھۆسەننى تېپىپ كېلىش ئۈچۈن تالاغا چىقىپتۇ. ئۇ ھۆسەننى مەھىللەدىن تاپالماپتۇ. ھەسمەن بالىلاردىن ھۆسەننىڭ توغرالقلىققا كىرىپتۇ.

ھەسمەن توغرالقلىقتىن ھۆسەننى خېلى ئۆزۈنخىچە ئىزدەپمۇ تا-پالماپتۇ. ھەسمەن توغرالقلىققا ئىچكىرىلەپ كىرىپ، ئاۋازىنى قويۇپ بېرىپ «ھۆسمەن!» دەپ توۋلىغان بولسىمۇ ھۆسمەن جاۋاب قايتۇرمەپتۇ. ئۇكام بۇ چاغقا ئۆيگە بېرىپ بولغان بولۇشى مۇمكىن دەپ ئوپلىغان ھەسمەن ئۆيگە قايتىپتۇ.

ھەسمەن توغرالقلىقتىن چىقىپ كېتىۋاتقاندا، بىر ئۆچ-كىنىڭ ئازاب بىلەن نالە قىلىۋاتقان ئاۋازىنى ئائىلاپ قاپتۇ. ئۇ ئۆچكىنىڭ ئاۋازى چىققان تەرەپكە بېرىپ، بىر ئۆچكىنىڭ

ئىنجىقلاب ئوڭدا ياقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئىسلىدە ئۇ ئۆچكە ئۆزچىنىڭ
تۆمۈر قاپقىنىغا چۈشۈپ قالغانىكەن.

—هې ئۆچكىجان، نېمە بولدىڭ؟

—ئاۋايلىماي مېڭىپ ئۆزچىلارنىڭ قاپقىنىغا چۈشۈپ قاپتىمەن،
بالام كىچىك ئىدى. مەن سەندىن ئۇ دۇنيا، بۇ دۇنيا خوش بولاي، مېنى
قۇتقۇزۇۋالغان بولساڭ، — ئۆچكە ئاغرىققا چىدىمای ئاچچىق مەرىيەپ-
تىپتۇ. ھەسەن ئۆچكىنى قۇتقۇزۇۋالماقچى بولغان بولسىمۇ، يوغان
تۆمۈر قاپقانغا كۆچى يەتمەمى خېلى ئۇزۇنچە ئاۋارە بويپتۇ. ئۇ بەك
كۆچەپ كەتكەچكە چىلىق - چىلىق تەركە چۆمۈپتۇ، شۇنداقتىمۇ ئۇ-
نىڭ ئۆچكىنى تاشلاپ قويۇپ كەتكۈسى كەلمەپتۇ. ھەسەننىڭ ئۆزى
ئۇچۇن بەك ئاۋارە بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئۆچكە «بولدى، سەن كە-
تىۋەرگىن، ئاتا - ئانالى ئىزدەپ قالمىسۇن» دېگەن بولسىمۇ ھەسەن
كەتمەپتۇ. ئۇ ئاخىرى ئەقىل ۋە كۈچ ئىشلىتىپ قاپقاننى بوشىتىپ،
ئۆچكىنىڭ پۇتنى قاپقاندىن چىقىرىۋاپتۇ. ئۆچكىنىڭ بىر پۇتى
سۇنغان بولغاچقا ئورنىدىن تۇرماپتۇ، بۇنى كۆرگەن ھەسەن كۆينى-
كىنى يىرتىپ، ئۆچكىنىڭ پۇتنى پەم بىلەن تېڭىپتۇ. شۇنىڭدىن
كېيىن ئۆچكىنىڭ جېنى ئارام تېپىپ، ئورنىدىن تۇرۇپ ئاسقلاپ
مېڭىپتۇ. ئۆچكە ھەسەنگە نېمە دەپ رەھمەت ئېيتىشىنى بىلدەمەي
تۇرغاندا، ئۇنىڭ ئوغلىقى مەرىگىنىچە يۈگۈرۈپ كەپتۇ:

— ئاپا، ئاپا، نېمە بولدىڭ؟ مەن سېنى ئىزدەپ تاپال-

ماي، ... — شۇ چاغدا ئۇ ھەسەننى كۆرۈپ قورقۇپ مەرىيەپ-
تىپتۇ.

— نېمە بولدىڭ بالام؟ ماۋۇ بالىغا رەھمەت ئېيتىقىن، ئۇ

مېنى قۇتقۇزۇۋالماغان بولسا ... — ئۆچكە كۆز يېشى

قىپتۇ.

— ئۇ مېنى بوزەك قىلغان، ساقاللىرىمنى يۈلۈپ، تاياق بىلەن

ئورغان. ئۇ قانداق بولۇپ ساڭا ياخشىلىق قىلىپ قالغاندۇ؟ — ئوغ-

لاقنىڭ گېپىگە ھەسىنمۇ، ئۆچكىمۇ ئىشەنەمەپتۇ.

— نېمە دەيدىغانسىن بالام، ئۇ شۇنداق ياخشى بالا تۇرۇپ سېنى

قانداقسىگە بوزەك قىلىدۇ؟ سەن خاتا كۆرۈپ قالغان ئوخشايسىن، ئوب-

داراق قارا...

— راست، خاتا كۆرۈپ قالغان ئوخشايسىز، مەن سىزنى كۆرۈپمۇ

باقىغان تۇرسام... — ھەسىن ھەيرانلىقتىن شۇنداق دەپتۇ.

— ياق، مەن خاتا كۆرمىدىم، دەل ئۆزى شۇ...

شۇ چاغدا بۇ يەرگە ھەممە ھايۋانلار ۋە قۇشلار يىغىلىپتۇ - ۵۵.

تالاش - تارتىش قىلىشىپ ئىككىگە بۆلۈنۈپ كېتىپتۇ. ئۇلارنىڭ يې-

رىمى ھەسىنى بۇ بىزگە ئەسكىلىك قىلغان دىسە، يېرىمى بۇ بىزگە ياخشىلىق قىلغان دەيدىكەن.

ھەسىن ئۆزىنىڭ بۇ ھايۋانلارغا ياخشىلىق قىلغانلىقىنىلا بىلە-

دىكەن، يامانلىق قىلغانلىقىنى ئەسلامىيەلمەپتۇ. ھايۋانلارنىڭ ئوتتۇرۇد-

سىدىكى تالاش - تارتىش تازا ئەۋجىگە چىققاندا، ھۆسەن تۈيۈقسىز پەيدا

بويىتۇ. ئۇ بايا بۇ يەردە يۈز بەرگەن ئىشلارنى يوشۇرۇن كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ

قىلغانلىرىدىن خىجل بولۇپ، ئاكىسىنىڭ ياخشى ئىشىدىن تەسىر-

لىنىپتۇ. ئۇ ئۆزى قىلغان ئەسکى ئىشلار ئۈچۈن ئاكىسىنىڭ

ئەيىبلەنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، چىداپ تۇرالماي ئۆز گۇنا-

ھىنى بويىنخا ئاپتۇ.

ھايۋانلار كۆزلىرىگە ئىشەنەمگەندەك بىر دەم ھەسىنگە،

بىر دەم ھۆسەنگە قاراپتۇ. ئوغلافنىڭمۇ كۆزلىرى چىمىلداب

كېتىپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن ھۆسىن ئاكسى ھەسىن بىلەن ئىناق ئۆتىدە.
خان، ناچار قىلىقلىرىنى تاشلاپ، ياخشى ئىشلارنى قىلىدىغان بويتۇ.
توغراقلىقتىكى ھايۋانلارمۇ ھەسىن بىلەن ھۆسىننى «ئاق كۆڭۈل ئا-
كا - ئۆكىلار» دەپ ماختايىدىغان بويتۇ.

ئېيىق بىلەن ھەسىل ھەرىلىرى

بۇزۇنقى زاماندا تەڭرىتاغ ئېتەكلىرىدىكى بىر گۈزەل ئوتلاقتا بىر
توب ھەسىل ھەرىلىرى بىلەن بىر قارا ئېيىق بىلەن ياشىغانىكەن.
ئوتلاقتا رەڭگارەڭ گۈللەر پورەكلىپ ئېچىلغان بولۇپ، شىدىرى -
لاپ ئېقىپ تۈرگان سۆزۈك سۇلار گۈللەرگە گۈزەللىك ۋە ھاياتلىق
بېغىشلايدىكەن.

ئىشچان ھەسىل ھەرىلىرى ئەتىگەندىن كەچكىچە جاپالىق ئەجىرى
قىلىپ، سانسىزلىخان گۈللەرگە قونۇپ، شىرنە يېغىپ ھەسىل ئىش -
لمىدىكەن. ھۇرۇن قارا ئېيىق بىكار بولسلا خورۇلداب ئۇخ -
لاپ، ئېغىنلەپ ياتىدىكەن. ئۇيقوسغا قانغاندىن كېيىن ئې -
رىنچەكلىك بىلەن ئورنىدىن تۈرسىمۇ مېڭىش خۇش ياق -
مايدىكەن. شۇنداقتىمۇ ئۇ ئىنجىقلاب مېڭىپ ھەسىل ھە -

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە كىلىرى (1)

رېلىرىنىڭ يېنىغا بارىدىكەن. ھەسىل ھەرلىرى مېھماندۇست بولـاـغـاـقا، ئېـيـقـنـى ئـەـدـەـپـ بـىـلـەـنـ كـۆـتـۆـبـلىـپـ، ئـۇـنىـ ھـەـسـىـلـ بـىـلـەـنـ مـېـھـمانـ قـىـلىـدىـكـەـنـ. ئېـيـقـنـىـكـ ھـەـسـىـلـدـىـنـ يـەـنـ يـېـگـوـسـىـ بـولـىـسـىـمـ دـېـشـتـىـنـ خـىـجـىـلـ بـولـۇـپـ، ئـامـالـسـىـزـ ئـۆـيـىـگـەـ قـايـىـدىـكـەـنـ. ئېـيـقـ ھـەـرـ كـۆـنـىـ دـېـگـۇـدـەـكـ ھـەـسـىـلـ ھـەـرـلىـرىـنىـكـ يـېـنىـغاـ بـارـىـدىـكـەـنـ، ھـەـسـىـلـ ھـەـرـلىـرىـمـ ئـۇـنىـ زـەـ رـىـكـمـىـ كـۆـتـىـدىـكـەـنـ. ئېـيـقـ ھـەـرـقـىـتـىـمـ مـېـھـمانـ بـولـۇـپـ كـەـلـگـەـنـدـەـ، ھـەـ سـەـلـگـەـ ئـېـغـىـزـ تـەـگـىـسـىـمـ توـيـغـۇـدـەـكـ يـېـهـلـمـىـ، بـىـرـ كـۆـزـىـ ئـارـقـىـسـىـداـ كـېـتـىـدىـكـەـنـ.

بـىـرـ كـۆـنـىـ ئـېـيـقـ ئـاـپـاـپـىـنـىـپـ يـېـتـىـپـ ئـوـيـلىـنـىـپـ قـاـپـىـتوـ: «ھـەـسـىـلـ نـېـمـىـدـىـگـەـنـ تـاتـلىـقـ - ھـەـ! ھـەـيـ، مـەـنـ ئـاشـۇـنـدـاقـ ھـەـسـىـلـدـىـنـ قـانـچـىـلىـكـ بـولـساـ شـۇـنـچـىـلىـكـىـنـىـ يـەـۋـىـتـدـەـيـتـىـمـ. مـۇـشـۇـ ئـۆـسـتـەـكـ، ئـېـرـقـلـارـداـ سـۇـ ئـاقـقـۇـچـەـ ھـەـسـىـلـ ئـاقـساـ بـولـامـدـىـخـانـدـۇـ؟ ئـاسـماـنـدـىـنـ قـارـ، يـامـغـۇـرـ يـاغـقـۇـچـەـ ھـەـسـىـلـ يـاغـساـ نـېـمـىـدـىـگـەـنـ يـاخـشـىـ بـولـاتـىـ - ھـەـ! ئـەـگـەـرـ ئـاـۋـىـ يـراـقـتاـ كـۆـ رـۇـنـۇـپـ تـۇـرـغانـ تـاغـ ھـەـسـىـلـ تـاغـ بـولـۇـپـ، مـەـنـ ئـۇـنىـ بـىـكارـ يـېـتـىـپـ يـېـگـەـنـ بـولـاسـامـ، ئـارـماـنـلىـرىـمـغاـ يـەـتكـەـنـ بـولـاتـىـمـ». ئـېـيـقـ ئـەـنـ شـۇـ خـىـيـالـلـارـنىـ قـىـلىـۋـاتـقـانـ بـولـخـاـچـقاـ، ئـاغـزـىـدىـنـ ئـاـپـاـقـ كـۆـپـكـلـەـرـ ئـېـقـىـپـىـتوـ. ئـۇـ ئـېـغـىـنـاـپـ ئـۆـرـلـگـەـنـدـىـنـ كـېـيـنـ خـىـيـالـىـنـىـ دـاـۋـامـلاـشتـۇـرـۇـتـىـتوـ: «بـۇـ ھـەـسـىـلـ ھـەـرـلىـرىـ دـېـگـەـنـ شـۇـمـتـەـكـلـەـرـ ھـەـسـىـلـىـدىـنـ يـا~ ماـڭـا~ توـيـغـۇـدـەـكـ بـەـرمـىـگـەـنـ. ئـازـارـاقـ بـەـ رـىـپـ قـويـزـىـلاـ يـولـغاـ سـالـغانـ. مـەـنـ ئـۇـلـارـنىـكـ ھـەـسـىـلـىـنىـ بـۇـلـاـپـ - تـالـاـپـ يـەـۋـەـرـ سـەـمـ بـەـكـ ئـەـدـەـپـىـزـلىـكـ بـولـغـۇـدـەـكـ، بـۇـنىـكـ ئـۆـچـۇـنـ بـىـرـ بـاهـانـهـ كـۆـرـسـىـتـىـشـ كـېـرـەـكـ». ئـېـيـقـ كـۆـڭـلىـگـ قـانـداـقـتـۇـرـ بـىـرـ بـەـ لـانـنىـ پـۇـكـۇـپـ، ئـاعـزـىـنىـ شـالـاـپـىـتـىـپـ يـەـنـ ئـاقـ كـۆـپـوكـ چـىـقـدـ.

رـىـپـىـتوـ.

ئـېـيـقـ ھـەـسـىـلـ ھـەـرـلىـرىـنىـكـ يـېـنىـغاـ كـەـلـگـەـنـدـەـ، ھـەـسـىـلـ

ئۇيغۇر بالسالار چۆچە ھىلسىرى (1)

ھەرلىرى ئۇنى يەنە قىزغىن كۈتۈۋاپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىغا ھەسىل قويۇپ

مېھمان قىلماقچى بويتنو. بىراق، ئېيىق ئۇلارنىڭ ئەدەپ بىلەن كۈتۈ-

ۋېلىشىغا پەرۋا قىلىماي، غەزەپ بىلەن ۋارقىراپ كېتىپتۇ:

— مەن سىلەرنى بۇزۇن ئاق كۆڭۈل، ئەدەپلىك دەپ ئويلاپ، دوس-

تۇم دەپ بۇرۇپتىكەنەن، بىراق سىلەر خەقنىڭ رسقىغا قول سالى-

دىغان ئىنساپىسىز ئىكەنلىكلىرى ئەمەسمۇ! ئۆزۈڭلاردىن ئاجىز لارنى بو-

زەڭ قىلىشقا ئەجدب ئۇستىكەنلىرى - ھە! — ئېيىقنىڭ بۇ گېپىنى

ئائىلخان ھەسىل ھەرلىرى ئېيىقنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىنى چۈشى-

نەلمەي ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:

— گېپىڭىزنى چۈشىنەلمىدۇق، بىز كىمنىڭ رسقىغا قول

ساپتۇق؟

— تولا مۇغىم بىرلىك قىلماڭلار، ھەسىلنى نەدىن ئەكلەمۈۋاتقىد-

نىڭلارنى، ئۇ ئەسلى كىمنىڭ ئىكەنلىكىنى بىلەمەمىسىلەر؟! — ئېيىق

يالغان سۆزلەۋاتقان بولغاچقا بىردهم ئويلىنىپ تۈرۈۋېلىپ مۇنداق دەپ-

تۇ:

— تۈنۈگۈن مۇشۇ ئوتلاقتىكى گۈل شاھ يېنىمغا ئەرز قىلىپ

بېرىپتۇ. سىلەر ئۇلارنىڭ شىرىنىلىرىنى شوراپ ئېلىۋېلىپ، ئۇنى

ئۆزەڭلارچە ھەسىل دەپ يۇرۇپ سىلدەرغۇ. ئۇلارنىڭ گېپى راستىمۇ، يال-

خانمۇ؟

ھەسىل ھەرلىرى نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي غوڭۇلدۇشۇپ كە-

تىپتۇ.

— ھە، قىلىدىغان گېپىڭلارنى تاپالمايۋاتىسىلەر، گۈل

شاھنىڭ دېگەنلىرى راستىكەن - دە، مەن سىلەرگە بۈگۈن

ئوشۇق - توشكىڭ گەپ قىلمايمەن، ھازىرچە يېنىڭلاردا بار

ھەسىلنىڭ ھەممىسىنى قايتۇرۇپ بېرىڭلار، ئېيىق گەپتىن كېيىن ئاغزىدىن كۆپۈك ئاقتۇرۇپ، كۆكۈش كۆزلىرىنى پارقىرىتىپتۇ. ھەسىل ھەرىلىرى ئامالسىز لىقىمۇلىق بىر ساندۇق ھەسىلنى ئۇنىڭغا بېرىپتۇ. ئېيىق «بۇنىڭدىن كېيىن دىققەت قىلارىسلەر!» دەپ قويۇپ ساندۇقنى كۆتۈرۈپ ئىخاڭلىخىنجە ئىتتىك - ئىتتىك مېڭىپ كېتىپتۇ. نەپسى تاقىلداب كەتكەن ئېيىق دالدراق بىر يەرگە ئۆتۈپ، ساندۇقتىكى ھە- سەلىنى ئاج كۆزلىوك بىلەن توپخۆچە يەپتۇ. ئارىلىقتىن ھەپتە ئۆتمەي ئۇنىڭ يەنە ھەسىل يېگۈسى كەپتۇ، شۇڭا ئۇ ھەسىل ھەرىلىرىنىڭ يېنىڭغا يەنە بېرىپتۇ. ھەسىل ھەرىلىرى ئۇنى ئەددەپ بىلەن كۆتۈۋالغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئالدىغا ھەسىل قويمىپتۇ. ئېيىقنىڭ نەپسى تاقىلداب، قاچان ھەسىل ئەكىلەركىن دەپ خېلى ئۇزۇن كۆتۈكەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئالدىغا ھەسىل كەلتۈرۈلمەپتۇ. شۇڭا ئۇ يەنە ئالدىنلىقى قېتىملىقى ئۇ- سۇلىنى قوللانماقچى بوبىتۇ.

— سىلەر يەنە بۇرۇنقى قىلىقىڭلارنى قىلغىلى تۈرۈپسىلەرغۇ، ئاخشام گۈل شاھ يەنە يېنىڭىغا ئەرزىگە كەپتۇ، مەن سىلەرنىڭ يۈزۈڭ-. لارنى قىلىپ شۇنچە چۈشەندۈرسەممۇ پەقدەت گېپىمنى ئاڭلىمىدى، ئۇلار سىز ھەسىل ھەرىلىرىدىن ئۆچىمىزنى ئېلىپ بېرىڭ دەيدۇ. مەن سىلەر بىلەن يېقىن بولغاچقا، ئۇنىڭغا چىرايلىق نەسەھەت قىلىپ يولغا سېلىپ قويدۇم. ئۇلارنىڭ مەيلىگە قويۇپ بەرسەم سىلەرنى ئوغ-. رى، قاراقچى دەپ گەپ تارقىتىپ، يۈزۈڭلارنى تۆكۈپ، بې-. شىڭلارنى كۆتۈرەلمىدىغان قىلىۋېتىدىغان ئوخشايدۇ. شۇڭا ھازىر ھەممە ھەسىلىڭلارنى ماڭا بېرىڭلار، قالغان ئىشلارنى ئۆزۈم توغرىلايمەن.

ئېيىقنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان ھەسىل ھەرىلىرى يەنە

ئامالسىز بىر ساندۇق ھەسىلىنى ئۇنىڭغا بېرىپتۇ. ئېيىق ھەسىلىنى ئېلىپ كەتكەندىن كېيىن، يەنە ھەپتە ئۇن كۈنگىچە بەخىرامان ئۇخـ لاب، خالىغانچە ئىغاڭلاب مېڭىپ يۈرۈپتۇ.

ھەسىل ھەرىلىرى ئاخىرى ئامالسىز گۈل شاھقا ئەھۋالنى ئېـ تىپتۇ. بۇ گەپنى ئائىلاب گۈل شاھ قاقاڭلاب كۈلۈپ كېتىپ مۇنداق دەپتۇ:

— بىز شىرىنلىرىمىزنى سىلەرگە ئۆز رازىلىقىمىز بىلەن بەـ گەن تۈرساـق، يەنە نېمە دەپ ئېيىققا ئەرز قىلغۇدە كەـمىز. سىلەرمۇ بەك ئەخـمەق ئىكەنـسىـلەـر، ئۇنىـڭ مەـقـقـىـتـى ھـەـسـىـلـىـڭـلـارـانـى ئـېـلىـۋـېـلىـپـ ئـۆـ زـىـنـىـڭ قـورـسـىـقـىـنى توـقـلاـشـ، ئـۇ ئـەـزـەـلـدىـن سـىـلـەـرـنىـڭ ھـەـسـىـلـىـڭـلـارـانـى بـولـاـپـ — تـالـاـپـ يـەـپـ كـەـلـگـەـنـغـۇـ، بـۇـ قـېـتـىـمـ ئـۇـسـۇـلـىـنى ئـۆـزـگـەـرـتـىـپـتـۇـ. ئـۇـ يـەـنـە كـەـلـسـەـ سـىـلـەـرـ ئـىـتـتـىـپـاـقـلىـشـىـپـ، ئـۇـنىـڭ ئـەـدىـپـىـنى تـازـاـ بـېـرىـڭـلـارـ.

گۈل شاھنىڭ گېپىنىڭ ئورۇنلۇق ئىكەنلىكىنى بىلگەن ھەسىل ھەرىلىرى ھەسىللىرىنى يوشۇرۇپ، ئېيىققا ئوبدان زەربە بېرىش ئۇـ. چۇن تىيىارلىق قىلىپ قويۇپتۇ.

راست دېگەندەك ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن ئېيىق يەنە يېتىپ كەپتۇ. ھەسىل ھەرىلىرى چاندۇرماي ئېيىقنى قىزغىن كۇتۇۋاپتۇ، بىراق ئۇنىڭ ئالدىغا ھەسىل قويمىپتۇ. ئېيىق يەنە بۇرۇنقى ئادىتى بـوـ.

يىچە:

— ھـىـ، سـىـلـەـرـ نـېـماـنـىـچـەـ گـەـپـ ئـاكـلىـماـيدـىـغـانـىـلـەـرـ، يـەـنـە گـۇـلـلـەـرـنىـڭ شـىـرىـنـلىـرىـنى ئـۇـغـرـىـلاـپـسـىـلـەـرـغـۇـ، ئـاـخـشـامـ گـۈـلـ شـاـھـ يـەـنـەـ ئـەـرـزـ قـىـلىـپـ كـەـلـدىـ، مـەـنـ ئـەـمـدىـ ئـۇـنىـڭـغاـ نـېـمـەـ دـەـ يـەـرىـمـىـنىـ بـىـلـدـىـمـيـ قـالـدىـمـ، سـىـلـەـرـ ھـەـسـىـلـىـڭـلـارـانـىـ ... ئـەـ بـىـقـىـنـىـڭـ گـېـپـىـ تـۈـگـەـ — تـۈـگـىـمـەـيـلاـ غـەـزـپـىـكـەـ كـەـلـگـەـنـ ھـەـسـىـلـ.

ئۇيغۇر بالسlar چۆچەكلىرى (1)

ھەرلىرى توپلىشىپ ھۇجۇمغا ئۆتۈپتۇ. بەدىنىگە تەرەپ - تەرەپتىن سانجىلىۋاتقان ناشتەرلەر تىيارلىقسىز ئولتۇرغان ئېيىقنى چىرقىد- رىتىۋپتىپتۇ. ئۇ قانداق قىلارنى بىلەلمەي ۋارقىرىغىنىچە بەدەر تە- كىۋىپتىپتۇ. ئۇنىڭ ئىغاڭلاب قاچقان چاغدىكى تۇرقى ھەقىقەتنەن كۈل- كىلىك ئىكەن.

ئەنە شۇنىڭدىن كېيىن ئېيىق ھەسەل ھەرسىنىڭ ئۆيىگە مېھ- مان بولۇپ كىلەلمەيدىغان بويپتۇ. بەك ھەسەل يېڭۈسى كېلىپ كەتكەن چاغلاردا، ھەسەل ئوغرىلايدىغان ئادىتىنى پەقدەت ئۆزگەرتەلمەپتۇ.

ماڭاۋۇر ئەنسىر كۈل

ئاقباش تاغ باغرىدا سۈزۈك تاغ سۈلىرى شىلىرىلاپ ئېقىپ،
قۇشلار ناۋا قىلىپ تۈرىدىغان، كېپىنەكلىر لىپىلىداپ ئۆچۈپ، ھەسىل
ھەرىلىرى شىرنە يىغىپ يۈرىدىغان گۈزەل بىر گۈلىستان بار ئىكەن.
بۇ يەردە پورەكلەپ ئېچىلغان رەڭگارەڭ گۈللەر بىر - بىرىدىن ھۆسн
تالاشقاندەك ئۆزگىچە لاتاپىتىنى نامىيان قىلىدىكەن. گۈل - چېچەك.
لمىرىدىن تارالغان خۇشبۇي پۇراق يىراق - يىراقلارغا تاراپ كېتىدىكەن.
بۇ يەردىكى ھەربىر گۈلىنىڭ ئۆزگىچە رەڭگى ۋە پۇرىقى بار
ئىكەن. ئەندە ئاشۇ سانسىزلىغان گۈللەر تەڭ پورەكلەپ، تەڭ
خۇشپۇراق تارقاتقان بولغاچقا، گۈزەل گۈلىستان دېگەن نامى
يىراق - يېقىنلارغا تاراپ كەتكەنەكەن. شۇڭا بۇ گۈلىستانغا
بېقىن - يىراقلىكى قۇشلار كېلىپ، گۈلىستاننى كۈيلەپ

ئۇيغۇر بالسلاار چۈچە ئىلىرى (1)

ناۋا قىلىدىكەن. رەڭكارەڭ كېپىنەكلەر گۈلىستاننىڭ شەرىپىگە ئۇسۇل ئوينايىدكەن. يىڭىناغۇج، ھەسىل ھەربىلىرى گۈلىستاندىن ھۆزۈر ئېلىپ قانات قاقدىكەن. گۈل ئارىلاپ ئېقىۋاتقان تاغ سۈلىرىمۇ بۇ گۈلىستاننى مەدھىيىلەپ ناخشا ئېيتىدىكەن.

ئاشۇ گۈلىستاندا پورەكلەپ ئېچىلىپ خۇشپۇراق تارقىتىپ تۈرغان ئەتر گۈلىنىڭ جىلۋىسى بۇ گۈلىستاندىكى ھەممەيلەننىڭ ماختىشىغا سازاۋەر ئىكەن. كېپىنەكلەر «ئىي ئەتر گۈل، سىز نېمانچە چىرايلىق» دەپ ئۇنىڭ يۇمران بىرگىلىرىگە سۆيۈپ قويىدىكەن. ھە سەل ھەربىلىرى ئۇنىڭغا مەھلىيا بولۇپ ئەتراپىدا ئۇچۇپ يۈرۈيدىكەن. قۇشلار ئۇنى مەدھىيىلەپ:

ئىي ئەتر گۈل، ئەتر گۈل،
سىز نېمانچە چىرايلىق.
يوقتۇر مۇشۇ جاھاندا،
سىزدەك خۇشبۇي پۇرالقلىق.
سىز بولغاچقا باغ گۈزەل،
دالا، ئېتىز، تاغ گۈزەل.
بىزگە ھەرقانداق چاغدىن،
سىز ئېچىلغان چاغ گۈزەل.

دەپ ناخشا ئېيتىدىكەن. بىراق، ئەتر گۈل گۈزەل بولغىنىـ دىن ئۆزىگە بىكمۇ تەمەننا قويىدىكەن. ئۇ دۇنيادىكى ھەممە گۈزەللىك مائىا مۇجھىسىمەلەشكەن، مەن بولمىسام بۇ دۇنياـ دىكى ھەرقانداق گۈزەللىك مەۋجۇت بولمايدۇ دەپ ئەتراپىسىكى

ھېچكىمنى كۆزگە ئىلمايدىكەن. ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنى مەدھىيىلدەش لىرىگىمۇ قولاق سالماي، مەن گۈزەل بولغاچقا سىلەر مېنى مەدھە يىلەيسىلەر، سىلەر مېنى مەدھىيىلىمىسىڭلارمۇ مەن بەربىر گۈزەل دەپ ئويلايدىكەن. ئۇ بۇ گۈلزارلىقتىكى باشقا گۈللەرنى «سىلەرنىمۇ گۈل دېگىلى بولامدۇ، مېنىڭ ئالدىمدا سىلەر خۇددى ئىخلەت - چاۋغا ئوخشايسىلەر» دەپ كۆرەڭلەيدىكەن. باشقا گۈللىر ئۇنىڭغا شۇنچە ياخشى مۇئامىلە قىلىسىمۇ، ئۇلار بىلەن دوست بولۇشنى خالىماي، پە- قەت ئۆزىنلا نامايان قىلماقچى بولىدىكەن. باشقىلارنىڭ دوستانە يە- قىنلىشىلىرىغا پەرۋا قىلىمای، ئۇلاردىن ئۆزىنى قاچۇرۇپلا يۈرۈيدە- كەن. ئۇسۇل ئويناۋاتقان كېپىنە كەلمى ئەلمە دەپ دۆشكە- لەيدىكەن. ئەترابىدا ھەسىل ھەرىلىرىنىڭ پەرۋانە بولۇشلىرىدىن بە- زارلىق ھېس قىلىدىكەن.

ئەترگۈل شۇنداق قىلىپ تۇرسىمۇ ئەترابىتىكى ھەممىيەن ئۇنى ھۆرمەتلەپ، ئىززەتلەيدىكەن. بىراق، ئۇ باشقىلارنى كۆزىنىڭ قىرىغىمۇ ئىلماي كۈندىن - كۈنگە ھاكاۋۇرلىشىپتۇ. ئۇ ھەمتا ئۆزىنىڭ غول، يىلتىز ۋە ياپراقلەرنىمۇ كۆزگە ئىلماي، ئۇلارنىڭ ئۆزىدىن ئايىرلىماي تۇرغىنىغا نارازىلىق بىلدۈردىكەن. بىر كۈنى ئەترگۈل ئۆزى بىلەن ئايىرلىماي تۇرغان غول ۋە ياپراقلەرىغا، ھەمتا يەر ئاستىدا تۇرۇپ ئۇ- زۇقلۇق ۋە گۈزەللىك يەتكۈزۈپ بېرۋاتقان يىلتىزىغا كۆرەڭلىك بە-

لەن ۋارقىراپ كېتىپتۇ:

— سىلەر نېمە دەپ ماڭا يېپىشۇۋالىسىلەر؟ سىلەر مېنىڭ گۈزەللىكىمگە تەسىر يەتكۈزۈۋاتىسىلەر، سىلەر بولمىغان بولساڭلار مەن تېخىمۇ گۈزەل بولاتتىم. ئەترگۈل ئاشۇنداق زارلىنىڭرگەندىن كېيىن ئۇنىڭ

ئۇيغۇر باللار چۈچە كىلىرى (1)

يىلتىز، ياپراق، غوللىرى ئۇنى تاشلاپ كېتىپ قاپتۇ. ئەتىرگۈل گۇزەلىكىدىن، ھەتتا ھاياتىدىن ئاييرلىپتۇ. ئەتىرگۈلسىزمۇ ئاشۇ گۈلىستان يەنە سانسىزلىغان گۈللىرى بىلەن ئۆزىنىڭ گۈزەلىكىنى نامايان قىلىپ تۇرۇۋېرىپتۇ.

چىمنزار دەپ ئاتىلىدىغان بۇ مەھەللە باغۇارانلىق ناھايىتى چە.
رايلىق بولسىمۇ، ئەتراپىنى پايانىز قۇم بارخانلىرى ئوراپ تۈرىدىكەن.
ئەتىياز ۋە كۆز پەسىللىرىدە شامال كۆپ چىقاچقا، كۆچكەن قۇملار
مەھەللەنى كۆمۈۋېتىدىكەن. مەھەللەنىڭ چەت ياقىسىدىكى ئۆيلىر-
نىڭ ئىشىكلەرى قۇم بىلەن ئېتىلىپ قىلىپ، ئاچقىلى بولماي قا-
لىدىغان چاغلارمۇ بولىدىكەن.

چىمنزار مەھەللەسىدە قۇتلۇق دېگەن بىر بala بولۇپ، بوران
چىققان كۈنلىرى قۇمنىڭ دەستىدىن تالاجىمۇ چىقالماي، بەك زېرى-
كىپ كېتىدىكەن. ئۇ بەزىدە ئويلىنىپ قالىدىكەن: «بوران چىقىمسا
نېمىدىگەن ياخشى بولاتتى - ھە! بوران ھەر قېتىم بىرمۇنچە قۇمنى
بىلە ئېلىپ كېلىدۇ، ئاخىرى بىزنىڭ مەھەللەنىمىزۇ قۇم
بېسىپ كېتەرمۇ؟ بۇۋامنىڭ ئېيتىشىچە مەھەللەمىزنى
ئوراپ تۈرغان ئاشۇ قولۇقلار ئىسلى ناھايىتى چىرايلىق
مەھەللەلىر ئىكەنتتۇق».

ئۇيغۇر بالسالار چۈچە كىلىرى (1)

شەنبىھ، يەكشەنبىھ كۈنلەرى ۋە تەتلىللەردىھ قۇتلۇق دادسى بىلەن قۇملۇقتىكى توغرالقليققا ئوتۇن ئالغىلى بارىدىكەن. ئۇ يەردە قۇرۇپ كەتكەن توغراق ئوتۇنلەرى ناھايىتى كۆپ بولۇپ، تېخىمۇ ئىچكىرى كىرگەندە قۇچاڭ يەتمىڭىدەك چوڭ توغرالclar قەيسەرلىك بىلەن ياش-ناب تۈرىدىكەن.

بىر كۈنى قۇتلۇق دادسى بىلەن ئاشۇ توغرالقليققا ئوتۇنغا بې-رپىتۇ. دادسى ئوتۇن كېسۋاتقاندا قۇتلۇق توغرالقليقنىڭ تېخىمۇ ئىچكىرىسىگە كىرىپ كۆرۈپ باقماقچى بويتۇ.

بۇ توغرالقليق قۇتلۇق ئۈچۈن ھەقىقەتىن باشقىچە كۆرۈنۈتى. توغرالقلارنىڭ بىزلىرى قۇم بوران ۋە سۈسۈزلىقنىڭ دەستىدىن قۇرۇپ قاچشال بولۇپ كەتكەن بولىسىمۇ، يەنىلا مەزمۇت قەد كۆتۈرۈپ تۈراتتى. بىزلىرى كىشىنى تالڭى قالدۇرىدىغان قۇدرىتى بىلەن بۇ سۈسۈز چۆلde يەنىلا كۆكىرىپ ياشناب تۈراتتى. بىزى توغرالclar يېقىلغان بولىسىمۇ، هازىرلا ئورنىدىن تۈرۈپ كېتىدىغاندەك يان - بېقىنلىرىدىن كۆك-لمىشكە باشلىغانىسى. بىزى سۈنغان، يېرىلغان توغرالclar كىشىگە خۇد-دە ئۇق تەگكەندىمۇ يېقىلمايدىغان قەيسەر ئوغلانلارنى ئەسلىتەتتى. بىزى توغرالclar مۇكچىيىپ قالغان مومايلارغا، يەندە بىزى توغرالclar يۇ-كۈنۈپ ئولتۇرغان بۇۋايلارغا ئوخشايتتى. بىزى توغرالقلارنىڭ سىياقى ئاتقا، تۆكىگە ۋە يەندە ئاللىقانداقتۇر نەرسىلەرگە ئوخشايتتى. قۇتلۇق بۇ ئاجايىپ مەنزىرىلەرگە قىزقىپ قالغاچقا، توغرالقليقنىڭ ئىچىگە خېلىلا ئىچكىرىلەپ كىرىپ كەتكەنلىكىنىمۇ بىلەمى قاپتۇ.

خېلى ئۆزۈندىن كېيىن هوشىنى تېپىپ دادسىنىڭ يېنىغا قايتماقچى بويتۇ. توغرالقليقنىڭ ئىچى تولىسىمۇ تىمتاس بو-لۇپ، توغراق ياپراقلىرىنىڭ شىلدەرلىشى ۋە تۈرۈپ - تۈرۈپ

ئۇيغۇر بالسلار چۆچە كىلىرى (1)

سايراب قالىدىغان چۈل قۇشلىرىنىڭ ئاۋازىدىن باشقا ھېچقانداق سادا ئاڭلانايدىكەن. قۇتلۇقنىڭ دادىسىنىڭ ئوتۇن كەسکەن چاغدىكى «توك، توك!» قىلغان ئاۋازىمۇ ئاڭلاناپتۇ. تىمماس توغرالقىقتا يالغۇز قالغان قۇتلۇقنى قورقۇنچىن سوغۇق تەر بېسىپتۇ. ئۇ «دادا!» دەپ نەچچە قېتىم توۋلۇغان بولسىمۇ دادىسىدىن جاۋاب قايتىماپتۇ.

توغرالقىقتىڭ ھەممىلا تەرىپى ئوخشاشلا بولغاچقا قۇتلۇق قا- ياقتىن كېلىپ، قاياققا ماڭىدىغانلىقىنى بىلەلمەپتۇ. قۇتلۇق قالا-ي- مىقان مېڭمۇھىرىشنىڭ پايدىسى يوقلىقنى بىلىپ بىر توغرالقا يۇ- لىنىپ ئولتۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا يېقىنلا يەردەن قۇتلۇقنىڭ بۇۋسىنىڭ ئاۋازىغا ئوخشايدىغان بىر بوم ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ.

— قۇتلۇق، قۇتلۇق! ئالدىڭغا قارا، من ساڭا سۆزلىۋاتىمەن.

قۇتلۇق ئالدىكى نەچچە ئادەمنىڭ قۇچىقى يەتمەيدىغان توغراف- نىڭ خۇددى بۇۋايلاردەك سۆزلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قاپىتۇ. توغرالقا خۇددى ئادەمنىڭكىدەك كۆز، ئېغىز، بۇرۇن، ساقال پەيدا بو- لۇپ، بىر قارىماققا قۇتلۇقنىڭ بۇۋسىغا ئوخشاپ قالغانكەن.

— سىز توغراق تۈرۈپ گەپ قىلالامىز؟

— ھەئە، سەنچە بىز سۆزلىسىك بولمايدىكەن - ۵۵.

— من سىزنى توغراق بۇۋا دېسىم بولامدۇ؟

— بولىدۇ، بولىدۇ، سېنىڭ بۇۋاڭنىڭ بۇۋسىدىنمۇ چوڭ تۈرسام،

بۇۋا دېسىڭ نېمىشقا بولمايدىكەن؟!

— توغراق بۇۋا، رەھمەتلىك بۇۋام ماڭا دائم ھېكايم

ئېيتىپ بېرەتتى، سىزمۇ بىر ھېكايم ئېيتىپ بېرىڭە،

دەپتۇ قۇتلۇق خۇش بولۇپ.

— بولىدۇ، ساڭا توغرالقلارنىڭ ئېچىنىشلىق تارىخى

ئۇيغۇر باللار چۈچە كىلىرى (1)

ھەققىدە سۆزلەپ بېرىھى، — دەپتۇ توغرات ئېغىر ئۇھىسىنىپ، — سەن كۆرۈۋاتقان مۇشۇ قۇملۇقلار ئەسلى شەربەتلەك مېۋىلەر بار گۈلباغلار، يىلمۇيىل ھوسۇل بېرىپ تۈرىدىغان ئېتىزلىقلار، ناۋالىق قۇشلار سايراپ تۈرىدىغان، شىلدەرلەپ سۇ ئېقىپ تۈرىدىغان ئۆستەڭلەر بار ناھايىتى گۈزەل ماكان ئىدى. بۇ يەردە بىز توغراتلارمۇ شۇلارنىڭ قالاردا ئۆز ئارتۇقچىلىقلەرىمىز بىلەن ياشناپ، كۆكىرىپ تۈراتتۇق، بىراق سېنىڭ بۇۋەلىرىنىڭ بىزگە توغرا مۇئامىلە قىلىمدى، دەل - ۵۵ - رەخلەرنى خالىغانچە كېسىپ، ئەركىن ياشاۋاتقان ھايىۋانلارنى ئېقىپ ۋەيران قىلدى. دەريا - ئېقىنلارغا قوبال مۇئامىلە قىلىپ، ئاخىردا بىز ئىچكۈدەك بىر تامىچە سۈننمۇ قويىمىدى. ئۆزىنىڭ گۈزەل مەھدىلىلى - رىنى قۇم بارخانلىرىغا تارتقۇزۇپ قويغاننى ئاز دەپ، تۈرلۈك جانئوار - لارنىڭ ماكاننىمۇ ۋەيران قىلدى... .

— ياق، ياق، مەن بۇ گېپىڭىزگە ھەرگىز ئىشەندىمەن، بۇ يەردە ئەزەلدىنلا مۇشۇنداق قۇملۇق ئىدىغۇ، سىلەر ئەزەلدىنلا مۇشۇنداق قاѓىجراب تۈراتتىڭلارغۇ، بۇ يەردە نەدىمۇ شىلدەرلەپ ئېقىپ تۈرغان سۈزۈك سۇ بولسۇن. بۇۋامىنىڭ دەپ بېرىشىچە، بۇۋام مەندەك چاغلار - دىمۇ بۇ يەر مۇشۇنداق چۈل ئىكىنتۇققۇ؟

قۇتلۇقنىڭ باللارچە گەپلىرىگە توغرات بۇۋايىنىڭ ئاچىچىقى كەلمىگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭغا ئاز - تولا چۈشەندۈرۈپ قويۇشنىڭ زو - رۇرلۇكىنى بىلىپ، سەۋەرچانلىق بىلەن مۇنداق دەپتۇ - بۇۋاڭنىڭ سەندەك چاغلىرى مەن ئۇچۇن تۈنۈگۈز - دىكىدەكلا ئىش، مەن دەۋاتقان بۇ گەپلىر سەن ئۇچۇن ناھا - يىتى بۇرۇنقى گەپ ... ، ھازىرمۇ سىلەر بۇ يەرگە ئوتۇنغا كەلگەن شۇنداقمۇ؟

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە گىلىرى (1)

قۇتلۇق «ھەئ» دېگىندەك بېشىنى لىڭشتىپتۇ.

— ئەگەر سىلەر يەنە ئوتۇن كېسىشنى توختاتىمىساڭلار، ھازىرقى

چىمىنزار دېگەن مەھەللەڭلار قۇمنىڭ ئاستىدا قالىدۇ.

— نىمىشقا؟! — قۇتلۇق نېمىدىنۇر قورققان ئادەمەك ئىندىد.

كىپ سوراپتۇ.

— چۈنكى، بىزنىڭ تومۇزىمىز سىلەرنىڭ تومۇزۇڭلار بىلەن تۇز.

تاش، سىلەرنىڭ بىزگە پالتا چاپقانلىقىڭلار ئەمەلىيەتتە ئۆز بۇتۇڭلارغا

پالتا چاپقان بىلەن ئوخشاش، سىلەرنىڭ بىزنى ئوتۇن قىلىپ قالىخىدۇ.

نىڭلار ئۆزۈڭلارنى ئۆزۈڭلار ئوتقا تۇتۇپ بىرگەنلىكىڭلاردا دۇر. بالام،

مەندىن نەسىھەت بولۇپ قالسۇن، بۇندىن كېيىن بىزنى ھەرگىز چاناب

ئوتۇن قىلىپ قالماڭلار، ئەگەر بىز بولمىساق سىلەرنىڭ گۈزەل

مەھەللەڭلارمۇ قۇم ئاستىدا قالىدۇ...

— توك، توك، توك ! — قۇتلۇق بۇ ئاۋازنى ئائىلاپ ئىترابقا قارىدى.

قۇتلۇقنىڭ دادىسى يېقىنلا يەردىكى بىر توغراقنى ھەدەپ پالتا بىلەن

چاناۋاتاتتى. سۆز لەۋاتقان توغراق بۇۋاي نەگىدۇر غايىب بولغانىدى.

قۇتلۇق يۈگۈرۈپ بارغىنچە دادىسىنىڭ قولىغا ئېسىلىدى.

— دادا، دادا! بولدى، بۇ توغراقنى چانىما! ئۇ ئۆزۈڭنىڭ پۇتىغا

ئۆزۈڭ پالتا چاپقانغا ئوخشاش ئىش.

قۇتلۇقنىڭ دادىسى ھەيران بولۇپ سوراپتۇ:

— نېمە بولۇڭ بالام، ساڭا جىن تەگىمگەندۇ؟!

— ياق دادا، مەن ئەمدى بۇ توغرالارنى چاناب ئوتۇن قىلىشىغا

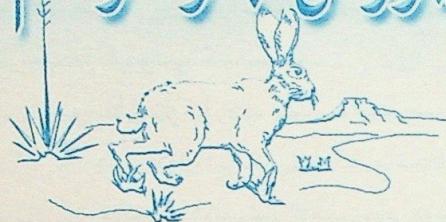
يول قويىمايمەن!

قۇتلۇقنىڭ دادىسى نېمە بولغانلىقىنى بىلەلمى

كۆزلىرىنى پارقىرىتىپ قاراپ قاپتۇ.

يالغانچىڭ قۇرىروقى بىر ئۇتام

بۇزۇنلى زاماندا ھايۋانلار توپلىشىپ ياشايدىغان بىر ئوتلاقتا بىر بوز توشقان ئۆتكەنلىكىن. ئۇ ناھايىتى قورقۇنچاق ھەم يالغانچى ئىكەن. ئۇ دائىم يالغان سۆزلىپلا يۈرۈدىكەن. يالغان گەپ قىلىمىغان كۈنى كۆڭلى يېرىم بولۇپ قالىدىكەن.

بىر كۈنى بوز توشقان ناخشا ئېيتقىنىچە كېتىۋاتسا، ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆچكە ئۆچرەپ قاپتۇ. شۇڭا ئۇ ناخشىسىنى تېخىمۇ كۆچەپ ئېيتىپتۇ:

بېرىپ كېلەي بۈگۈن مەن،
يمراقتىكى ئورمانغا.
 يولۇس دېگەن جان دوستۇم،
جاپىرىپتۇ مېھمانغا.

ئۆچكە بوز توشقاننىڭ ناخشىسىنى ئاڭلاب ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:

گۆیغۇر بالسلار چۈچە كىلىرى (1)

—هەي بوز توشقان، بۇنچە ئالدىراپ نەگە ماڭدىڭ؟

—نەگە ماڭاتتىم، قەدىناس دوستۇم يولۋاس مېنى بۈگۈن كاتتا

زىياپەتكە چاقىرىپتىكەن، شۇ يەركە ماڭدىم. دوستۇم يولۋاس مېنى دائىم مېھمان قىلىمەن دەپ ئاۋارە بولىدۇ. ماقول، سەن بىلەن كېيىن پاراڭلىشاي، —بوز توشقان سەكرەپ — سەكرەپ قويۇق ئوت — چۆپلەر ئارىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ.

توشقان يۈگۈرۈپ كېتىۋاتسا قىرغاؤز سالام قىپتۇ:

—هەي بوز توشقان، نەگە ماڭدىڭ؟

—نەگە ماڭاتتىم، ئاڭلىسام دوستۇم بۆرە ئاغرىپ قاپتۇ، شۇنچە

يېقىن دوست تۈرۈپ يوقلاپ قويمىسام سەت تۇرمامدۇ، شۇ يەركە ماڭ- خانىدىم. ئۇ ئۆزىمۇ دوستۇم بوز توشقاننى چاقىرىتىپ بېرىڭلار دەپتۇ. دەك. بوز توشقان قىرغاؤزلىنىڭ نېمە دېگەنلىكىڭىمۇ قۇلاق سالماي يەنە ئوت — چۆپلەر ئارىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ.

بوز توشقان يەنە تاقلاپ يۈگۈرۈپ كېتىۋاتسا ئاق كەپتەر ئۇنىڭدىن

ئەھۋال سوراپتۇ:

—ياخىمۇسەن بوز توشقان، بۇنچە ئالدىراپ نەگە ماڭدىڭ؟

—نەگە ماڭاتتىم، — بوز توشقان بۇ قېتىم نېمە دېيىشىنى بىلەلمىي بىردهم تۈرۈپ قالغان بولىسىمۇ پەقەت راست گەپ قىلغۇسى كەلمەپتۇ، ئۇنى ئىشىندۇرگۈدەك يالغان گەپ تاپالماتپتۇ. شۇنداقتىمۇ ئۇ ئاغزىغا كەلگەن يالغان گەپنى قىلىۋېرىپتۇ، — بۇركۇتنىڭ يېنىغا ماڭدىم، بۇركۇتنىڭ يېنىغا!

—نېمە؟ بۇركۇتنىڭ يېنىدا نېمە بار ساڭا، — ئاق

كەپتەر ھەيران بولۇپ بۇقۇلداتپتۇ.

—شۇ ئەممەسمۇ، ئىشىمنىڭ توللىقىدا مېنىڭغۇ بار-

ئۇيغۇر بالسلاج چۈچە كىلىرى (1)

غۇم يوق ئىدى. ئۇ «مەن ئاسمانىدا ئۇچالىغان بىلەن يەردە يۈگۈرەلمەيدى، ماڭا يۈگۈرۈشنى ئۆكىتىپ قويىساڭ» دېگەندىدی، شۇڭا ئۇنىڭغا يۈگۈرۈشنى ئۆكىتىپ قويىاي...»

بوز توشقان يەنە يۈگۈرگىنچە ئوت - چۆپلەر ئارسىغا كىرىپ كېتىپتۇ. كەپتەر بوز توشقاننىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىنى چۈشىنەلمە - گەندەك ھەيران بولغىنچە قاراپ قاپتۇ.

شۇ كۈنى كەچقۇرۇن كەپتەرنىڭ يېنىغا ئاق ئۆچكە بىلەن قىر - غاۋۇلمۇ كېلىپ قاپتۇ. ئۇلار تاغدىن - باگدىن پاراڭلىشىپ تۇرغاندا، ئۇلارنىڭ ئالدىدا بوز توشقان پەيدا بولۇپ قاپتۇ. بوز توشقاندىن ئۇلار ئايىرم - ئايىرم سوراپتۇ:

— ھە، بولۇاستىڭ يېنىغا باردىڭمۇ؟

— ھە، بۇرىنىڭ يېنىغا باردىڭمۇ؟

— ھە، بۇركۇتنىڭ يېنىغا باردىڭمۇ؟

بوز توشقان نېمە دەپ جاۋاب بېرىشىنى بىلەلمەپتۇ. چۈنكى، ئۇ ئۆچىگە ئۆچ خىل يالغان گەپ قىلغاندى. بوز توشقاننىڭ ھودۇقۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن قىرغۇنچۇل ئۇنىڭ يالغان سۆزلىكىنىنى بىلىپ قاپتۇ - دە، ئۇنى سىناب باقماقچى بولۇپ ۋارقىراپتۇ:

— بوز توشقان، سەن بۇرىنى ئاغرىپ قالدى دەۋاتاتنىڭ، ئەنە كەيدى.

نمىڭىدلا كېلىۋاتقامايدۇ؟

قىرغۇنچۇنىڭ گېپىنى ئاڭلایپ قورققىنىدىن قانداق قىلارىنى بىلەلمەي قالغان قورقۇنچاڭ توشقان ئالدى - كەينىگە قارىمىاي بەدەر تىكىۋېتىپتۇ.

«يالغانچىنىڭ قۇيرۇقى بىر تۇتام» دېگەن گەپ ئەنە شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

ئۇردىك

پہلواں

لُبْسَق

بىر كۈنى تار جىرادا ئېيىق بىلەن ئۆرددەك ئۇچرىشىپ قاپتۇ.

— سېنىڭ ئىسمىڭ نېمە؟ — ئۆردهك ئېيىقنى يۈرۈن كۆرۈپ

باقمیخاچقا، ئۇنىڭدىن سوراپتۇ.

—مېنىڭ ئىسمىم ئېيىق، سېنىڭچۇ؟ —ئېيىقمۇ ئۆرددەكىنى

کۆرۈپ باقىغا، ئۇردىكە يېقىنلاشماي تۈرۈپ سوراپتۇ.

ئىسمىم ئۆردهك، لهقىمىم ئاق پىشماق، — ئۆردهك يۈيەنلىد.

رمنى سوزۇپ قاناتلىرىنى قېقىپ قويۇپتۇ.

—مېنىڭ لەقىمم قاراماتاق.

ئۇردىك غاقىلداب كۈلۈپ كېتىيە.

نېمىگە كۈلىسىن، مېنىڭ لەقىمۇم كۈلكلەكىمىكەن؟ بۇ

جمل بولغاندهک یه رگه قارایته.

—مېنىڭ لەقىممىنلىغۇز قويغان، ئۇ كىمنى كۆرسە

شۇنىڭغا لەقىم قويىدىكەن. مېنىڭ لەقىمىمۇغۇ ھەر ھالدا ئۆز.

زومگه ياراشقان، سينىڭ قاراماتاق دىگەن لەقىمىلىك...—

ئۆز دەك يەنە ئۆزىنى تۇتۇۋالىمай كۈلۈستە.

—غاز ساکا بک ئوخشابىكىن، مۇن سىنە تىخ، غاز-

ئۇيغۇر بالسلاج چۆچە كىلىرى (1)

مىكىن دەپ كۆرۈشمەي ئۆتۈپ كەتكىلى تاس قاپىسىمن. ساڭا چىرايلىق لەقەم قويىخىنغا قارىغاندا ئۇ سېنىڭ ئاكاڭ ئوخشىما مەدۇ؟ — ئېيىق ئۆرددەكتىن گۈمانلەنغاندەك سوراپتۇ.

— ياق، ياق، ئۇ مېنىڭ ھېچنەرسەم ئەممەس، غاز دېگەن غاز، ئور- دەك دېگەن ئۆرددەك، ئۇ ئاشۇنداق لەقەم قويۇشقا ئامراق كەنخۇ تاڭ. — بىزمۇ ئۇنىڭغا لەقەم قويۇپ قويىساق بولغۇدەك، نېمىشقا ئىسمىمىزنى چاقىرماي بىزگە لەقەم قويىدىكەن.

— ئۇنىڭغا تۆۋەنكى مەھەللەدىكى بۆكەن، توشقان، كىرىپىلەر لە- قەم قويۇپ بوبىتۇ.

— ھە! نېمە دەپ لەقەم قويۇپتۇ ئۇنىڭغا؟ — ئېيىق ئالدىراپ سوراپتۇ.

— سۇناي بويون دەپ لەقەم قويۇپتۇ. ئۆرددەكتىن گېپىنى ئاڭلۇغان ئېيىق خۇشال بولۇپ كۈلۈپ كېتىپتۇ.

— ئۇنىڭ لەقىمىمۇ تازا قاملىشىپتىغۇ، ئۆمۈ لەقەمنىڭ تەممىنى تېتىپ باقsoon! سۇناي دېگىنىمىز توپىلاردا پۇزىلەپ چالدىغان نەرسە- غۇ، ئۇنىڭ ئۇستىگە غازنىڭ ئاۋازىمۇ سۇناینىڭ ئاۋازىدەك ياخىراق. بۇ لەقەمنى كىم قويىغاندۇ، ئۇنى تاپسام چوقۇم ئاغزىغا ناۋات سېلىپ قو- ياتتىم. ماڭا غازنىڭ قاراماتاق دەپ لەقەم قويغانلىقىدىن بەك ئاچقىسىم قىرىدىغان بولدى. بىر ئوبىدان ئەزان تۇلۇپ قويغان ئىسمىمىز تۇرسا... — ئېيىق خاپا بولغۇنىدىن گېپىنىڭ ئاخىرسىنى چىقىرالماپتۇ.

— ھەرھالدا غاز ئىككىمىزگە يامان ئەممەس لەقەملەرنى

قويۇپتۇ، ئۇنىڭ باشقىلارغا قويغان لەقىمنى ئاڭلىساڭ تېخىمۇ ئاچ-
چىقىڭ كېلىدۇ، — ئورداك ئېيىق بىلەن چىقىشىپ قالغاچقا ئۇنىڭغا
يېقىنلىشىپتۇ.

— ھە، ئۇ باشقىلارغا قانداق لەقەملەرنى قويۇپتۇ؟ — باشقىلارنىڭ

ئېيىبىنى ئاڭلاشقا ئامراق ئېيىق ئالدىрап سوراپتۇ.

— توشقانغا يېرىق كالپۇك، پىلغا سالپاڭ قولاق، بۇرىگە ھۈزۈل-

خاڭ، تۈلکىگە ھىيلىگەر، مايمۇنغا قىزىل كاسسا ... ئۇ يۇقىرى -

تۆۋەن مەھەللەدىكى ھەممەيلەنگ لەقەم قويۇپ بويپتۇ.

ئېيىق قاقادلاپ كۈلۈپ خۇش بولۇپ كېتىپتۇ.

— بەك قاملىشىپتۇ، ئۇلارنىڭ لەقىمى بەك قاملىشىپتۇ.

— ھەي، سەن بۇنداق دېسىڭ قانداق بولىدۇ؟ ئۆزۈڭنى قاراماتاق

دەپ قويغانغا خاپا بولۇۋاتىسىن، باشقىلارنىڭ لەقىمنى ئاڭلاپ خۇشال

بولۇۋاتىسىنغا؟ — دەپتۇ ئورداك ئېيىقنى ئېيىبلەپ.

— ئۇلارغا قويغان لەقەملەر بەك قاملىشىپتۇ. ئۇ پىقدەت ماشلا

قاملاشىغان لەقەمنى قويۇپتۇ، ئەمدى مەن غازنى كۆرسەم ماڭا باشقا

بىر لەقەم قويغىن دەيمەن! — ئېيىق ئۆزىچە ئۇيان - بۇيان ئىغاڭلاپ

مېڭىپ، ئۆزىگە قانداق لەقەمنىڭ ماس كېلىدىغانلىقى ھەققىدە ئۇپ-

لىشىپتۇ.

— نېمانداق بىر يەردە تۇرماي مېڭىۋېرسەن؟

— مەن ئۆزۈمگە قانداق لەقەمنىڭ ماس كېلىدىغانلىقى ھەققىدە

ئويلىنىۋاتىسىن، سەنچە ماڭا قانداق لەقەم ماس كېلەر؟ —

ئېيىق ئورداكىنى ماڭا ئوبدانراق بىر لەقەم تېپىپ بېرەرمىد-

كىن دېگەندەك ئۇنىڭغا تىكلىپتۇ.

— باشقىلارمۇ سائىقا قاراماتاق دېگەن لەقەم بەك ماس

كەپتۇ دەۋاتىسى، بۇگۇن مەنمۇ سېنى كۆرۈپ، لەقىمىڭنىڭ ئۆزۈڭە
ماس كەلگەنلىكىنى بىلدىم.

ئۆردهك ئاق كۆڭۈللىك بىلەن راست گەپ قىپتۇ. ئېيىقنىڭ
قۇياش نۇردا پارقىراپ تۇرغان قاپقارارا موپىلىرى تېخىمۇ قارا كۆرۈنۈپ-
تۇ.

— «قاراماتاق» دېگەن لەقىم مائاشا پەقدەت ماس كەلمىگەندەكلا قد-
لىدىغۇ، مەن شۇنچىۋالا قارىمۇ؟ — ئېيىق ئۆزىنىڭ ئۇستىۋېشىغا
بىرقۇر قاراپ قويىپ سوراپتۇ.

— قارىلىقنىڭ راست، سەن سۇغا چۈشۈپ يۇيۇنمايدىغان ئوخشىدە-
حامىسىدەن؟ — ئۆردهك سۇنىڭ گېپىنى چىقىرىپ تېخىمۇ روھلىنىپتۇ.

— سۇغا چۈشىم ساشا ئوخشاش ئاپئاقدا بولامدىمن؟ — ئېيىق
ئۆردهك ئاپئاقدا بېيلىرىگە ھەۋەس قىلىپ سوراپتۇ.

— مەن ھەركۈنى سۇغا چۈشكەچكە، مۇشۇنداق ئاپئاقدا تۇرمىمن.

— سەن قەيمىردىكى سۇغا چۈشۈسمەن؟

— تۆۋەنكى مەھەللەدىكى كۆلگە چۈشىمەن. ئۇ كۆلننىڭ سۈيى
بىدك سۈزۈك، ئۇ سېنىمۇ مائاشا ئوخشاش ئاپئاقدا قىلىۋېتىشى مۇمكىن،
— ئۆردهك شۇنداق دېگەندىن كېيىن ئېيىقنى كۆل تەرەپكە باشلاپ
مېڭىپتۇ.

— مەن ئاشۇ كۆلده يۇيۇنۇپ سەندەك ئاپئاقدا بولىمەن، ئۇ چاغدا
سۇناي بۇيۇن مېنى يەنە قاراماتاق دېيەلەمدىكىن! — ئېيىق ئۆردهككە
ئەگىشىپ ماڭغاج غۇدۇرماپتۇ.

ئۇلار كۆل بويىغا يېتىپ كەپتۇ، سۇنى كۆرۈپ تۇرالا-
ماي قالغان ئۆردهك ئۆزىنى سۇغا ئېتىپتۇ. ئېيىقىمۇ كۆلگە
ئۆزىنى تاشلاپتىكەن، بىرنەچە قىتىم چۈكۈپ كېتىپ سو-

ئىچىۋېلىپ يوتىلىپ كېتىپتۇ، شۇڭا ئۇ كۆلنىڭ ئۆزىنى چۆكتۈرەلـ.
مەيدىخان چېتىدە يۈيۈنۈپتۇ.

بىراق، ئۇ ئۆزىنى ھەرقانچە يۈسىمۇ ئاقارماقتا يوق تۈكلىرى
پارقىراپ تېخىمۇ فارىداپ كېتىپتۇ.

سۇدا ئۆزۈپ، موللاق ئېتىپ ئوينىپ چارچىغان ئۆردهك قىرغاققا
چىقىپ، تۇمىشۇقى بىلەن تۈڭ - پەيلىرىنى تۈزەشتۈرۈپتۇ. ئۇ تېخىمۇ
ئاقىرىپ كېتىپتۇ، بۇنى كۆرگەن ئېيىق نارازى بولۇپ قااشاپتۇ:
—من شۇنچە كۆپ يۈيۈنساممۇ نېمىشقا ئاقارمايمەن؟

ئۆردهكىمۇ ئېيىققا نېمە دېيشىنى بىلەلمەپتۇ، شۇ چاغدا بىر
قېرى مايمۇن كۆل بويىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ئېيىقنىڭ قااشاواتـ
قانلىقىنى ئاخلاپ ئۇنىڭخغا:

—ھېي ئېيىقچاڭ، سېنىڭ رەڭىڭىڭ تەبىئى ئاشۇنداق قارا، مەنمۇ
خۇددى سائى ئوخشاش قارا. سەن ھەرقانچە يۈيۈنساڭمۇ ئۆردهكتەك ئاـ
قارمايسەن، سېنىڭ قارا رەڭلىك بولغانلىقىڭ ئۆزۈڭنىڭ ئالاھىدىلـ.
كى، دۇنيادىكى ھەممىلا نەرسە ئاق رەڭلىك بولۇپ كەتسىمۇ قاملاشـ.
مايدۇ، سەنمۇ ئۆزۈڭنىڭ ئالاھىدىلىكىدىن پەخىرلەنسەڭ بولىدۇـ
دەپتۇ.

—بىراق، مېنى سۇناي بويۇن قاراماتاڭ دەپتۇ ئەممەسمۇ، — كۆلـ.
دەپتۇ ئۆزۈڭشۈپتۇ.

—سۇناي بويۇن دېگەن كىمۇ ئۇ؟

—غازنى دەيدۇ، — دەپتۇ ئۆردهك قېرى مايمۇنىڭ
سوئالىغا جاۋاب بېرىپ.

—غازنى غاز دېمەي نېمە دەپ سۇناي بويۇن دەيسىلەرـ،
ئۆزۈڭلارنىڭ شۇنداق چىرايلىق ئىسى بولغاندىكىن

ئۇيغۇر بالسلار چۆچەكلىرى (1)

ئىسمىڭلارنى ئاتاڭلار، بىر - بىرىڭلارغا لەقىم قويۇش ياخشى ئىش ئە-
مەس، — قېرى مایمۇن ياخشى نەسىھەتلەرنى قىلىپ كېتىپ قاپتۇ.
ئېسق بىلەن ئۆردهك تاغ تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇلار تاغ تە-
رەپتىن غاز قاتارلىقلارنىڭ ئېيتىۋاتقان تۆۋەندىكى ناخشىسىنى ئاڭ-
لادپتۇ:

تۇرسا گۈلدەك ئىسمىمىز،
لەقىم قويۇش نە حاجەت.
ئىناقلىققا زىيانلىق،
تۈگكەپ كەتسۈن بۇ ئادەت.

شىر و ئاشالار

شىر پادشاھ بولۇپ دەۋان
سۇرگەن چاغلاردا،
كۆرەڭلىكتىن يايراپتۇ ئۇ
باغ ۋە تاغلاردا.

بارچە ھايدان قورقىدىكەن
ئۇنى كۆرگەندە،

شىر ئاشۇنداق خۇشال كۈلۈپ
مەغرۇر يۈرگەندە.

بىر توب پاشا يېتىپ كەپتۇ
شاد ناخشا ئېيتىپ،
شىر ئۇلاردىن بىزار بولۇپ
قاپتۇ تېرىكىپ.

«شىر پادشاھ ئالىلىرى
يائىشى تۇرامسىز،
سىز بىز بىلەن ئوينىسىڭىز
خۇشال بولامسىز.
پادشاھقا دوست بولۇشنى
بىز بىك خالايمىز،

بىز سىز بىلەن بىللە بولساق
كۈلۈپ ياييرايمىز.»

بۇ گەپلەرنى ئاخلاپ شىرىنىڭ
غەزىپى قوز غاب،
پاشلارنى تىللاپتۇ ئۇ
ئۇرۇپ ۋە قوغلاپ.

«كۆزۈمدىن تېز يوقلىشىن
شۇمەتك، ئاۋاقلار،

چىق ئوردامدىن ساتىلايسق
تىكىن، شىۋاقلار.

پادشاھ مەن سىلەرنى ھېچ
كۆزگە ئىلمايمىن،
ھېلى بىكار ئۇتۇزېلىپ
راسا قىينىايمىن.»

پاشلارمۇ بۇ گەپلەردىن
كەپتۇ غەزەپك،

ئۇتۇپتۇ تېز ھۆجۈمغا ھەم
تىزىلىپ سەپك.

شىرمۇ شۇ چال ئۇلار بىلەن
قىلماق بويپتۇ داڭ،

لېكىن قانچە بىشىمۇ
كېلىدەمپتۇ تە

چاققاچ ئە سر ئۆستە
سەكىرەپ ئاتلاپتۇ،

ئاغرىقا ئۇ چىدىيالماي
قاڭشاپ دادلاپتۇ.

«ھېي پاشلار غىڭىلدىشىپ
ئۆچماڭلار ئەمدى،
ماڭا بۇنداق نەشتەر تىقىپ
چاقماڭلار ئەمدى.

قىلىپ بېرىھى مەن سىلەرگە
نېمە دېسەڭلار،
تەبىyar قىلاي سىلەر ئۇچۇن
نېمە يېسەڭلار.».

«بىلىپ قويۇڭ بىزنىڭ ئۇنچە
كۆپ تەلىپىمىز يوق،
ئۆلسۈن دەيمىز ياجىۋەك ۋە
پاقا، پاتمىچۇق..».

«ماقۇل، ماقۇل، مەن بۇ ئىشنى
دەرھال ئورۇندىاي،
مېنى ئەمدى چاقماڭلارچو
مەن بىر خۇش بولاي.»
پاشلارنىڭ ئالىپىنى
ئورۇندىپتۇ ئۇ
شۇنداقتىمۇ پاشلارنى
قۇتۇلماتپتۇ ئۇ.
«ھېي پاشا رېندە نېمە دە
چاقىسىلەر مېنى،

يېڭى تەلەپ بولسا دەرھال
ئىيتىڭلار قېنى.»
«ئۆلتۈرۈپ بەر بىزگە ئەمدى
بېلىق، قۇمچاقنى،
قىلىشمىسۇن ئۇلار بىزگە
ئوشۇق چاچقاچنى.»
شۇ چاغدا شر سەكىرەپتۇ تېز
سوغا، دەرياغا،
دۇچار بويتۇ بېلىق، قۇمچاق
ئاپىت، قازاغا.
تېخىمۇ بەك كۆپىيىپتۇ
پاشلار شۇئان،
شر چىدىماي غەزىپ بىلەن
تۆۋلاپتۇ: «ۋايىجان!»
«ھەي شۇمەكلىر مېنى ئىمە دەپ
چاقىسىلەر يەند،
دۇشمەنىڭگە زەربە بىرسەم
ئۆلدۈخۈ ئەند.»
«يدىدە، سۇدا دۇشمەنلىرىمىز
ئۆلگەن بولسىن،
ئاسماندا بار، ئۆلۈزۈ بەر
ئەمدى ئۇنىسمۇ.
تۇرۇپ قاچار سو چاغدا شى
ئاسمانغا قاراپ،

نېمىشىكىن چۈلغىۋاپتۇ

ئۇنى بىر ئازاب.

كۆكتە قارلىغاچ پاشىلارنى

تۇتۇپ يۈرگۈدەك،

پاشىلارمۇ ئۇنى كۆرۈپ

قورقۇپ قاچقىدەك.

قارلىغاچىمۇ شىرىنى كۆرۈپ

چۈشۈپتۇ پەسلەپ،

«ئەي پادىشاھ، كۆككە قاراب

قاپىسىزغۇ ئەسىنەپ..»

قارلىغاچىنىڭ بۇ سۆزىنى

ئائىلاپ شۇ چاغ شىر،

نېمىشىكىن غەزىپ بىلدىن

تىترەپتۇ دىر - دىر.

«ھەممىخالارنى يەيمەن بۇگۈن

بىلىشىپ قويىخىن،

ئېغىزىمنى ئىجىپ تۇرای

ئۆزلىرىڭ قوشىن..»

«بىمە ئۇچۇن سەدىك بولۇپ

قالىڭىز بىز

قايسى بىر ئىسەمەر قىلىدى

بۇ ئىشقا سىزنى

«پاشىلا سونداناق ۋەددە

بدرگەندىم مەن،

شۇ چاغ ئۇلار چىن دوست بولماق

بۇلغان مەن بىلەن. «

« پادشاھىم ئەمدى ھەرگىز

ئەخمىقلىق قىلماك،

سىز گېپىمنى ئاڭلاپ بېقىڭ

ئوبدانراق ئوبلاڭ.

پاشلارنىڭ دۇشمنىنى

ئۆلتۈرۈۋەتسىڭىز،

پاشا بىلەن تولۇپ كېتىر

كەڭ دالا، ئېتىز.

ئۇ چاغدا سىز پاشلاردىن

قوتۇلامىسىز؟

سىزنى نابوت قىلار ئۇلار

چىقىپ تىننىسىز. »

بۇنى ئاڭلاپ شىرمۇ ئازاراق

ئويلىنىپ قاپتو،

ئۇنى شۇ چاغ دەرد - پوشىمان

ئىلكىگە ئاپتىز.

مايمۇنىڭ قۇيرۇقى

قۇربان بۇۋاي چۆچەك ئېتىشقا ئۇستا بولغاچقا، نەۋىرىلىرى شەنبە، يەكىشەنبە، ھېبىت - بايرام كۈنلىرى ئۇنىڭ ئۆيىگە كېلىپ چۆچەك ئاڭلايدىكەن. بۇۋايىنىڭ سۈرىيە، رەنا، تۇغلۇق، قۇتلۇق، ئەلقۇت، گۈلزىبا قاتارلىق نەۋىرىلىرى چۆچەك ئاڭلاشقا بەك ئامراق ئىكەن. نەۋىرىلىرىنىڭ ئەڭ كىچىكى ئەلقۇت چۆچەكى ئاڭلاپ بولۇپلا بۇۋەد. سىدىن تو لا سوئال سوراپ تۇرۇۋالىدىكەن. قۇربان بۇۋاي ئۇنىڭ سوئال لىرىغا ئىستايىدىل جاۋاب بىرسىمۇ، بىزى سوئاللىرىغا قانداق جاۋاب بېرىشنى بىلدەلمەي قالىدىكەن. بىر كۇنى قۇربان بۇۋاي ئۇلارغا تۆۋەندىكى چۆچەكىنى ئېتىپ بېرىپتۇ:

— بۇرۇنقى زاماندا بىر مايمۇن بولغانىكەن. ئۇ دەرەختىن — ۵۵- رەخكە سەكىرەپ، موللاق ئېتىپ ئۇسسىز ئوييناپلا يۈرىدىكەن. بىزىدە ئۇ تۆۋەندىكى مايمۇنلار ناخشىسىنى ئېيتىدىكەن:

دەرەخلەردىن دەرەخكە،
كىملەر مەندەك سەكىرەيدۇ.
موللاق ئېتىپ ئوييناشتا،
ھېچكىم ماڭا يەتمەيدۇ.
تاغ شاپتۇلى بەك تاتلىق،

يېسىم - يېسىم تويمىامەن.

ھەر خىل گۈل ۋە چېچەكتىن،
دەستە ياساپ ئوينايىمەن.

بىر كۈنى مایمۇن دەرەختىن - دەرەخكە، قىردىن - قىرغاشەكىرىپ
بۈرۈپ، ئاخىرى ئادەملەر بار مەھەلللىگە كېلىپ قاپتۇ. ئۇ مەھەلللىنىڭ
يېنىدىكى بىر ئۆستەڭ بويىدا قىپىالىڭاج بولۇۋېلىپ، سۇغا چۈشۈ.
ۋاتقان بالسلارغى قاراپ ھەميران قاپتۇ - دە، ئۇلارنىڭ قانداق مایمۇن ئە.
كەنلىكىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن، ئۆستەڭ بويىدىكى قېرى سۆگەتى.
نىڭ ئۆستىگە چىقىپ يوپۇرماقلار ئارىسىدىن بالسلارغى تاماشاسىنى
كۆرۈپتۇ.

— پاھ، بۇ قانداق مایمۇنلاردو، ئۇلارنىڭ ئۆستىدە تېرسىمۇ يوق
ئىكەن. ئۇلارنىڭ قۇيرۇقىمۇ يوق ئىكەنぐۇ؟

مایمۇن بالسلارنى تۇنجى قېتىم كۆرۈۋاتقاچقا شۇنداق ئويلاپتۇ. شۇ
چاغدا بالسلاردىن بىرى مایمۇن چىقىۋالغان قېرى سۆگەتنىڭ يېنىدە.
كى يىدە بىر سۆگەتكە يامىشىپتۇ. بala دەرەخكە چىبدەسلىك بىلەن
چىقىۋاتقان بولسىمۇ، مایمۇنغا ئۇ پەقدەت چىقالمايۋاتقاندەك تۆيۈلۈپتۇ.

— ھەي، دەرەخكە چىقالمايدىغان ھالىڭغا نېمە دەپ دەرەخكە يَا.
ماشقان بولغىتىشكە؟ قۇيرۇقۇڭ بولمىغاندىن كېيىن دەرەخكە چىقىش
ساڭا ئاشۇنداق تەس كېلىدۇ.

مایمۇن شۇنداق ئويلاۋاتقاندا بالا دەرەختىن ئۆستىگە
چىقىپ چۈقان سالغىنچە ئۆستەڭگە ئۆزىنى تاشلاپتۇ.
مایمۇن ئەمدى بالسلارغى قىزىقىپ قاپتۇ. بالسلار تۈرۈپ سۇدا
بېلىقتىك ئۇزىسە، تۈرۈپ بىر - بىرىگە سۇ چېچىپ چۈر -

قىرىشىپ ئوينايىدىكەن. ئىككىسى بىر بولۇزېلىپ يەنە بىرسىنى سۇغا تاشلايدىكەن.

— بۇ قۇيرۇقسىز لار ئەجەب قىزىق ئوينايىدىكەنغا، — ئەمدى مايى-

مۇنىڭ بالسلارغا ناھايىتى هەۋسى كەپتۇ. بىر چاغدا بالسلار كىيمىم-

لسىنى كىيىۋاپتۇ، بۇ مايمۇنى تولىمۇ ھەيران قالدۇرۇپتۇ.

— بۇلارنىڭ تېرىلىرىنى سېلىپ كىيىگىلى بولىدىكەنغا، ئۇلار

پۇتسغا نېمە دەپ غەلتە پۇت قاپچۇقى كىيىۋالدىغاندۇ؟ تېرىلىرىنى

كىيىۋېلىپ يەنە سېلىۋېتىدىغانلىقى قىزىقكەن. بىراق، ئارقا پۇتسغا

پۇت قاپچۇقى كىيىۋالغىنى قاملاشمىغاندەكلا قىلىدىغۇ؟ ياق، ياق،

ئۇمۇ خېلى قاملاشقاندەك تۈرىدۇ. مايمۇنغا ئەمدى ئۆزىنىڭ قۇيرۇقى

ئوشۇقچە بىر نەرسە بولۇپ كۆرۈنۈپتۇ. «مانا ماۋۇ چىرايلىق مايمۇن-

لارنىڭ شۇنداق قۇيرۇقى يوق تۈرۈمۇ بىزدىن ئوبىدان ئوينايىدىكەنغا،

بىزنىڭ ماۋۇ تېرىمىزنى سېلىۋېتىپ يەنە كىيىگىلى بولغان بولسا

نېمىدىپكەن ياخشى بولاتتى - ھە! بەزى چاغدا ئورمانىلىقتىكى تىنجىققا

چىدىيالماي، قانداق قىلىشىمىزنى بىلەلمىي قالىمىز. ئەگەر تېرى-

مىزنى بۇ چىرايلىق مايمۇنلارنىڭكىدەك ئىسسىغاندا سېلىۋېتىپ،

تۈڭلىغاندا كىيىۋالساق بىك ياخشى بولاتتى ئەمدىسمۇ؟» مايمۇن قېرى

سۆگەتنىڭ ئۇستىدە ئولتۇرۇپ بالسلار ئۇزاب كەتكەندىن كېيىنمۇ ئۇ -

زۇنگىچە خىال سۈرۈپتۇ. ئۇ مەھەلللىسىگە قايتىپ كېلىپمۇ ھېلىقى

چىرايلىق مەيمۇنلارنى پەقەت ئېسىدىن چىقىرالماپتۇ. شۇڭا ئۇ باشقا

مايمۇنلارغىمۇ قوشۇلماي، يەرددە دەرەخكە يۆلەنگىنچە مۇڭ -

لىنىپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئائىسى:

— بالام، نېمە بولۇڭ ؟ روهىڭ چۈشۈپلا كېتىپتىغۇ؟

ئاغرىپ قالىخانسىن ؟ — دەپ سوراپتۇ.

ئۇيغۇر بالىلار چۈچە كىلىرى (1)

بىراق، مايمۇننىڭ قولىقىغا ئانسىنىڭ گەپلىرى كىرمەپتۇ. ئۇ
قانداق قىلسام ئاشۇ مايمۇنلاردەك چىرايلىق بولارمەن دېگەندىن باشـ
قىنى ئويلىمايدىكەن. قۇيرۇقى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئوشۇقچە، سەت نەرسىدەك
تۆيۈلۈپتۇ. ئۇ قۇيرۇقۇم بولمىغان بولسا مەنمۇ چىرايلىق بولاتتىم دەپ
ئويلىمايدىكەن. ئۇ قۇيرۇقىنى ھەرخ شېرىخىغا يۆگىپ قويۇپ كۈچەپ تارـ
تىپ ئۆزۈۋەتمەكچى بولغان بولسىمۇ ئۆزەلمەپتۇ. ئۇنداق ئوپلاپ، مۇنداق
ئوپلاپ ئاخىرى دوستى يولۇاسنى ئېسىگە ئاپتۇ. « يولۇاسجان مېنىڭ
چىشم بەك ئۆتكۈر، ھەرقانداق نەرسىنى چايىناب ئۆزۈۋەتىلەيمەن دەۋاـ
تاتتى. مەن ئۇنىڭدىن ياردەم سوراي». ئۆزىچە مۇۋاپىق ئەقىل تاپقان
مايمۇن يۈگۈرۈپ، تاقلىغىنىچە بىرەمدىلا يولۇاسنىڭ يېنىغا بېرىپـ
تۇ. يولۇاسمۇ يالغۇزچىلىقتا زېرىكىپ قېيىن دەرىخىنىڭ سايىسىدا
مۇگىدەپ، ئىسىنەپ ياتقانىكەن، شۇڭا ئۇ مايمۇننى كۆرۈپ خۇشال بوبتۇ.
— مايمۇنچان كېلىپ قاپسەنخۇ، كەلمىگىنىڭگىمۇ ئۆزۈن بوبتۇ.

مەنمۇ سېنى ئىزدەپ بارالمىدىم.

— مەن سەندىن ياردەم سوراپ كەلدىم، — مايمۇن ئۆزىنى بېسىـ
ۋالالماي، يولۇاستىن ئەھۋالىمۇ سورىماي شۇنداق دەپتۇ.

— ھە، ساڭا قانداق ياردەم قىلسام بولىدۇ؟ ئىككىمىز دوست
بولغاندىن كېيىن قولۇمدىن كەلسىلا ياردىمىمنى ئايىمايمەن،
 يولۇاس ئورنىدىن تۈرۈپ سىلكىنۋەتكەندىن كېيىن سوراپتۇ.
چىرايلىق مايمۇن بولۇشقا ئالدىراپ كېتىۋاتقان تايىمۇن جىدـ

دىيىلەشكەن ھالدا سۆزلىمەپتۇ:

— تېز بول دوستۇم، قۇيرۇقۇمنى تۈۋىدىن چايىناب ئۆزۈـ
ۋەتكىن، مېنى سەتلەشتۈرۈۋاتقان نەرسىنىڭ قۇيرۇق ئىكەنـ
لىكىنى ئەمدى بىلدىم. ھازىرقى بىر ئاززوپۇم قۇيرۇقىسىز،

چرايلىق ماييمۇن بولۇش!

يولۇس ماييمۇنىڭ گېپىنى ئاڭلاب ھېیران قاپتۇ. ئۇ ماييمۇنىڭ گېپىنى خاتا ئاڭلاب قالىغاندىمەن دېگەندەك ماييمۇنغا قاراپ ھاڭۋاق. قىنچە تۈرۈپ قاپتۇ.

— نېمانداق قاراپ تۈرسەن، قۇيرۇقۇمنى تۈۋىدىن چايىناپ ئۆزۈۋەت دەيمەن، شۇنداق قىلسالىڭ ماڭا ھەقىقىي ياردەم قىلغان بولسىن. يولۇس ماييمۇنىڭ راستلا شۇنداق دەۋاتقانلىقىنى بىلىپ سوراپ.

تۇ:

— ماييمۇنجان، ساراڭ بولۇپ قالىغانسىن، قۇيرۇقى يوق ماييمۇنى قانداق ماييمۇن دېگىلى بولىدۇ؟ قۇيرۇقۇڭنى چايىناپ ئۆزۈۋېتىشقا كۆزىنى يۇمۇپ - ئاچقۇزچىلىك پۇتىدىغان ئىش، بىراق ئۆزۈلگەن قۇيىرىقۇڭنى ئۇلاش قولۇمدىن كەلمەيدۇ، شۇڭا ئوبدانراق ئويلىنىپ باق. سالى بولارمىكىن.

— ھې يولۇساجان، تولا گەپ قىلماي قۇيرۇقۇمنى تۈۋىدىن ئۇ. زۇۋېتە. مەن چرايلىق ماييمۇنلاردەك بولسام بولدى، ساڭا چاقچاق قىدەلىۋاتمايمەن. سەن ماڭا مۇشۇ ئىشتا بىر ياردەم قىلسالىڭ بەك خۇش بولۇپ كېتەتتىم.

يولۇس ماييمۇنىڭ يېلىنىپ - يالۋۇرۇشلىرىدىن ئۇنىڭمۇ ئويىلىغان بىر يېرى بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپتۇ - دە، ئۇنىڭ دېگىنى بو - بىچە قىلماقچى بويپتۇ.

— ئۇنداق بولسا كۆزۈڭنى چىڭ يۇمۇپ تۇرغىن، ئىش قىلىپ كېيىن مەن بۇ ئىشقا ئىگە ئەمەس.

بۇ گېپىنى ئاڭلىخان ماييمۇن خۇشال بولۇپ كۆزىنى يۇمۇنىچە يولۇساقا ئارقىسىنى قىلىپ تۇرۇپتۇ. يولۇس

مايمۇنىڭ قۇيرۇقىنى ئۆتكۈر چىشلىرى بىلەن چايناب تۈۋىدىن ئۇ.-
زۇۋېتىپتۇ. مايمۇن ئاغرىققا چىدىماي ۋارقراب كېتىپتۇ. بىراق، ئۇ
چىرايلىق مايمۇنلارغا ئوخشىدىم دەپ خۇشال بولغاچا، قۇيرۇقىنىڭ
ئاغرىقىنىمۇ ئۇنتۇپ قاپتۇ - دە، كىينىدىن قان ئېقىۋاتقانلىقى بىلدەنمۇ
كارى بولماي يۈگۈرگىنچە كۆزدىن غايىب بويتۇ. يولۋاسنىڭ «قۇيى-

رۇقۇڭنى ئېلىۋال» دېگەن گېپىمۇ قولقىغا كىرمەپتۇ.

شۇ كۈندىن باشلاپ مايمۇن كەينى ئىككى پۇتى بىلەن ئۆرە مې.-
ئىشنى ئۆگەنە كچى بويتۇ، بىراق قۇيرۇقى بولىسغاچقا تەڭپۈڭلىقىنى
ساقلىيالماي موللاق ئېتىپ كېتىپتۇ. ئۇ تېخى يەنە چىرايلىق ماي.-
مۇنلارغا ئوخشاش تېرسىنى سېلىۋەتمەكچى بولغان بولسىمۇ پەقەنەت
سالالماپتۇ. ئۇنىڭ قىلىقلەرنى كۆرگەن باشقا مايمۇنلار ئۇنى «ساراڭ
بولۇپ قاپسەن» دەپ مازاق قىپتۇ.

كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن مايمۇن قۇيرۇقىنىڭ ئۆزى ئۇچۇن نا.-
هايتى مۇھىم ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. باشقا مايمۇنلار ئۇنى «سولـ
تىدك» دەپ مازاق قىلىپ ئارىسغا ئالماپتۇ. ھەممىدىن يامىنى ئۇ دەـ
رختە خالىغىنىچە يۈگۈرۈپ يۈرەلمەيدىغان بويتۇ. پۇتون زېھنىنى
يىغىپ ئاۋايلاپ ماڭسىمۇ دەرەختىن چوشۇپ كېتىپ، پۇت، قولىنى
يارىلاندۇرۇۋاپتۇ. مايمۇن شۇ چاغدىلا ئۆزىنىڭ «چىرايلىق مايمۇن بوـ
لىمەن» دەپ قاملاشىغان ئىش قىلىپ قويغانلىقىنى بىلىپتۇ. ئەمدى
ئۇ ھەسرەت چېكىپ، پۇشايمان يېگەن بولسىمۇ ئورنىغا كەلمەپتۇ.
قانداق قىلىشىنى بىلەلمىگەن مايمۇن يەنە يولۋاسنى ئىزدەپ
بېرىپتۇ. مايمۇن ئورۇقلاب تولىمۇ سەتلەشىپ كەچكەچكە،
يولۋاس ئۇنى تونۇيالماپتۇ، شۇڭا ئۇ مايمۇنىدىن «كىمنى
ئىزدەيسىز؟» دەپ سوراپتۇ.

— ۋۇي، يولۇاس دوستۇم، سەن مېنى ئۇنتۇپ قالغان ئوخشىما.-
 سەن، مەن سېنىڭ گېپىتىگە كىرمىدى قۇيرۇقۇمىدىن ئايىلىپ قېلىپ
 ناھايىتى تەس كۈنگە قالدىم، باشقا مايمۇنلار مېنى «سولتەك» دەپ ئا-
 رىغا ئالمايدىغان بولدى. قۇيرۇقۇم بولمىغاجقا دەرەختە ئەركىن ھەر-
 كەت قىلالماي، ئېگىز شاخلارىنى مېۋىلەرنى يېيدىلمىدىغان بولدىم،
 كۇنلىرىم ئاج قورساق ئۆتۈۋاتىدۇ، دەرد ۋە ئاج قورساقلق مېنى مۇ-
 شۇنداق قىلىپ قويىدى... شۇڭا قۇيرۇقۇمنى سېنى ئېلىپ قويغانمى-
 كىن دەپ كەلگەنلىدىم...-

— قۇيرۇقۇڭخۇ ئۆيۈمە تۈرىدۇ، بىراق ئۇنى ئۇلاش مېنىڭ قو-
 لۇمىدىن كەلمىيدۇ، بۇنى مەن ساڭا بۇرۇنلا دېگەن.

— ئەجىب ئوبدان قىپسەن، قۇيرۇقۇمنى تاپساملا ئۇنى ئۇلايدىغان-
 نىڭ ئامالىمۇ چىقىدۇ، ساڭا رەھمەت، ساڭا رەھمەت...
 مايمۇن خۇشاللىقىدىن سەكىرەپ كېتىپتۇ، يولۇاس ئۆيىگە كە-
 رىپ مايمۇننىڭ قۇيرۇقۇنى ئەچىقىپ بېرىپتۇ. مايمۇن قۇيرۇقۇنى
 ئالغاندىن كېيىن، يۈگۈرگىنىچە قويۇق ئورمانانلار ئارىسىغا كىرىپ
 كېتىپتۇ. ئۇ نۇرغۇن يەرلەرگە بېرىپ قۇيرۇقۇنى ئۇلاتماقچى بولغان
 بولسىمۇ، ھېچكىم ئامالىنى قىلالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىر ئۆمۈر
 ھەسرەت بىلەن ئۆتۈپتۇ...-

قۇربان بۇۋاي «چۆچەك تۈگىدى» دېگەنداك نەۋىرىلىرىگە قاراپ
 قويۇپتۇ، بىراق ئىلقتۇت چۆچەكىنىڭ تۈگىشىگە ئۇنىمىي تۇرۇۋاپتۇ.
 — بۇۋا، چۆچكىڭنىڭ ئاخىرى ئانچە قاملاشماي قالدى،
 بۇ چۆچەكىنىڭ ئاخىرىنى باشقىدىن ئېيتىقىن. مايمۇن شۇنچە
 پۇشايمان يېپ، ئازاب تارتىقان تۇرسا، ئۇنىڭ قۇيرۇقى چوقۇم
 ئەسىلىگە كەلمىسە بولمايدۇ.

قۇربان بۇزاي خىرىلداب كۈلۈپ كېتىپ:

— ئىلقوت، مەن بۇ چۆچەكىنى خالغانچە ئۆزگەرتىسم بولمايدۇ.
ئىسىلى ئىش شۇنداق بولغان تۇرسا، — دېپتو. قۇربان بۇزاي ھەرقانچە
چۈشەندۈرگەن بولسىمۇ، ئىلقوت ئۇنىمىي تۇرۇۋالغاچقا، چۆچەكىنىڭ
ئاخىرىنى باشقىدىن ئېيتىپتۇ.

— ماقول ئىمىسى، مەن ئۆزگەرتىپ ئېيتىپ باقاي، — قۇربان
بۇزاي چۆچەكىنىڭ ئاخىرىنى ئۆزگەرتىپ ئېيتىپتۇ.

— مايمۇن يولۇاستىن قۇيرۇقىنى ئېلىپ كېتىپ «قۇيرۇقۇمنى
تاپتىسم، قۇيرۇقۇمنى تاپتىسم» دەپ سەكىرەپ - تاقلاپ كېتىپتۇ. ئۇ خۇ-
شاللىقىدا ئۆزىنىڭ مەھىللەسىگە قانداق كېلىپ قالغانلىقىنىمۇ
بىلمەي قاپتۇ. بىراق، ئارىلىقتىن كۆپ ئۆتمىي ئۆزىنىڭ ئارتۇقچە خۇش
بولۇپ كەتكەنلىكىنى بىلىپتۇ، چۈنكى ئۇنىڭ قۇيرۇقىنى ھېچكىم
ئۇلاب بېرەلمەپتۇ. ئۇ ھەسرەت بىلەن مۇڭلىنىپ يىغلاپتۇ. نېمىشقىمۇ
قۇيرۇقۇمنى ئۆزۈۋەتكەندىمەن دەپ ئۆزىنى كاچاتلاپتۇ. كېپىن ئۇ تەق-
درىگە تەن بېرىپ، يىخىمای ياشاؤرمەكچى بولغان بولسىمۇ، لېكىن
ئۆزىنى تۇتنۇۋالماي ھۆڭرەپ يىغلاپتۇ.

— مايمۇنجان! مايمۇنجان! — تۇيۇقسىز چىققان بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ
مايمۇن يىغىدىن توختاپ بېشىنى كۆتۈرۈپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىدا ئاپئاقدا
ساقاللىق بىر بۇزاي تۇرغۇدەك.

— سەن نېمىشقا يىغلايسەن؟

— قۇيرۇقۇمىدىن ئاييرىلىپ قالغانقا يىغلاۋاتىمەن.

— قۇيرۇقىسىز بولۇش ئۆزۈڭنىڭ ئارزۇسى ئىدىغۇ؟

— مەن خاتا قىپتىمەن.

— خاتا قىلغىنىڭغا پۇشايمان قىلدىڭمۇ؟

—ھەئ، پۇشايمان قىلىدىم.

—ئۇنداق بولسا بۇنىڭدىن كېيىن قۇيرۇققۇڭنى ئوبىدان ئاسر!!

—شۇ گەپتىن كېيىن بۇۋاي غايىب بويپتۇ. مايمۇن ئىتتىك كەپ-

نىگە قارىسا، ئۇنىڭغا بۇرۇنقىدىنمۇ چىرايلىق ئوزۇن قۇيرۇق پىيدا

بولۇپ قاپتۇ. مايمۇن خۇشاللىقىدىن سەكىرەپ، موللاق ئېتىپتۇ، شاخ-

تنى - شاخقا سەكىرەپ تۈرلۈك ئويۇنلارنى ئويناتپتۇ، خۇشال بولۇپ

ناخشا ئېتىپتۇ، ئۆزى ئۇچۇن قۇيرۇقنىڭ ئەڭ قىممەتلىك ئىكەنلىك.

كىنى ھېس قىپتۇ. قۇيرۇق ئۇنىڭ ئۇچۇن قۇيرۇق بولۇپلا قالماي ئەڭ

مۇھىم قورال ئىكەن. شۇنىڭدىن كېيىن مايمۇن دەرەختىن - دەرەخكە

سەكىرەپ، خۇشال - خۇرام ئويۇنلارغا بويپتۇ، ھېچكىم ئۇنى «سولتىك»

دېمەپتۇ. ئەڭ ئېگىز شاخلاردىكى شەربەتلىك، شەرنىلىك مېۋىلەردىن

ئۇزۇپ يەپتۇ.

ئەلقۇت ئەمدى بۇۋىسىنىڭ چۆچكىدىن رازى بولغانداك كۈلۈم-

سىرىگىنچە خىيال سۈرۈپ ئولتۇرۇپ كېتىپتۇ. ئۇ تېخى كىچىك

بولغاچقا، نۇرغۇن ئىشلارنى بىدак چوڭقۇر ئويلىيالمايدىكەن، شۇڭا ئۆ-

زىنىڭ مايمۇننىڭكىدەك قۇيرۇقى يوقلىقىغا خاپا بويپتۇ.

—قۇيرۇقۇم بولغان بولسا مەنمۇ مايمۇنداك دەرەختىن - دەرەخكە

سەكىرەپ ئويىنخان بولسام نېمىدېگەن ياخشى بولاتتى - ھا! — ئەلقۇت

شۇنداق ئويلاپتۇ - ھا، بۇۋىسىدىن سوراپتۇ:

—بۇۋا، نېمىشقا مېنىڭ قۇيرۇقۇم يوق؟

—ئادەمنىڭ قۇيرۇقى بولمايدۇ.

بۇۋىسى شۇنداق دەپ جاۋاب بەرگەن بولسىمۇ ئەلقۇت

بۇۋىسىنىڭ جاۋابىدىن رازى بولماپتۇ. «مېنىڭمۇ مايمۇنۇ-

نىڭكىدەك قۇيرۇقۇم بولسا، باشقا باللار مەن چىققان دە-

ئۇيغۇر بالسlar چۈچە كىلىرى (1)

رەخكە چىقالىسا، ئۇلارنىڭ ھەممىسى مېنى ماختاپ كەتسە نېمىدىد-
مەن ياخشى بولاقتى - ھە!» دەپ ئوبىلاپتۇ. ئەلقوتنىڭ جىمبىپ كەتكەد-

لىكىنى كۆرگەن قۇربان بۇۋاي ئەلقوتنقا چاقچاق قىپتۇ:

— ئەلقوت، كەينىڭگە قارا، ساتقا قۇزىرۇق پەيدا بولۇپ قاپتۇ.

ئەلقوت ئىتتىك ئورنىدىن تۈرۈپ كەينىڭگە قاراپتۇ. چۆچەك ئاڭ-

للاۋاتقان بالسlar قاقاقلالپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. قۇربان بۇۋايىمۇ خىرىلداب

كۈلۈپتۇ. ئەلقوت خىجىل بولۇپ قىزىرىپ كېتىپتۇ.

تىشىخاڭ ئۇيغۇنچى

پېقىندىن بېرى ھايۋانلار پادشاھلىقىدا شر پادشاھنىڭ تە-
شىببۇسى بىلەن تۇرلۇك تېپىشماق ئويۇنى ئۆچۈج ئاپتۇز.
بىر كۇنى ھايۋانلار پادشاھلىقىدىكى بىر مەھدىللەدە ھايۋانلار بىر
يىرگە جەم بولۇپ تېپىشماق ئويىناتۇز. ئويۇنغا مۇشۇ مەھدىللەدىكى
ئۇستا تېپىشماقچى ئېسق باشلامىچىلىق قىپتۇ.
—بوگۇن بۇ يىرگە نىمە ئۆچۈن يېغىلغانلىقىمىزنى ھەممىشلار
بىللىسلەر، ھازىر پادشاھلىقىمىزدا تېپىشماق ئويۇنى ئۆچۈج ئېلىۋا-
تسدۇ. تېپىشماق ئويۇنى ئىنالقىقىنى، كۆڭۈل ئېچىشنى، زېھىن ۋەقا-
بىلىيدىتى ئاشۇرۇشنى مەقسىت قىلغان ئەھمىيەتلەك پاڭالىسىدەت. بىز
تېپىشماق ئويۇنى ئارقىلىق ئالدى بىلەن تۇرلۇك شىئىھەر بىلەن تو-
نۇشمىز ھەممە ئۇلارنىڭ بىلگە ۋە ئالاھىدىلىكلىرىنى بىلۇۋالىمىز.
يەند بىر تەرەپتىن، شەيىھەرنى تەسۋىرلەپ، شېئىر - قوشاق
ئېيتالايدىغان، ئەترابلىق پىنکىر قىلايدىغان بولىمىز، تە-
پىشماق ئويۇنى ئويىناب بېرىش بىز ئۆچۈن پايدىلىق. ھازىر
بىزنىڭ ئارىمىزدىن ماھىر تېپىشماق ئۇستىلىرى چىقىۋا-
ك

تىدو، بۇگۈنكىدەك مەشىقنى توختاتماق داۋاملاشتۇرساق، چوقۇم پا
 شاھلىقىمىزدىن كۆزگە كۆرۈنگەن ماھىرلار يېتىشپ چىقىدو.
 ئېسقىنىڭ سۆزىدىن كېيىن بۇ يەرگە يىغىلغانلار قىزغۇن چاۋاڭ
 چاپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارسىدا تېپىشماق ماھىرلىرىدىن شاتۇت، غاز، مايدا-
 مۇن، ئوغلاق قاتارلىقلار بار ئىكەن.
 — ئازاراق تنچلىسىايلى، مەن خالىغان بىرەيلەننىڭ ئىسمىنى ئا.
 ئىيمىن، ئىسى ئاتالغانلار ماھارەت كۆرسىتىسى بولىدۇ.
 تېپىشماق ئويۇنىغا قاتىنىشدىغانلار «كىمنىڭ ئىسى چىقىپ
 ز» دېگەندەك جىمب كېتىپتۇ.
 — ھۆپۈپ!

سورۇندىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئىنتىك ھۆپۈپكە قاراپتۇ. ھە دې-
 ھۆپۈپنىڭ ئىسى چىققانلىقى ئۇنى خېلىلا تەمتىرىتىپ قو.
 شۇنداقتىمۇ ئۇ ئالدىرىمای سەھىنگە چىقىپ تېپىشماق تو Fowler.
 و يۇنداد بۇرۇنقى تېپىشماقنى ئېيتىشقا بولمايدىكەن، شۇڭا نەق
 و قۇش شىرت قىلىنىدىكەن.

ئۆزى قارا، ئاق تۈمىشۇق،
 ماڭار ئاران ئىغاڭلاب.
 ئۆتكۈزىدۇ قىشنى ئۇ،
 سوغۇق ئۆتكۈزۈرە ئۇخلاب.

لانمايلا ئېسقىنى تېپىشماققا توقۇۋەتكەنلىك.
 دان قاپتۇ. سورۇندىكىلەرنىڭ ئارسىدا
 رۇلىپتۇ. ئېسق ھۆپۈپنىڭ ئۆزىنى مازاراق

قىلغانلىقىدىن ئاچىقلىنىپ، سورۇنى باشقۇرۇۋاتقانلىقىنىمۇ ئۇز-
تۇپ، ئويۇن تەرتىپىگە خىلاب ھالدا مۇنداق دەپتۇ:
— ھۆپۈپ بىردهم تۈرۈپ تۈرسۈن، مەن بىر تېپىشماق ئېيتىي،
ئىككى تېپىشماقنى تەڭ تېپىڭلار! — ھۆپۈپكە ئاچىقى كەلگەن ئې-
يىق كۆپ ئويانمايلا تۆۋەندىكى تېپىشماقنى توقۇپتۇ:

شاه چاغلاییدو ئۆزىنى،
تاجىسى بار بېشىدا.
بەكمۇ سېسىق پۇرايىدو،
كەلسەڭ ئۇنىڭ قېشىغا

هۆپۈپ ئېيقىنىڭ ئۆزىنى ئەيىبلەۋاتقانلىقىدىن نارازى بولۇپ،
هۆپۈپ كېتىپتۇ. سورۇندىن خىرىلدىغان، پىخىلدىغان كۈلکە ئاڭ-
لىنىپتۇ. شۇ چاغدا ئويۇنغا يېتەكچىلىك قىلىۋاتقانلاردىن شاتۇت
گىيىك ئارىلىشىپتۇ.

پـ بـرـدـهـمـ تـنـچـلـىـنـىـڭـلـارـ،ـ مـنـچـهـ ئـوـيـۇـنـمـىـزـ ئـانـچـهـ يـاـخـشـىـ باـشـلـانـمـاـيـ
قـالـدـىـ،ـ ئـېـيـىـقـ بـىـلـەـنـ هـۆـپـوـپـ قـائـىـدـهـ بـويـچـهـ جـازـالـىـنىـ كـېـرـەـكـ،ـ چـۈـنـكـىـ
ئـۇـلـارـ بـىـرـ -ـ بـىـرـىـنىـ مـازـاقـ قـىـلىـدىـخـانـ،ـ ئـۆـزـئـارـاـ ئـېـيـىـنـىـ ئـاـچـىـدىـخـانـ تـېـ
پـىـشـماـقـنـىـ دـەـپـ سـالـدـىـ،ـ شـۇـڭـاـ ئـۇـلـارـنىـ ئـوـيـۇـنـ باـشـقـورـغـۇـچـلـارـ تـۆـهـنـدـدـ:
كـىـدـەـكـ ئـۇـسـوـلـ بـىـلـەـنـ جـازـالـاشـنـىـ قـارـارـ قـىـلـدـىـ:

—هۆپۈپ ئۈچ تېپىشماق توقۇيدۇ، ئېيىق ئاشۇ شېئد-
رىي تېپىشماقا شېئرىي جاۋاب بېرىدۇ. ئىگەر ئۇلار مۇشۇ
ئويۇن ئارقىلىق سورۇندىكىلەرنى ۋە ئويۇن باشقۇرغۇچىلارنى
رازى قىلالسا، ئويۇن نىمىز يەنە ئۆز تەرتىپى بويمىچە داۋام

قىلىدۇ.

ئېيىق بىلەن ھۆپۈپىمۇ بۇ جازاغا رازى بويپتۇ. كۆپچىلىكىنىڭ ئا-
رسىدا كۈلکە - قىقا سلار كۆتۈرۈلۈپتۇ، ھۆپۈپ بىرىنچى تېپىشماقنى
ئېيتىپتۇ:

بەك چىراىلىق، ئەددەپلىك،
سەندىن ئەھۋال سورايدۇ.
گەپكە ماھىر، گەپ قىلسالىڭ
سېنى ئېينەن دورايدۇ.

ئېيىق كۆپ ئوبىلانمايلا تېپىشماقنىڭ جاۋابىنى تېپىپ بولغان
بولسىمۇ، لېكىن شېئىرىي جاۋاب قاملاشماي قالمىسۇن دەپ، ئىچىدە
توقۇۋالغاندىن كېيىن جاۋاب قايتۇرۇپتۇ.

قاناتلىق ھەم تۈمىشۇقلۇق،
بەكمۇ گەپچى كوت - كوت ئۇ.
ئارىمىزدا بار ھازىر،
يېقىن دوستۇم شاتۇت ئۇ.

كۆپچىلىك ئېيىقنىڭ جاۋابىدىن رازى بولۇپ چۈرقىرىشىپ
كېتىپتۇ. ئويۇنى باشقۇرۇۋاتقانلارمۇ ئۇلاردىن رازى بولغان-
لىقىنى، ئويۇنى داۋاملاشتۇرۇشنى بىلدۈرۈپتۇ. ھۆپۈپ
ئىككىنچى تېپىشمىقىنى ئېيتىپتۇ:

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە كىلىرى (1)

ئۆزى يۈڭلۈق، ۋارقىرىخاق،
بala تۈرۈپ ساقاللىق.
ئۇنىڭ ئوبىدان ماكانى،
بېشىل ئوتلاق، چاتقاللىق.

ئېيىق بايىقىدەك بىردهم ئويلىنىڭغاندىن كېيىن جاۋاب بې:

رېپتۇ:

ئۆچكىنىڭ پۇشتى،
پاقلاننىڭ دوستى.
ئىسمى ئوغلاقجان،
ئەزەلدىن شوختى.

كۆچىلىك بۇ تېپىشماقلىق سوئال – جاۋابلاردىن رازى بولۇپ
چاواڭ چاپتۇ. ھۆپۈپ ئۇچىنچى تېپىشمىقىنى ئېيتتىپتۇ:

ئۇزۇن بويۇن، تۇمشۇقلۇق،
ئۇتەر دائىم ئەپ بولۇپ.
كۈز كىلگەندە ئۇچىدۇ،
جەنۇقا ئۇ سەپ بولۇپ.

ئېيىق بۇ قېتىم ئانچە ئويلانمايلا جاۋاب بېرپىتۇ:

مېنىڭ ئاشۇ دوستۇمنىڭ،
بارغان يېرى ئاز ئەممەس.

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە گىلىرى (1)

تېپىپ بولىدۇم جاۋابنى،
دەيدۇ كىممۇ غاز ئەمدىس.

كۆپچىلىكىنىڭ ئارسىدا يەنە كۈلکە - قىقاسلار، رازىمىنلىك سا-
دالىرى كۆتۈرۈلۈپتۇ. ئۇيۇننى باشقۇرۇۋاتقانلارمۇ ئۇلاردىن رازى بولۇپ
گۇناھىنى كەچۈرۈم قىپتۇ.

ئېيىق كۆپچىلىكىنى تىنچلاندۇرۇپ، ئۇيۇننى داۋاملاشتۇرۇپتۇ.
— ئەمدى ئۇيۇنمىزنىڭ ئىككىنچى تۇرى باشلىنىدۇ، كىم خا-
لىسا شۇ چىقىپ تېپىشماق ئېيتىدۇ. ئەگەر كىم ئۆلچەملىك تېپىش-
ماقتىن بىرىنى ئېيتىلاسا، ئۇنىڭغا ئەھۋالغا قاراپ مۇۋاپىق مۇكابا-
پىرىلىنىدۇ، قېنى باشلاندى.
ئېيىقنىڭ جاكارسىدىن كېىن مەيدانغا بىرىنچى بولۇپ ئاق
قوشقاچ چۈشۈپتۇ.

— من بىر تېپىشماق ئېيتىپ باقىم بولارمۇ؟ — ئالدىراپ
مەيدانغا چۈشۈۋالغان بىلەن ھودۇقۇپ قالغان ئاق قوشقاچ نېمە دېيەرىنى
بىلەلمىي تىرىقىنى تاتىلاپ تۇرۇپتۇ. كۆپچىلىكىنىڭ ئارىسىدىن
«قېنى تېپىشمىقىڭنى ئېيتىماسىن!» دېكەن سادالار ئاڭلىنىپتۇ. ئې-
يىق چۈكان سېلىۋاتقانلارنى بېسىقتۇرۇپتۇ. ئاق قوشقاچ جىددىيەلەش-
كىنىدىن قىزارغىنىچە تېپىشمىقىنى ئېيتىپتۇ:

ئۆزى تۈكۈلۈك، قۇيرۇقلۇق،
ئوخشىپ كېتىر ئادەمگە.
بىلىپ قويۇڭ مايمۇن ئۇ،

...

شۇ چاغدا كۆپچىلىكىنىڭ ئارىسىدىن كۈلکە كۆتۈرۈلۈپتۇ. ئاق قۇشقاچ نېمە بولغانلىقىنى بىلەلمى تەمتىرىگىنچە ۋېچىرلاپ كې- تىپتۇ. ئېيىق كۆپچىلىكىنى تنىچلاندۇرۇپ، ئاق قۇشقاچىنى ئوڭايدى سىزلىقتىن قۇتۇلدۇرۇپتۇ.

— تىنچلىنىڭلار، تىنچلىنىڭلار! بۇ بىر ئويۇن، بىر — بىردى.
مىزنى مازاق قىلىدىغان ئىشنى قىلمايلى. ئاق قوشقاچ گەرچە تې.
پىشماقنىڭ جاۋابىنى ئۆزى دەۋەتكەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئويۇنغا قاتىنـ.
شىش قىزغىنلىقى ياخشى، بىز ئۇنى بىر تال گۈل بىلەن مۇكاباتلایـ.
مىز! — ئېيقنىڭ سۆزىدىن كېيىن ئاق قوشقاچقا بىر تال گۈل تەقـ.
دەم قىلىنىپتۇ.

—قىنى كىم تېپىشماق ئېيتىپ باقىدۇ؟—ئېيىقنىڭ سوئالى.
دىن كېيىن ئالدىر اڭخۇ ئاق توشقان مەيدانغا چۈشۈپتۇ. ئۇ ئويلانمايلا
تېپىشماق ئېيتىپتۇ:

شاختىكى مېۋە،
ئۆزى يۈمىلاق.
ئۇنىڭ قېشىدا،
بار كۆپ يۈپۈرماق.

بۇ تېپىشماقنىڭ جاۋابىنى بىزىلەر «ئۇرۇك» دېسە، يەنە بىزىلەر «شاپتۇل، ئالما، جىندىستە، دولانە» دەپ ھەرخىل جاۋاب بې-رپىتۇ. دېمەك، بۇ تېپىشماقنىڭ ئۆزىگە خاس جاۋابىنى تاپ-قىلى بولماپتۇ.

ئۇيغۇر بالسالار چۈچە كىلىرى (1)

رۇپ، توشقاننى بىر تال ئالما بىلەن مۇكاباتلىغاندىن كېيىن مۇنداق دەپتۇ:

— توشقاننىڭ تېپىشماق توقۇشى يامان ئەمەس، بىراق ئۇ تېـ.
 پىشماقنىڭ مۇھىم بىر ئلاھىدىلىكىنى بىلەلمىگەندەك قىلىدۇ. تېـ.
 پىشماقلارغا ئلاھىدىلىكى ئومۇمىسى جەھەتتىن ئوخشادىغان كېتىدىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى جاۋاب بولۇپ قالسا بولمايدۇ.
 ھەرقانداق تېپىشماقنىڭ ئۆزىگە خاس دەل جاۋابى بولۇشى كېرەك.
 ئەمدى ئويۇنىمىزنىڭ يەنە بىر تۈرىنى باشلايمىز، ھازىر مەيدانغا ئويۇن
 ھەيئىتى تەرىپىدىن ئلاھىدە تاللانغان ئىككى ماھىر چۈشىدۇ. ئۇلارـ
 نىڭ ھەربىرى نەق مەيداندا ئۈچتىن تېپىشماق توقۇيدۇ، بىرسى تېـ.
 پىشماق ئېيتقاندا يەنە بىرى ناھايىتى تېزلىك بىلەن شېئىرىي جاۋاب بېرىدۇ.

شۇ چاغدا سەھىنەدە شاتۇت بىلەن غاز پەيدا بولۇپ، كۆپچىلىكە سالام قىلغاندىن كېيىن، ماھارەت كۆرسىتىشكە باشلاپتۇ. شاتۇت ئالدى بىلەن تېپىشماق ئېيتتىپتۇ:

ئۇزۇن بويۇن، ئاق بويۇن،
 سۈزۈك كۆلده ئاق پەرى.
 ئاسماندا ئاق مارجاندەك،
 كۆرۈندۇ بەئەينى.

غاز تېزلا جاۋاب بېرىپتۇ:

قاناتلىقلار گۈزلى،

ماڭا يېقىن تۈغقان ئۇ.

ئاق مارجاندەك كۆرۈنگەن،

قاتار ئۇچقان كۆپ ئاق قۇ.

تېپىشماق ئويۇنى ناھايىتى جانلىق ۋە قىزقارلىق ئېلىپ بېرىـ
لىۋاتقاچقا، سورۇندىكىلەر ئۇلارغا قىزغىن ئالقىش ياخىرىتىپتۇ. شاتۇت
سالماقلق بىلەن يەنە بىر تېپىشماقنى ئېيتىپتۇ:

ئۇچلۇق تۇمىشۇق، قىل بۇرۇت،

ماكانى توشۇك.

قورقۇپ بىدەر قاچىدا،

ئۇچرىسا مۇشۇك.

غاز ئىككى قېتىم غاقىلداب قويۇپ تېزلا جاۋاب بېرىپتۇ:

قۇيرۇقى بىگىز،

قوغلىسام قاچقان.

بۇ تېپىشماقنىڭ،

جاۋابى چاشقان.

قىزغىن كەپپىيات يەنە داۋاملىشىپتۇ. شاتۇتمۇ ئۇـ

چىنچى تېپىشمىقىنى ئېيتىپتۇ:

ساۋۇتى بار تىكەنلىك،

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە گىلىرى (1)

ماڭالايدۇ ئۆمىلدپ.

تىقىۋالار ساۋۇتقا،

ئۇ بېشىنى نېمىدەپ.

غاز شاتۇتنىڭ ئۇچىنچى تېپىشمىقىغىمۇ تېز جاۋاب بېرىپتۇ:

تۇمىشۇقى ئۇزۇن،

ئەمدەس ئۇ تۈلکە.

بۇ تېپىشماقنىڭ،

جاۋابى كىرپە.

قىزغىن ئالقىش سادالىرى يەنە ئەۋجىگە چىقىپتۇ. ئېيىق سو-
رۇنى تىنچلاندۇرغاندىن كېيىن «ئەمدى غاز تېپىشماق ئېيتىدۇ، شا-
تۇت تاپىدۇ» دەپ جاكارلاپتۇ. غاز قائىدە بويىچە ئويۇنى داۋاملاشتۇرۇپ-
تۇ:

گوياكى بىر ئۇچقۇر گۈل،

گۈلدىن - گۈلگە قونىدۇ.

باھار كەلسە باغلاрадا،

لەرزان ئۇچۇپ يۈرۈدۇ.

شاتۇتمۇ تېز لا جاۋاب بېرىپتۇ:

كۆرۈپ ئۇنى دەپ قالما.

باڭلاردىكى گۈل - چېچەدەك.
گۈلدىن - گۈلگە قونغىنى،
ئېيتىپ بېرىھى كېپىندەك.

شاتۇت تېپىشماق ئېيتىشنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپتۇ:

جۇغى كىچىك، ئەمگە كچان،
بىر توشۇكتە مىڭى بار.
ئۆزىدىن چوڭ نەرسىنى،
كۆتۈرگۈدەك جېنى بار.

غازار داۋاملىق جاۋاب بېرىپتۇ:

ھەمكارلىقى يار قىلىدۇ،
ئىش قىلىشتا، ئەمگەكتە.
مەن دەپ بېرىھى سىلەرگە،
ئۇنىڭ ئىسمى چۈمۈلە.

شاتۇت ئەڭ ئاخىرقى تېپىشماقنى ئېيتىپتۇ:

شۇنچە يوغان بەستىلىك،
قۇشلارنىڭ شاهى.
بەكمۇ ئىتتىك بۈگۈرەيدۇ،
ئۇچالماس زادى.

غاز تېزلا جاۋاب بېرىپتۇ:

ئۆزى بىر قۇش ئۇچمايدۇ،
دېسەڭمۇ ئۆج، ئۆج.
سىز دەۋاتقان ئۇ قۇشنىڭ،
ئىسمى تۆكىقۇش.

بۇ قېتىمىقى تېپىشماق ئويۇنى ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئۆتكۈزۈ-
لۈپتۇ. شاتۇت بىلەن غاز ھا يوللار پادشاھلىقىدىكى تېپىشماق مۇسا-
بىقىسىگە قاتىشىپ ياخشى نەتىجىگە ئېرىشىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن
باشقا مەھىللەردىمۇ تېپىشماق ئويۇنى ئوينايىدۇغانلار كۆپىيپتۇ.

قۇشلارنىڭ شاد سايىلىشى

گۈزەل ئورمانلىقتىكى قۇشلار مەملىكتىنде يىلدا بىر قېتىم ئۆتكۈزۈلدىغان چوڭ سايىلام يېقىنلىشىپ قاپتو. بەزىلەر بۇركۇت يەنە شاه بولۇپ قېلىشى مۇمكىن دېسى، بەزىلەر لاجىن شاه بولىسىدۇ دەيدى. كەن. كۆپلىكىن قۇشلار ئۆزىگە باتۇر، قورقماس، جىرسۇر بىرسىنىڭ شاه بولۇشىنى ئارزۇ قىلىدىكەن. ئەنە شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە كەپتەر، ئاق قۇشقاچ، ھۆپۈپ، قارىغوجا، سېخىزخان، قاغىلار كىمنىڭ شاھلىققا ئەڭ مۇۋاپىق كېلىدىغانلىقى ھەققىدە پاراڭلىشىپ قاپتو.

—منچە بىزىگە بۇركۇت شاه بولسا ئەڭ مۇۋاپىق بولىسىدۇ، چۈنكى ئۇ قورقماس، باتۇر بولۇپلا قالماي كۆڭۈل - كۆكسى كەڭ، مەرت ۋە ئاق كۆڭۈل. ئۇ قۇشلار مەملىكتىنىڭ بارلىق ئىشلىرىنى باشقۇرالايدىغان قابلىيەتكە ئىىگە، — دەپتەر.

ئۇيغۇر بالسلار چۈچە كىلىرى (1)

—ھېي، سىلەرمۇ نەدىكى گەپنى قىلىدىكەنسىلەر، بۇرکۇت دېگەن
بىر زومىگەر، كەچكىچە ياۋاشلارنى بوزەك قىلىدۇ، ھېچكىمنى كۆزگە^{كۆزگە}
ئىلىماي كۆرەڭلەپ يۇرۇيدۇ. مېنىڭچە بىزگە كەپتەر شاه بولسا دەيمەن.
كەپتەر ئاق كۆڭۈل، مۇلايمىم، ياۋاشلا بولۇپ قالماي، بارلىق قۇشلار
بىلەن دوستانە ئۆتەلەيدۇ، ئاسماندا موللاق ئېتىشىقىمۇ ماھىر، — دەپتۇ
قارىغۇجا.

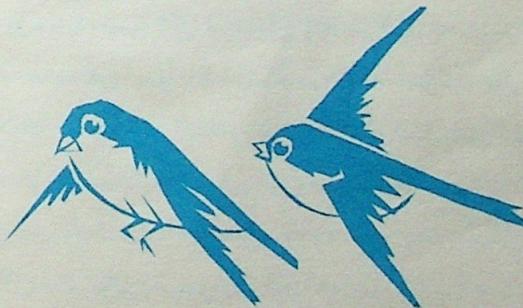
—قاق، قاق، قاق ... سىلەرمۇ گېپىم بار دەپ قىلىۋېرىدىكەند.
سىلەر، كەپتەرنى قانداقمۇ بىزگە شاه قىلغىلى بولسۇن، — قاغا خاپا
بولغان حالدا فاقىلداب كېتىپتۇ، — مەنچە ھۇۋۇقۇشنى شاه قىلىپ
سايلىخىنىمىز ئەڭ مۇۋاپىق، ئىگەر ئۇنى شاه قىلىپ سايلىساق، ئۇ
كېچىسىمۇ مەملىكتىمىزنىڭ تىنچلىق، ئامانلىقىنى قوغدايدۇ.
—مەنمۇ بۇ گەپكە قوشۇلمىدىن، ھۇۋۇقۇش نۇرغۇن ئارتۇقچىلىق.
لارغا ئىگە بولۇپلا قالماي، ھەقىقەتەنمۇ شاھلارغا خاس سالاپتىكە ئىگە.
كۆزلىرى كېچىدىمۇ كۈندۈزدەك چاقناب تۇرىدۇ، ئاۋازىمۇ ناھايىتى
ياڭراق ۋە يېقىملىق، — دەپتۇ سېغىزخان.

—مەنچە، — دەپتۇ ئاق قۇشقاچ ۋېچىرلەپ، — بىزگە ئالاھىدە شاه
سايلاشنىڭ ھاجىتى يوق، ھەممىمىز ئۆزىمىزگە ئۆزىمىز شاه. مەن
ئۆزۈم كېچىك بولغىنىم بىلەن ئۆزۈمنىڭ ئىشىنى ئۆزۈم تېپىپ
قىلايمەن، ئۆزۈمنىڭ جىنىنى ئۆزۈم جان ئېتىمەن، ئۆزۈمنىڭ بالد
لىرىنى ئۆزۈم باقىمەن. شۇنداق تۇرۇقلۇق يەنە بىكاردىن بىكار شاه
سايلاپ، ئۇلارنىڭ بۇيرۇقىنى كۇتۇپ ئولتۇرۇشنىڭ نېمە
ھاجىتى؟ بولدى، ماڭا ھەرقانداق شاھنىڭ كېرىكى يوق ... —
ئاق قۇشقاچ يەنە بىر نېمىسىلەرنى دەپ ۋېچىرلەپ كېتىپتۇ.
— نېمە؟! گەپ قىلىمسام مېنى كۆزۈڭلەر كۆرمەيىۋا.

تامدۇ؟ — دېپنۇ ھۆپۈپ، — سىلەرنىڭ كۆزۈڭلار كور ئەممىستۇ؟ شاھ بولۇشقا تېكىشلىكى مانا مەن. قاراڭلار، مېنىڭ پەي، قاناتلىرىمما، قاملاشقاڭ تاجىمما، ياشراق ئاۋازىمما دەل شاھ بولۇش ئۈچۈنلا ياردى- تىلغان، سىلەرگە مانا مەن شاھ بولسام بولىدۇ.

ھۆپۈنىڭ بۇ مەممەدانلىقى قانغا قاتارلىق قۇشلارنى قاقادلاپ كۈلدۈرۈۋېتىپتۇ. ئۇلار مۇشۇنداق خۇشال پاراڭلىشىپ تۈرغاندا قاياق- تىندۇر ئۈچۈپ كەلگەن بىرەنچە تازقارا سەت چىرقىراپ ئۇلارنىڭ بېشىدىن ئەگىپ كېتىلمەپتۇ. تازقارا ناھايىتى قورقىدىغان قۇشقاچ، ھۆپۈپ قاتارلىقلار قانداق قىلىشىنى بىلەلمەي دىر - دىر تىترەپ كې- تىپتۇ. دەل شۇ چاغدا ھېيۋەت بىلەن يېتىپ كەلگەن بۈركۈت تازغۇز- نىڭ ئەدىپىنى راسا بېرىپتۇ. بايسىقى ۋەھىمە توڭىپ قۇشلار خاتىرجەم بويپتۇ. قۇشلار شۇ چاغدىلا ئۆزلىرىگە كىمنىڭ شاھ بولۇشى كېرەك لىكىنى يەنە بىر قېتىم تونۇپ يېتىپتۇ.

ئۇيغۇر بالىلار چۈچە كىلىرى (1)

策 划: 阿丽雅·阿布都克里木

责任编辑: 阿丽雅·阿布都克里木
木叶沙尔·赛买提

责任校对: 阿达来提·亚合甫

封面设计: 阿布都热依木·吐尔逊

电脑制作: 古尔克孜·吾买尔江

维吾尔族童话(1)

艾合买提江·库尔班·萨比热 著

* * *

新疆大学出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路14号 邮政编码: 830046)

新疆新华书店发行

新疆江疆通商贸有限公司

850×1168mm 32开本 18.75印张

2005年7月第1版 2013年7月第2次印刷

* * *

ISBN 7—5631—1969—8

总定价(1—5册): 55.00元

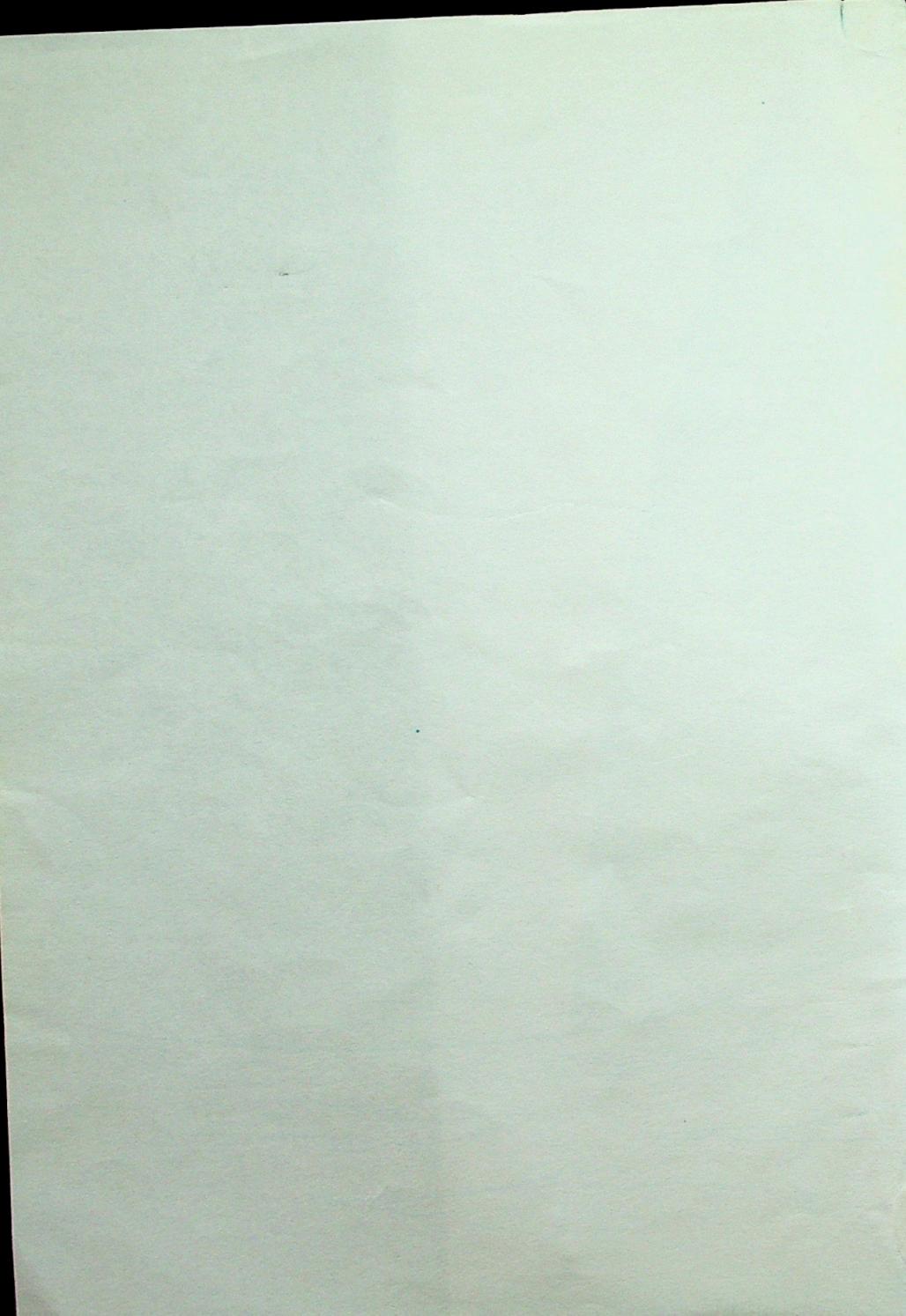
پلانلىخۇچى: ئالىيە ئابدۇكېرىم

مەسئۇل مۇھەممەرى: ئالىيە ئابدۇكېرىم
مۇيەسىم سەممەت

مەسئۇل كورىكتۇرى: ئادالەت ياقۇپ

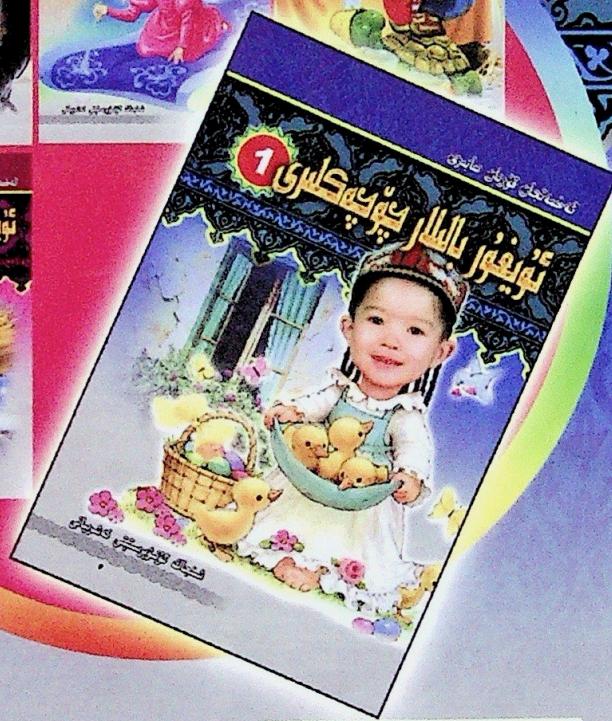
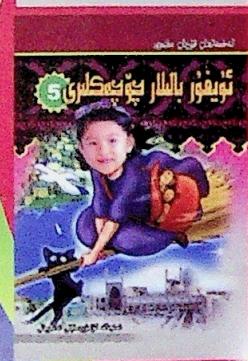
مۇقاۋىنى لايەتلىگۈچى: ئابدۇرپەھىم تۈرسۈن
كومپىيوتېر مەشغۇلاتىدا: گۆھەرقىز ئۆمىرجان

ئۇيغۇر باللار پېپەكلىرى (5-1)

ISBN7 - 5631 - 1969 - 8

总定价(1-5 册):55.00 元

ISBN 7-5631-1969-8

9 787563 119691 >